

Giới thiệu My Osin

My Osin là tác phẩm xoay quanh những câu chuyện giữa anh và cô. Duyên nợ đã ghép họ lại với nhau và phải bên nhau suốt đời, nhưng điều này có lẽ hơi khó đối với cô...

Lần đầu gặp hấn, đó chỉ là thoáng qua nên cô chẳng có gì là để ý nhưng khi hay tin phải lấy hấn thì cô đã phản đối thẳng thừng, cô không muốn lấy bất cứ ai cả. Một mình cô thì chẳng làm được gì nên đã đành phải theo hấn về căn biệt thự to lớn kia và hai người bắt đầu tìm hiểu nhau từ đó.

Có thể nói hấn là một tên lừa, cô lúc nào cũng như một osin trong nhà, cô ghét hấn nhưng chẳng thể làm được gì. Thời gian trôi qua, cô dường như đã nhận ra vài điểm tốt từ hấn và có lẽ cô đã yêu hấn rồi!!

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Đó là một toà lâu đài huyền thoại... đã có từ rất lâu đời... chủ của nó hiện tại là một gia đình thế phiệt... rất giàu có và độ lượng... nhưng căn nhà lại mang một bầu không khí u ám...

_ Đã hai tuần rồi??? Cô tính sao đây???

Tiếng nói trầm vang lên trong phòng khách của căn nhà... ngoài trời mây đen đang ùn ùn kéo tới...

Giọng nói đó là của một người đàn ông ngồi trên chiếc ghế bành lớn... xung quanh là 3 người khác nữa... dưới đất... một cô gái đáng thương đang quỳ gối... Cô gái ăn mặc rách rưới... nước mắt lưng tròng...

_ Xin các cậu tha cho tôi!!! Thêm một tuần nữa.. chính xác một tuần nữa... tôi sẽ hoàn thành công việc... xin các cậu...

_ Thôi đi!!!

Người đàn ông lạ mặt đứng dậy... đi một vòng quanh cô gái đang khếp nép...

_ Tôi rất ghét những người không giữ chữ tín... 2 tuần là 2 tuần... ngay bây h... cô hãy mau cút khỏi đây...

_ Cậu Chun... đừng ...

Cô gái bấu chặt lấy ống quần người đàn ông... liên tục van nài...

_ Thật bực mình quá... Adan... xử lý nốt đi!!!

_ Vâng thưa anh!!!

Một người dáng nhỏ nhắn hơn đi ra... nắm lấy cổ áo cô gái... và piu!!! Đá văng cô ra ngoài trời mưa tầm tã...

_ Làm tốt lắm... Hahahahaha!!!!

Người đàn ông tên Chun che miệng cười lớn...

_ Đừng có ai hòng bước vào căn nhà này hahahaha!!!

Tại một đại hội.... cấp cao... thuộc vào hạng quan trọng của Đài Loan...

_ Mọi người nghe nói gì chưa...???

_ Chuyện gì???

_ Tứ đại ác quỷ vừa sa thải thêm một người nữa...

_ TRời đất... chiến thường ngày... tính ra trong vòng một năm họ đuổi ngót 100 người là ít...

_ 100 người thôi á!!! Tôi nghe nói là 200 cơ đấy!!!

_ Đáng sợ quá... mong tôi không phải là người kế tiếp...

_ Nếu được vô đây thật nghe chừng cũng không nuối tiếc đâu!!!

_ Gì cơ???

Tất cả mọi người đều chăm chú vào giọng nói vừa thoát ra...

_ Vì tứ đại ác quỷ rất đẹp trai...

_ Tôi cũng nghe vậy đấy!!! Người ta nói họ chỉ đối xử tàn tệ với chúng ta thôi... còn đối với mọi người đều rất dịu dàng...

_ Rốt cuộc cũng là cái phận... tự dưng tôi thấy mặc cảm cái nghề này quá...

Một người rom róm nước mắt...

_ Cũng chính vì thế mà không ai chiến thắng được tứ đại ác quỷ...

Một cụ bà trông khá dừng đặc... Bước ra chỗ đám đông đang bàn tán xôn xao...

_ Chủ tịch...

Tất cả mọi người trong khán phòng đều im lặng... và nghiêng mình cúi đầu...

_ Không hiểu lần này có kì tích không nữa...

Người đàn bà được mệnh danh là chủ tịch ngược mắt lên bầu trời vẫn c....thở dài...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

_ Hahahaha!!!

Chun cười mãi không dứt... nặc dù mưa đã tạnh được 5 phút rồi...

_ Sao cười mãi như đơ vậy anh iu!!!

Alan láu táu...

_ Kẻ thù đã buông giáp đầu hàng... không vui sao được...

_ Chẳng có gì đáng để vui cả...

Joe lắc đầu...

_ Này quân sư!!! Bé nói vậy là sao hử???

Chun ngừng cười... nghiêm mặt lại...

_ Đối thủ càng lúc càng tầm thường... anh không thấy nhàm chán hay sao???

_ Thôi xong chưa... em đi tán gái đây...

Mike hét lên...

_ Thôi chết!!! Em phải đến trường...

Adan với lấy túi đồ...

_ Oáp!!! Em vô nghiên cứu nốt đây...

Joe lấy tay che cái miệng ngáp ngủ...

_ ơ!!! Còn bữa tối... ai nấu???

Chun ngo ngác...

_ Anh chứ ai???

Cả ba cùng lên tiếng...

Chỉ trong chốc lát... Tất cả đều đi hết... chỉ còn mình Chun với làn gió vu vơ...

_ Bọn mày...

Chun nghiêng răng kèn kẹt... và đập mạnh tay vào ghế...

_ Láo... láo thật!!! Ya...

_ Ya phập!!!

Chiếc phếu xinh xắn được cắm cái phup vào miệng cậu bé con... mắt cậu ánh lên sự hoảng sợ... nhìn bà cô tay lăm lăm thìa cháo...

_ Bé ngoan... ăn đi...

Bà cô thẳng tay dốc cả bát bột vào chiếc phếu... thằng bé ho sặc sụa... nguy cơ dịch đã dày sắp theo cháo bò ra ngoài...

_ Ấy chết... như thế sao được...

Bà cô tay nâng cái phếu... tay đổ can nước đầy áp vào phếu... rồi mau ng rút phếu ra... bóp chặt miệng thằng bé... và dán chặt nó bằng băng dính...

Xong xuôi... bà phui tay... chống hông...

_ Cứ từ từ mà tiêu hoá đi nhá...

_ Ừm... ừm!!!

Có tiếng ho he đầu đầu!!! Việc nhà làm chuẩn lắm rồi cơ mà...

Bà cô nhăn mặt nhìn quanh... hóa ra tiếng kêu phát ra từ bà cụ lợm khộm đang nhai trầu trên giường...

_ Cụ oi!!!

Bà cô mau ng lại gần... cất giọng hiền từ...

_ Cụ sao thế... cháu vừa nghe cụ than đau lưng... chắc dạo này cụ mãi mê nấu nướng bày bữa trên gác... thế nên đau cũng phải thôi... cháu vừa dọn
đống khói cụ bày ra xong... bây h cháu đắp lưng cho cụ nhé!!!

”Bốp!!! “

Bà cô giáng một phát chường... rồi ghé tai cụ... típ tục thì thầm...

_ Cụ hết đau chưa... lần sau thì đừng bày bữa nữa nhé... cháu dọn một lăm... với lại... cụ ăn trầu đừng nhả ra ghế như vậy... tội cháu... tội cả cụ đó...

Cánh cáo xong... bà cô đứng dậy... vịn mình lắc đầu...

_ Vô vậ!!!

”Reng!!! Reng!!! “

Tiếng chuông điện thoại reo hồi hả...

_ Alo... tôi đây!!!

_ Ariel...

_ Anh mattt... có chuyện gì thế???

_ Nhiệm vụ mới đây... về trụ sở mau lên...

Tuyết!!!

Tiếng còi vang lên thông báo cuộc họp khẩn của tứ đại ác quỷ bắt đầu...

_ Chuyện gì thế anh hai... bi h là 3 h sáng đó...

Mike ca cẩm...

_ Phòng em suýt nữa thì nổ...

Joe nhanh tay quần bàn tay đang sưng phồng...

_ Kiểu này mai lại nghỉ học mất thôi...

Adan ôm đầu đau khổ...

_ E hem!!! Trước tiên xin lỗi vì đã quấy rầy việc riêng của các chú... nhưng tầm cỡ sự việc hôm nay quá quan trọng... không thể không đánh thức các chú dậy được...

_ Chắc đó là việc trái đất sắp ng mặt trời...

Joe nghiêng đầu khó hiểu...

_ Không... anh nghĩ chắc anh hai vừa gặp em nào xinh lắm...

Mike gật gù...

_ Đài Loan đang cai tổ chức thể vận hội chẳng...

Adan sáng mắt lên...

_ Đài Loan còn lâu mới làm được việc đó chú ah!!!

Chun đưa tay ầy đầu út em liên tục... rồi hắng giọng... đứng dậy vẻ trịnh trọng...

_ Nhà mình sắp có osin mới...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

_ Ôi dào!!! Chuyện bình thường ở đường...

Ba cái miệng lè nhè... rồi ba cái mông nhấc đít... ba đôi chân bắt đầu di chuyển về phòng...

_ Khoan đã... việc lần này liên quan đến tính mạng đây!!!

Chun vừa dứt lời... 3 cặp chân cũng dừng lại và chuyển hướng quay về bàn... ông này đã nói đến tính mạng là sắp toi cả lũ rồi...

_ Theo thông tin mới nhất anh nhận được... osin lần này được mệnh danh là sát thủ có tiếng... với tâm địa độc ác... thủ đoạn tàn bạo... chung quy rất đáng sợ...

_ Có bằng bà đồ vật 100 kí lạng trước không???

Adan tròn mắt...

_ Anh nghĩ là hơn...

Mike chu mỏ...

_ Hấp dẫn đây ta...

Joe reo lên...

_ Vậy nên... chúng ta hãy sẵn sàng chiến đấu!!!

Chun hét lớn...

_ Chiến đấu!!! Chiến thắng!!!

Tiếng còi khai cuộc đã bắt đầu

Chapter 2 :

Tại biệt thự nhà họ Ngô...

_ Mike!!! Anh đẹp trai quá...

Joe xuýt xoa...

_ Joe... em cũng vậy... cả Adan nữa... thật sáng bóng...

_ Các anh quá khen...

Adan cười tủm tỉm/...

_ Hai anh mới là đại mỹ nhân đó...

_ Oẹ!!!

Joe mở đầu tràng nôn trước...

_ Bóp!!!

Mike dí đầu út em...

_ Thôi đi chú... nói gì nghe ghê quá... chuẩn bị tư thế vào chỗ đi... Nhưng ai sẽ vào ngồi chỗ anh hai...

_ Hèm phải em ah nha...!!!

Adan tránh cái ghế ra đến 10 thước là ít...

_ Khó đây... _ Mike lắc đầu... phải có tư chất khí khái giống anh hai cơ...

Mike nhìn Joe cười ranh mãnh...

_ Chú... đúng rồi... Joe...

_ Sao... sao???

Joe lấp bắp...

_ Sao hèm phải là anh mà là em/...

_ Tại nhìn mặt anh gian gian giống anh hai chứ bộ.....

Adan lầu tầu...

”Ting toong!!! “

Tiếng chuông cửa hay tiếng chuông gọi hồn vang lên não nề...

_ Tới... tới rồi đó...

Mike run rẩy... có vẻ cậu đang rất hồi hộp...

_ Tất cả vào vị trí... Adan... ra mở cửa đi...

_ Biết liền...

Adan lon ton ra định vặn chốt... thì Joe lên tiếng...

_ Nhớ nghênh mặt lên nhá... thế mới chứng tỏ ta đây cũng không sợ bà cô osin ấy đâu...

_ Ôi dào!!! Dận dò quá thừa...

Adan phẩy tay...

”Cạch!!! “

Cánh cửa mở ra... cùng sự im lặng của cả căn phòng... cả 3 cặp mắt đều dõi lên tầm cao 2 mét... nhìn mãi nhưng chẳng thấy gì ngoài bầu trời đầy nắng...

_ Mọi người nhìn gì vậy???

Tiếng nói làm tầm mắt của ba anh em thu hẹp lại... bị h còn tầm 1m hơn...

_ Chị... chị là...

Adan lấp bắp...

_ Giúp việc mới đến đây!!! Hân hạnh làm quen...

_ Cái gì???

Chun sốc đến nỗi la toáng lên giữa cuộc họp cổ đông quan trọng... nhận thấy mình đã phản ứng hơi quá đáng trước việc nghe một cuộc điện thoại... anh bèn mỉm cười... rồi nhẹ nhàng...

_ Xin lỗi!!!

Chạy với tốc độ tên lửa ra ngoài... Chun thở phì phò... tiếp tục áp máy lên tai...

_ Sao cơ.... chú nói con bé đó cao gần mét sáu thui ah...

_ Không chỉ thôi... bà ý còn bé tí như hạt tiêu nữa...

_ Ô!!!

Mồm Chun tròn vo... hay ghê...

_ Làm gì bây h anh..... phup!!!

Adan tiếp tục thì thầm...

_ Cứ theo kế hoạch đã định... dù sao cũng không coi thường được con mụ này đâu... với lại... bảo hai đứa chúng nó là giảm mức 2 tuần xuống còn 1...

_ Cái gì??? Như thế thì ít quá... ị....

_ Cứ nên cẩn thận là hơn... mà có tiếng gì kì kì ở chỗ chú đấy...

_ Ah!!! Em đang mót...

_ TRời đất... không còn không gian nào trong sạch hơn để bun với anh ah!!!

Chun cụp máy... nhăn mũi... bấn thật!@!!!

Adan cố nhét cái di động vào túi quần bò chật cứng... rồi rón rén bò ra phòng khách... nơi hai ông anh đang típ chiến cô osin xinh xắn...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

_ Chà!!! Cô Ariel!!! Cô thật khác những gì chúng tôi tưởng tượng...

Mike nhăn nhó... mắt đảo như rang lạc...

_ Có chi đâu _ Ariel cười ý nhị _ Em lại chẳng phải là mỹ nhân...

_ Ghê quá...

Joe lăm bằm trong họng... ông này đúng là thần tán gái...

_ Anh tư...

Adan đã đến bên Joe từ lúc nào...

_ Anh hai bảo vẫn làm theo kế hoạch cũ... đồng thời giảm thời hạn xuống còn một tuần...

_ biết rồi... Joe gật đầu lia lịa...

_ Ah!!! Cô Ariel này...

Joe sau vài phút im lặng cuối cùng cũng lên tiếng...

_ Sao ă???

Ariel mỉm cười...

” Gian quá!!! _ Joe trầm nghĩ... nhưng cũng cười đáp lễ...

_ Có lẽ chúng ta cũng không còn gì hok hiểu về nhau nữa... vậy nên vào vấn đề chính luôn nhá... chúng tôi không thik có người lạ trong nhà... vậy nên nếu trong vòng một tuần... cô không dọn sạch sẽ được ngôi nhà này... dọn không một chút bụi... thì tụi này sẽ pìu cô ra ngoài kia đấy!!!

_ Này Joe!!!

Mike khều khều...

_ 2 tuần chứ!!!

_ Ehem!!

Joe giật tay Mike... háng giọng...

_ Cô thấy thế nào???

_ Điều kiện hợp lý quá rồi... vậy xin làm phiền...

Ariel nghiêng đầu cười ranh mãnh...

_ Làm tốt nhé...

Joe đưa tay ra...

_ Vâng....

Bắt tay con bé... mà Joe thấy gai hết cả người... Đáng gờm đây...

_ Xin lỗi phòng tôi ở đâu nhỉ???

_ Ah!!! ở trong góc kia kia...

Joe chỉ vào cái phòng đóng bụi khép hờ...

_ Chà đẹp quá....

Ariel xuyết xoa...

_ vậy xin phép tôi về phòng trước...

_ Vâng... cô cứ tự nhiên...

Đội bóng bà cô khuất sau cánh cửa... Adan mới lon ton chạy ra cùng các anh...

_ Thế típ theo làm gì bi h...

_ Chẳng làm gì cả...

Joe điềm tỉnh...

_ Dù sao cô ta cũng hok ở được đây đâu... Có gì đội anh hai về rùi tỉnh...

_ Không... chẳng mấy khi có một cô dễ xương như vậy đến nhà... anh còn định giữ cô ấy 3 tuần cơ đấy...

Mike nhăn nhó...

_ Anh bị điên ah!!!

Joe và Adan cùng hét lên...

Mike bật chặt tai... bĩu môi...

_ Gì mà hét ghê thế>???

Nói đến phần cô osin mới...Sau khi về phòng... việc đầu tiên của Ariel là quan sát căn phòng...

”Đây có vẻ là phòng xấu nhất, lần này gặp được đối thủ xứng tầm thật là lý thú... không hiểu hôm nay còn trò gì nữa không... nghe nói còn một ông anh nữa... thú vị thật!!! Nhưng mình cứ ngoan hiền thế này liệu có hay hem??? Mặc kệ... chót lại là 50 tỷ sẽ vào tay mình một khi vụ thử thách này kết thúc, ... còn khoản tiền lương sau đó thì... chời chời... hem dám nghĩ... xong việc để mình mua được cả cái vila to sụ ở Hawaii mất!!! Hehehe!!! “

Ariel ôm mặt cười sặc sụa... tương lai tươi sáng quá...

Chapter 3 :

_ Cá này... cà chua... thịt nên mua loại gì nhỉ???

Nó cầm cúi lục trong đông thức ăn đại hạ giá trong siêu thị...mặc dù mí cô xinh xinh đứng cạnh đã biểu nó là đừng nên mua đồ đã quá 3 ngày... nhưng nó mặc kệ... đối tượng nó cho ăn là ai đây cơ chứ???

Tất cả mọi thứ cho bữa tối đã sẵn sàng... nó xách túi đồ... lang thang đi về nhà mới... Biệt thự nhà họ Ngô ở một nơi biệt lập... tách biệt với thành phố bên ngoài... vậy nên con đường dẫn về nhà cũng rất vắng vẻ... vậy là nó cứ tung tăng... tung tăng...

_ Chú nói sao??? Con bé ngu ngốc đi mua đồ ăn rồi ah??? Được lắm... chúng ta cứ thông thả mà hành động... bác mua một két nước ngọt và bia đây rồi... chú mua thuốc rùi đó hả...

Chun cười hi hi...mắt títt lại... hem chút mây may chú ý đến quãng đường gỗ ghề gấp ghềnh trước mắt đang có một con bé tung tăng xách làn rau và thịt...

Chuyện gì đến sẽ đến... vừa nhận nhờ tắt điện thoại... Chun hét toáng lên khi suýt cán phải em bé xinh tươi...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

_ Au ui!!!

Nó lăn ra đất... tay ôm chặt đầu gối...

_ Đi đứng chả có mắt mũi gì cả...

Nó buông một câu trách móc khá nhẹ nhàng với volume cỡ 10 cái loa phóng thanh gộp lại chắc cũng hem bằng...

_ Cô hok sao chứ???

Chun nhẹ nhàng hỏi han... nâng nhẹ đầu gối nó lên... cái vẻ lịch lãm lại được phát huy đúng lúc : ” CHứ hok thể nhờ con bé đòi bồi thường thì sao???

_ Chun thăm nghĩ...

Lật lên lật xuống... nhìn trái... nhìn phải... Chun mãi mê xem nó bị thương có nặng hem để tùy theo đó mà xử lý cho gọn... Hok chút chú ý đến cái nhìn như muốn nuốt chửng anh của con bé nạn nhân đáng thương...

” Người đầu mà đẹp trai dễ sợ ah nha!!! ” Ariel như đang bay trên mây... cái mặt lưỡi cày hoàn mỹ thía kia... chắc chỉ tượng mới có...

_ Chỉ thương nhẹ thôi...

Chun thở phào...

_ Cô hem sao chứ??? Có cần tôi đi mua băng về dán hok???

_ Không... không cần...

Mọi ý nghĩ trả thù độc ác trong nó bỗng đi đâu mất hết... trước chàng... thì phải hìn lảnh... chớ để lộ cái đuôi hồ ly...

_ Tôi không sao mà...

Chun nháy mắt nhìn nó... ” Quả này chắc con bé chết về lịch lãm của mình rồi... “

_ Vậy cô ở đâu??? Tôi đưa về...

_ Sao lại thế được...

Nó títt mắt...

_ Làm phiền anh quá...

Chun vừa lượn xe... vừa liếc mắt đưa tình với người đẹp... trông cũng xinh xắn đấy... nhưng lạ ghê... vô sâu đến vậy chỉ có mỗi nhà mình... chẳng lẽ...

Chun nhìn kĩ lại cô gái đi bên... người một mẫu... bé tí... thôi chắc đúng con tinh tinh mà Adan nói rồi...

Nó chớp chớp mắt... Sao tự nhiên ” chàng ” nhìn mình tình tứ thế kia??? Đẹp trai như chàng... sao lại ở chỗ khi ho cò gáy này nhỉ??? Mà trông mặt chàng cũng quen quen... hình như..

Nó bồi hồi nhớ lại...

” Đây là ảnh của 4 anh em... anh cả tên là Chun... có vẻ ngoài lịch lãm đứng đắn... cô hình dung ra hoàng tử chứ... miêu tả anh ta bằng từ ấy được đây... “

” Chẳng lẽ??? ” _ Nó bàng hoàng. . .

Khoảng cách giữa hai đối tượng từ 1cm chuyển thành hẳn 1 mét... ai cũng mang trong lòng một suy nghĩ riêng... và đều hèm mún đối tượng biết được..

” Cô nàng này đúng là dễ xương thật... hèm biết được là sẽ đối phó với chúng mình được không đây... Chun !!! Tỉnh lại đi... đừng bị vẻ ngoài đánh lừa... cần cảnh giác... cảnh giác... cú ngã vừa nãy dễ là do cô này nguy tạo đề lừa mình...”

” Anh ta hok hui có giống ba người còn lại hèm... nhưng mà thía này thì chút... suốt ngày ngắm trai đẹp thế này làm sao mà chuyên tâm làm việc được... mà đó cũng chính là vũ khí số 1 của con trai nhà này... anh Matt đã cảnh báo mình rồi... thật hèm được coi thường... Vụ đâm xe vừa rồi dễ do anh ta bày ra để giết mình lắm...”

Nó liếc sang chỗ Chun... và tóm ngay được ánh mắt anh chàng đang liến láo về phía nó... bốn mắt nhìn nhau... và cả hai đứa...

_ Hahaha!!!

Chun cười phớ lớ...

_ Hehehe!!!

Nó cũng phớ lớ cười...

Kít...

Xe dừng lại đúng chỗ cần dừng... ” đến lúc phải hạ bài rồi!!! ” Chun nhìn nó dụi dàng...

_ Có vẻ... đây là nhà cô...

_ Hình như nó cũng là nhà anh...

Nó cười... nhưng nụ cười cũng chẳng được tươi lắm...

_ Vậy ta vào chứ...

Chun nhảu nhờ... xuống xe...

_ Pha thể đủ đô chưa???

Adan nhíu mảy... mí cái chất hoá học này mà bắn vô mắt thì coi như toi con gà toi...

_ Thêm tí nữa... mà ông Chun nhà mình cũng quá cơ... bắt người ta ngủ li bì 5 ngày đêm... ngủ kiểu gì được...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Joe nhăn trán...

_ Em cũng thấy thía... có vẻ ông ấy sợ quá hoá lú rồi...

_ Mà gọi cho anh ba chưa???

_ Ông bảo làm gì cứ làm... đang bận...

_ Bạn với em nào đây... hôm trước vừa say good bye một lúc 5 bà lận... bái phục...

_ Em là em ghét bọn con gái lắm ó...

_ Anh hok có phản ứng với lũ rắc rối ấy...

_ Xem ra có mỗi hai ông anh nhà mình là tài...

” Brừm...!!! “

_ XE ah!!! Anh hai về rồi chẳng...???

Adan nhảy vọt một phát ra cửa sổ... thò đầu qua cái cửa bé tí... và suýt nữa ngất lịm...

_ Anh Joe... anh Joe...

_ Gì thế... muốn nổ phòng không...

Joe run run tay ống nghiệm...

_ Nhưng sao ông Chun nhà mình lại đi cùng với bà cô sát thủ...

_ Há???

Joe hét lên... vứt ống nghiệm... lon ton chạy ra... và...

” Bùm!!! “

Khói bốc đầy trời... mặt hai anh em thì đen nhẻm... tóc dựng ngược...

_ Sao anh bỏ ống nghiệm ra...

Adan khịt mũi nhìn Joe...

Chapter 4 :

Chun nâng ly trà... nhìn thì thấy vẻ điềm đạm chín chắn thể thui... thực chất thì anh chàng đang bắn loạn cực độ... hai thằng em đột nhiên nhìn mình với ánh mắt ” ầu yếm ” lạ lùng...

_ Đề nghị hem được nhìn iu như vậy... nghe hem...

Lời đề nghị có vẻ hok được hưởng ứng cho lắm... vì hiện tại tụi nó vẫn nhòm...

_ Sao nhìn anh hằn thù vậy???

Chun có vẻ hok chịu nổi nữa...

_ Anh làm phòng em tan nát... tài liệu cháy tan...

Joe nghiến răng...

_ Còn bộ cánh em mới mua nữa chứ... Trời ơi!!! Còn đâu...

Adan ôm đầu đau khổ...

_ Sao mà dã man thế...

Chun đặt tay lên trán... mình làm gì để bọn nó ra nông nổi vậy???

_ Thía anh về với con bé mắc dịch đó là sao???

Adan và Joe cùng hét lên...

_ Ấy!!! Ấy!!! Chúng mày be bé cái mồm thui... con bé đang nấu ăn mà...

_ Em hem bít... chung quy là anh phải mua lại toàn bộ những thứ hỏng hóc trả em...

_ Cả bộ cánh mới của em nữa...

_ Rồi rồi... mua tất... được chưa??? Nhưng mà... Phòng bị nổ... vậy thuốc ngủ.???

_ Chả có thuốc ngủ nào cả...

_ Hả???

Chun suýt tí nữa thì ngã lăn ra đất...

Kế hoạch 1 chính thức phá sản...

_ Chà... đồ ăn đến đây!!!

Nó tươi cười bê một mâm to hoành tráng chạy ra...

_ Ngon quá!!!

Chun xuyết xoa...

_ Tay nghề của osin mới chắc được lắm đây???

Mike vui mừng hèm kếm...

Riêng có Adan và Joe vẫn trong tình trạng ” cụ ông ” như vậy... chẳng còn lý thú nào để ăn uống nữa...

_ Này!!!

Chun gảy tay Joe... thì thầm...

_ Ăn đi!!! Đừng để con bé nghi ngờ...

_ Kệ nó chứ...

Joe gất... nhưng vẫn cố nhét vài hạt cơm vô mồm...

_ Nào nào!!! Để chào mừng nhà ta có thêm thành viên mới... cạn chén nào...

Mike cầm chai rượu lên lắc lắc...

_ Chà rượu là được lắm đó...

Nó tròn mắt... tròn mồm hưởng ứng...

_ Vậy cạn ly!!!

Joe ngẩng mặt... gào to....

30 phút sau...

_ Haha!!! Cô học uống rượu ở đâu vậy???

Mike lè nhè... ngất ngưởng... nhưng vẫn hèm quên nhiệm vụ : TÁN GÁI!!!

_ Bà tôi dạy đó... tửu lượng của bà cao lắm...

_ Vậy ah???

Mike nói có thể và gục... chiến binh cuối cùng đã ngã... nó nhắm mắt nhìn bốn cái xác nằm gục trên bàn...

_ Ngủ vậy là tốt đấy.... để chị đây còn làm việc theo yêu cầu của các chú nữa nhỉ???

Nó đoạn nó chạy ra ngoài cửa sổ phòng ăn... và phun rượu phì phì... Giữ lại cái đồng này nửa tiếng mệt thật...

Đừng tưởng chị hok có chiêu gì chứ... cứ yên tâm mà ngủ đến hôm kia đi... thuốc ngủ cộng rượu thì có sét nổ bên tai cũng chả thức được... hãh hãh...

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net.**

Nó cười dài... rồi ôm cây chổi và lau nhà... chạy vào mất hút nơi hành lang ...

Hum qua là thứ 2 cơ mà...

_ Thôi thế là....

Chun bàng hoàng... cuộc họp hội đồng quản trị coi như tong... ngó lại điện thoại... anh thấy 50 cuộc điện thoại nhờ... kèm theo đó là một lô lốc tin nhắn...

_ Oaoaoaoaoaoaoaoa!!! bài kiểm tra của em...

Adan ngoạc mồm...

_ Buổi trợ giảng...

Joe đơ người...mắt chớp chớp...

Trong khi ba chiến hữu vô cùng hoảng loạn thì Mike vẫn bình tĩnh nhắn tin... nội dung: "Hãy tha thứ cho anh..."

_ Ariel... bà cô chết... chết...

Chun rít lên trong cổ họng...

"Pùm!!"

Một tiếng kêu chung thoát ra từ 4 cái bụng... 4 cặp mắt nhìn nhau... rồi chiến hướng ra cái nhà vệ sinh...

1s sau đó... 4 cặp chân chuyển đồng loạt... cả biệt thự tổng cộng có 10 nhà WC... nhưng nhu cầu thì cần gấp...

Joe nhanh chân nhất... bầu được cái nắm cửa... 3 người còn lại lũ lượt ôm bụng chạy theo... và la oang oác...

_ Joe... cho anh ba vô trước đi...

_ Không...ị....

_ Anh tư... thương em...

_ Không...ạ....

_ Thằng Joe kia... có bỏ ra hem??? _ Chun hần giọng...

_ Không... ẹ...

"Pùm"

Mặt cả bốn anh em đỏ ửng... có cái chi đó vừa trào ra ngoài...

_ OH MY GOD>>>>

Cả bốn cái miệng chỉ kịp kêu lên như vậy... và sau đó... 4 người mất hút khỏi hành lang... chạy về 4 cái WC...

Ở một góc tối của toà nhà... có tiếng cười khúc khích

Chapter 5 :

Hôm nay là buổi họp đột xuất của tứ đại ác quỷ... vì lý do gì thì ai trong chúng ta chắc cũng đều đoán ra được...

Vì tính chất của buổi họp là bảo mật nên mí anh em quyết định họp trên chatroom... vấn đề dính dáng đến máy tính thì chắc chắn bà cô osin kia hem thể rành hơn 4 anh em tụi nó được...

Chun_pro : Keng!!! Keng!!! Chủ tịch thông báo... chính thức tuyên bố khai mạc phiên họp bí mật của đảng anti – osin

Adan_cuties : Anh hai!!! Em thấy anh nhiễm bệnh lãnh đạo nặng quá rồi đó...

Chun_pro :

Adan_cuties : Em bít... em bít rồi...

Chun_pro : Quân sư!!! có kế hoạch tác chín chưa???

Joe_devil : Tình hình là cứ phải mò ra điểm yếu của đối phương rồi hẵng tính... anh ba thấy sao

Mike_manly : Theo kinh nghiệm quần gái 23 năm nay của anh thì bọn con gái rất hãi những con vật nhon nhót... dài dài... bò bò... và cả ma nữa...

Joe_devil : Vậy ta cứ dựa vào đó mà tiến hành đi...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Chun_pro : Không!!! Theo anh... cái đấy cứ dựa làm phương án dự phòng...

Adan_cuties : Anh cả chắc có ý kiến hay ah???

Chun_pro : Cũng hèm hần là hay lắm... nhưng ta cứ sử dụng phương thức truyền thống xem sao...

Mike_manly : Phương thức body ah!!! Hèm xi nhê đâu... ngay ngày đầu đã ứng dụng roài...

Chun_pro : Anh hèm tin trên thế giới này lại hèm có con bé nào hèm thik trai đẹp... hơn nữa dường như con bé đã có dấu hiệu lung lay...

Adan_cuties : Gì cơ???

Chun_pro : Anh thấy thỉnh thoảng nó nhìn lên bọn mình...

Joe_devil : Hừm!!! Cơ sở này có đó...

Chun_pro : Vậy nên chủ tịch đảng anti – osin tuyên bố sắc lệnh... từ ngày mai các anh em cởi trần, mặc quần đùi...

Im lặng 5s.....

Adan_cuties : Em hèm bít cái vụ này đâu nha... em còn... bé lắm...

Chun_pro : Hèm được... thân hình của bé mới là quyền rũ đó... mún sống chung với con bé đó suốt đời hả... con bé đó... nó sẽ ám mày ngày đêm... cho mày chít...

Adan_cuties : oaoaoaoaoaoaoa.... sợ... sợ quá!!!!

Mike_manly : Ý kiến anh hai nghe ổn đấy... khếch khếch

Chun_pro : Vậy nhất trí nhé... nhưng mà quân sự... quân sự đâu rồi???

Cả ba đầu có bít thằng bé vừa nghe lệnh thì đã lăn ngay ra ghế + phụt máu mũi...

_ Thế nào... Joe... Adan... tụi mày ra đây mau...

Bởi quá sợ phải nuy cái thân trên... nên Adan và joe hợp nhau quyết định đình công... nhưng Chun, với quyết tâm chiến thắng bằng được... cũng quyết tâm lôi bằng được hai đứa bé ra khỏi gầm giường...

_ Joe ngoan... anh hứa sẽ mua cho chú một đàn máy mới... cả Adan nữa... Mike... bộ Mu của chú cũng nên sang tên rồi nhĩ???

_ Anh này hay thật... bộ đó mất gần 2 triệu em mới tậu được đấy...

Chun nhăn mặt... đang thương thuyết mà...

_ Au ui!!! được rồi... Sang tên... sang tên!!!

Mike hét toáng lên khi bị ông anh véo rõ đầu...

_ Thật chứ...???

Hai đứa bé núp dưới gầm giường rên rỉ một cách đáng thương. ...

_ Thề lun... sai sét đánh chết anh...

Chun giơ tay lên trần nhà... với vẻ mặt cương quyết...

Adan quay sang Joe... bi h thằng bé chỉ còn mỗi Joe là đồng minh...

_ Anh Joe... tính sao bi h???

_ Đáng nghe lời vậy... dù sao cũng chỉ một ngày thôi...

_ Hic!!! Nhưng người em toàn xương hém ah!!! đâu có màu mỡ như các anh... oaoaoaoaoaoaoaoaoaoa!!! hém bít đâu...

Adan lần đầu ra khóc...

_ Bữa sáng có rùi đây!!!

Nó bày biện xong mọi thứ... quay vào cất tiếng gọi lớn...

Và chỉ 50s sao... tứ đại ác quỷ xuất hiện... làm nó suýt nữa đánh rơi tạp dề...

_ Chà... hôm nay nóng quá... cởi được cái áo thật thoải mái...

Chun khoát tay... bắt đầu bài biểu diễn của một vận động viên lực sĩ... Mike, Joe và Adan... cũng đang cố gắng phô bày nét đẹp cơ thể...

Máu mồm máu mũi bắt đầu biểu tình... nhưng nó cố kìm lại... nó định nhắm mắt... nhưng hok thể cho đối thủ thấy mình bắt đầu bị choáng váng... nó lại căng mắt ra...

Nhưng có vẻ như mắt nó cũng sắp nổ khi nhìn thấy mí cái body siêu chuẩn của bốn anh em... mặc dù của chú út hơi xị một tí... ôi chao... những cơ bắp khỏe khoắn...

_ Mọi người ăn trước đi... tôi... tôi đi vào phòng có việc...

Nó cúp đuôi chạy vào phòng...

Sau khi cửa phòng cô osin đánh rầm... Chun nở nụ cười nham hiểm... lúc đầu nó chỉ rung rúc trong cổ họng... sau đó thì to dần... to dần và...

_ Hặc!!! Hặc... hặc!!! Hặc!!!

_ Anh Chun...

Adan ẵm nhẹ tay Chun... lộ ra bộ mặt đáng thương...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

_ Được mặc áo chưa???

_ được rồi... hặc!!! Hặc!!!

_ Thật mệt mỏi quá...

Joe khoác vội cái áo sơ mi... và ngồi xuống bàn ăn...

_ Khoan đã...

Mike nín tay đũa của Joe...

_ NHỡ có độc thì sao...

_ Eo ôi!!!

Adan đang nhắm nhe miếng gà rán vội rút tay lại...

_ Yên tâm... em uống thuốc rồi...???

_ Thuốc.....???? Ở đâu thế,....

Mắt Adan sáng lên...

_ Vừa pha chế xong... thuốc chống ngủ... thuốc đau bụng... đủ thể loại rồi...

_ Còn nữa không...

Mike năn nỉ...

_ Cả hộp đây... nhớ uống trước bữa ăn nhá...

Adan và Mike xâu lại thì nhau dốc và uống... riêng Chun vẫn che nửa miệng cười...

_ Hực!!! hực!!! Hặc!!! hặc!!!

_ Anh còn cười gì thía???

Joe nhăn nhó...

_ Bùn cười quá.... hực!!! hặc!!!

”Tiêu rồi“

Nó dùng tận 10 cuộn giấy mà máu vẫn chảy...

”Không được... thế này thì mỗi lần nhìn thấy cái ấy sẽ bị chảy máu mũi => thiếu máu => chút lúc nào hok hay... Đúng là đối thủ tầm cỡ... thủ đoạn độc ác... Phụt...”

Thêm cuộn giấy thứ 11...

”Phải làm thế nào đây... cứ đà này mình sẽ thua thê thảm... phải có một cách nào đó... nhất định phải có một cách nào đó...”

Một cái bóng đèn vừa vỡ ra trong đầu nó... Nó nghĩ ra rồi...

”Đúng rồi!!! Bảo bối... bảo bối!!!“

Nó reo lên... lục hăng say trong túi du lịch...

”Haha!!! Thấy rồi...”

Nó giơ cao bảo bối... cười khàn khạch!!!

Chapter 6 :

Những đợt gió lạnh ủa về làm Joe thấy gai hết cả người... mùa đông lần này có vẻ lạnh sớm hơn thì phải... co ro ôm tấm thân gầy... tất cả cũng tại ông anh cả ư quái...

Loẹt quẹt đôi dép ra nhà ăn... Joe mún kiểm thứ gì đó ấm ấm... ca cao chẳng hạn... vừa ló ra khỏi hành lang đã thấy con thỏ bé bé... iu...iu... cười toe toét trên cái nền hồng... Joe giật mình... nhòm đồng hồ... mới 5h... bà cô sao dậy sớm dữ...

_ Ehem!!!

Joe háng giọng... cái vẻ mặt con bé cuồng lên vì body của nó hum qua cũng méc cười thật... Nhìn lại tấm thân... cậu tự thấy mình cũng perfect lắm...

_ Ariel này!!!

Joe gọi cốt để bà cô nhìn ngắm thân hình quyến rũ của mình

_ Chuyện gì???

Giọng nó lè nhè... rùi quay ra...

Joe suýt tí nữa lộn chương ra giữa nhà...

Cái kính gì mà to thía... lại đen nữa... trông bà cô bi h chẳng khác nào thầy bói... thậm chí còn hơn cả thầy bói...

_ Cho... cho tôi cốc ca cao...

Joe lấp bắp...

Nhìn gương mặt hoảng hốt của Joe... nó mắc cười quá đáng... đúng thía... đeo kính vào là xong hết,... bóng sáng thía nào qua kính cũng chỉ thấy mờ mờ... đen đen... đừng có hòng khuất phục chị đây...

Gật nhẹ cái kính... nó bê khay ca cao ra cho Joe... kèm thêm nụ cười close-up sáng lóa...

_ Còn cần gì nữa hok...

_ Thôi/.. khỏi...

Nó lại nhẹ nhàng quay vô...

_ Mà khoan đã...

_ Gì nữa???

_ Cái này... có thuốc đau bụng... hay... khác hem??? Tôi quên uống thuốc rùi...

Joe nhăn nhó...

Kế hoạch body thất bại thảm hại làm Chun nghiêng rằng kèn kẹt như cốc đòi mưa... mặt nó bi cũng cứ căng căng lên... thỉnh thoảng theo tin do thám thì bà cô ấy thỉnh thoảng soi gương... rùi ré lên như con rồ... chắc đang có kế hoạch gì mới...

Chính vì vậy mà ban trụ sở đảng anti – osin quyết định phải ra tay trước... tránh kẻ thù chơi xấu... đó cũng chính là lý do để Mike và Adan... hum nay phải hì hục ngoài sân vườn...

_ Tại sao chúng ta phải làm những việc như thế này... thiệt bummer quá...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Adan vút cái xềng...

_ Chịu khó chút đi... chú bít rõ ông Chun hem bao h dính vô mí cái vụ này... Ông Joe thì là quân sư nên miễn nhiệm... mà kế hoạch lần tới... ông ấy phải làm rùi còn gì...

Mike vỗ vai thẳng út... an ủi...

_ Pó chúu!!!

Adan lắc đầu...

_ Thui đào nhanh lên...

Nghe lời anh... Adan hí hục đào... bỗng cậu thấy có cái gì lỏng lẻo... đang bò trên tay mình soàn soạt...

_ Oaoaoaoa!!! Ghê quá... ghê quá má ơi!!!

Adan gào thảm thối...

2 h đêm...

Hai bóng đen lụ khụ bê một túi toàn bùn đất nhẹ nhàng khều cửa phòng Ariel... rồi đổ ụp tất cả những thứ có trong túi đất lên giường... rồi lại nhẹ nhàng đóng cửa lại...

Phòng Chun đã tắt đèn... nhưng thực chất trong đó... thân chủ đang áp sát tai vô cánh cửa... Khắc khoải chờ đợi một tiếng hét giữa đêm khuya...

Nhưng 1 tiếng sau... vẫn im lặng như thế... Chun lo lắng... hay trò này hem có xinhe... hem... có khi con bé mãi ngủ... hok bít gì??

”Oáp!!!“

Chun ngoác mồm!!! Mụn rồi... đi ngủ thôi...

Đêm yên bình lại bắt đầu...

Xèo!!!

Nó thả vớt mì vào chảo dầu đang xì khói... hôm nay chúng ta sẽ có món mì trộn ngon lành...

Từ đại ác quỷ hôm nay tỏ ra khá hín lành, nhưng có vẻ như họ vừa trải qua một đêm mất ngủ... Mike và Adan thì dễ hiểu vì hum qua phải vật lộn đến 2h đêm ngoài sân vườn... còn Joe... 99% là mãi mê với vụ thí nghiệm... riêng Chun thì hem hui được... vì mắt ông sưng to và thâm hơn anh em... thiệt là...

Chẳng lẽ vụ giun này lại hem xinhe với con bé Chờ suốt đêm mà hem có tiếng thét nào cả... sáng hôm ni đột nhập phòng thì thấy phòng trắng sạch... con bé này... hừm hừm...

Đã hai lần thảm bại... cả lần thứ 3 này nữa... mà tốc độ dọn nhà của Ariel thì tăng nhanh đáng kể... Nó đã xử lý xong 75% ngôi nhà... đại bản doanh của 4 anh em... noi không ai xâm phạm cũng đã bị bóc tem từ hôm thuốc mê đột nọ... chỉ còn đúng một kẻ nữa... thể rùi chẳng hui phải đối phó với con bé kiu gì???

_ Mì ra rồi đây!!

Nó toé toét bùng từng đĩa mì lớn ra bàn

_ Chà đói quá!!!

Mike và Adan cầm cúi ăn... Joe thì gầy từng sợi mì một...

_ Có chút kì kì...

Joe lên tiếng khi thấy sự khác biệt rõ ràng trong từng sợi mì...

_ Chuyện gì đây Joe???

Chun vừa nhai nhồm nhoàm vừa hỏi...

_ Anh hem thấy kì lạ sao??? Sợi mì chỗ nhỏ chỗ to... Một số sợi còn bóng nhẫy và có đốt nữa/...

_ Anh có thấy kì lạ chi hết đâu???

Mike vẫn típ tục quá trình nạp năng lượng...

_ Không đâu anh ba...

_ Thôi không nói nữa... chuẩn bị vị trí... hành động thôi!!!

Theo kế hoạch đã được bàn chi tiết và kỹ lưỡng... Mike... Adan và Chun sẽ ở trên lầu cao nhất... Joe với bộ dạng con ma sẽ được buộc một bộ bảo hiểm ở thân... Ba người còn lại sẽ thả Joe vào phòng của Ariel... Joe sẽ làm bộ ma quái... dọa Ariel một lúc... rồi sẽ lại bay lên Nếu kế hoạch thành công sẽ tiếp diễn trong những ngày tiếp theo...

Từ trên không trung bay xuống... Joe thấy hơi run... nếu vụ này mà thắng thật... thì cậu cảm chắc phải đóng giả ma trong những ngày tiếp theo,... mà mặc cái đồ rườm rà và trang điểm như thế này... thấy giống gái hơn là giống ma...

Cửa phòng của bà cô osin đây rồi... Joe giật giật cái dây để thông báo cho những người ở trên biết mình đã tới nơi...

_ Anh hai... anh tự giật dây...

Adan cuống quýt...

_ Vậy nói lỏng dây ra...

Chun ra lệnh...

_ Ok!!!

Adan lập tức buông dây... và...

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!1

Joe chỉ vừa mới chạm chân vô lan can... thì do mất bố thả dây... cậu mất thăng bằng và lao xuống... may mà tay bám được vô lan can...

Nghe tiếng hét... Chun vội nhìn xuống...

_ Sao thế...???

_ Em... em sắp ngã rồi...

Joe lấp bắp...

_ Kéo mau lên...

Chun giục Mike...

_ Sao...

_ Nhanh lên hèm thằng bé tan xác...

Mike và Adan lại bắt đầu bài ca : Hò dô ta kéo pháo....

Nhờ lực kéo nhiệt tình... Joe đã đứng vững trong hành lang bên ngoài phòng Ariel... cậu vuốt ngực... hú hồn... suýt tí nữa em xong phim...

_ Mike...

Chun hét lên...

_ Dạ!!! Thừa anh...

_ Joe đã vào vị trí... chú mau phone cho con bé...

_ Rồi...

Nó lẩn bên này... lẩn bên kia... mãi... mới chộp mất được một tí...

”Teng... tềng tềng... téng tềng...”

Tiếng chuông điện thoại giục giã làm con bé bừng tỉnh... ai gọi giờ này vậy...

Joe Nấp sau cánh cửa lan can... Có chuông rồi... Sau ba đợt... con ma Joe mới xuất hiện...

Nó cầm chiếc điện thoại... vừa nhấc máy... là điện lại tắt...

_ Gọi nhầm ah???

Nó lăm bằm...

Trên sân thượng...

_ Sao đập máy nhanh thế...

Chun quát to...

_ Phải đợi con bé alo mới đập chứ...

_ Tại em sợ nó nhận ra số em...

_ Ủh!!! nhĩ???

Chun nhăn nhó... bi h mới nhớ...

_ Mà ai bắt chú cho số điện thoại con bé làm chi...

_ Để tán gái về đêm...

Adan lắc đầu...

_ Thiệt... thiệt là... thôi... cầm lấy di động của tôi mà gọi...

Lại thêm vài cuộc điện thoại nữa... những cuộc điện thoại kéo dài đúng 5s... nó bắt đầu thấy sợ... ánh trăng bên ngoài lại ma quái thế kia nữa.....

Nó dán mắt vào cánh cửa kính... nó muốn rời ra... nhưng hok thể... Lần trước suýt tí nữa thì nó la toáng lên khi nhìn thấy một đồng giun bò lổm ngổm trên giường... nhưng vì trông lai 50 tỉ... mà nó đã nén sợ... thu gom chúng lại... rửa sạch và nấu mì cho mấy đứa ác như quỷ đoá... Chẳng lẽ vì việc làm độc ác đó mà bi h ông trời lại nở lòng dọa ma nó sao???

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Và từ ô cửa kính ấy... một gương mặt ma quái hiện ra... trông thật loè loẹt... thật... khó tả... gương mặt ấy nhìn nó... áp sát vô cửa kính... nó nín thở... trông ngực đập thình thịch... Mơ thôi... chỉ là mơ thôi mà...

Joe lăn mải mặt trên kính mãi... vậy mà con bs cũng chỉ nhìn... chăm hết... phải chạy nếu không nhờ nó phát hiện thì khốn... Joe giật dây...

Kìa... con ma đó đang bay lên... bay lên trên vầng trăng... nó cứng người... nhớ lại tin đồn về con ma nữ chết thảm ở cái nhà này... con ma thường bay lượn vào mỗi đêm... và đi tìm đứa con gái của nó... mà nhà này... có mỗi nó là con gái... eo ôi... con ma vừa khuất bóng... là nó khóc... nó rên rỉ... nó chui xuống giường trùm chăn kín mặt...

_ Là mơ... mơ thôi...

Nó béo má... đau quá... thôi chết... hem phải là mơ...

_ Má ơi... sợ quá...

Chapter 8 :

_ Chủ vịt con... đi chơi hem hỏi bà... mãi chơi quá... tối cũng không về nhà... mẹ ngạc ngơ... bà ngạc ngơ... ôi chủ thật là hư...

Nó vừa rửa đồng bát lòn nhón... vừa tích cực thi đua ca hát... thường thì nó cũng hem có diện đến độ này... nhưng mà từ sau khi con ma xuất hiện tối qua... nó bỗng có cảm giác con ma vẫn hiện diện đâu đó quanh mình... Mà giờ hem có ai ở nhà... Ah hem!!! có chứ... có người vừa mới về... đang trở mặt ngồi nhìn nó khoe cái giọng vịt cái lai vịt đực quang quác... và nhún nhảy y như chủ vịt con vừa đi chơi về...

_ Ôi trời ơi!!!

Nó quay ra và giật bắn mình khi thấy cái mặt tượng nằm chính ỉnh ra đấy??? Sao hum nay anh ta lại về sớm thế nhỉ???

_ Nhìn gì mà nhìn???

Joe thấy khó chịu khi có một ánh mắt sẫm soi mình như thế... mặc dù vừa rồi cậu cũng soi nó...

_ Tại thấy mặt anh hơi đỏ... anh bị sốt ah!!!

Joe giật mình... sao con bé dũng sĩ dám cho nó ăn sâu đột nhiên tốt bụng gớm... thật ra cũng chả có gì đâu... Joe vẫn mạnh khỏe... nhưng sao con bé lại biểu mặt cậu đỏ nhỉ??? O hay.., tự nhiên mặt lại đỏ???

_ Để tôi xem nào...

Nó nói đúng một câu rồi tự tiện đặt tay lên trán Joe... cậu mắt bình tĩnh... liền giật như phải phong...

_ Làm gì đấy???

_ Thì sờ trán... xem có nóng hem???

_ Tôi không sao??? Mà tự nhiên sao hìn thía...

_ Này!!! Tại các anh ép nên tui mới vậy đó... Tui... tui... thiệt ra là hìn lăm...

Nó chu môi...

_ Bít cái hìn của cô rùi...

_ Không ốm... hok mệt... vậy về nhà sớm làm gì... ngày nào anh cũng về muộn nhất... mà thui... anh về cũng tốt...

_ Tốt???

Joe tròn mắt...

_ Đúng đấy??? Mà anh biết chiến con ma trong ngôi nhà này không???

Nó sà xuống ngồi bên Joe... hỏi rất... chân thật...

Tí nữa Joe phì cười... thì nó đang nói chuyện với ma đây...

_ Không bít... 21 năm nay chưa nghe bao h???

_ Thế tôi nói cho anh bít nhá...

Trông nó khá là hào hứng...

_ Hum qua tôi á!!! Tôi gặp ma đấy... nghe nói nó là một người phụ nữ bị chồng đánh chết trong căn nhà này... tại ông chồng đi với bồ và đưa đứa con của bà ta đi... nên bà ta luân quần quanh căn nhà này để đòi lại con gái...

_ Thế á???

Joe lăm bộ ngạc nhiên... Cô đã gặp nó ah!!! Trông con ma như thế nào...

_ Ghê lăm... cái mũi nó thía này...

Nó lấy tay hếch mũi mình lên...

_ Mặt thì yêu quái dị dạng... chung quy là... à!!! Nó mặc đồ trắng nữa...

_ Ma con nào chẳng mặc đồ trắng...

Joe phì cười... cầm túi xách... đứng dậy...

_ Này!!! Anh đi đâu đấy...

_ Về phòng chứ đâu???

Nó chống tay... rồi thấy gai người... thế là nó lại ở ngoài này một mình...

” Reng!!! Reng!!! “

Điện thoại lại kêu...

_ Alo...

Giọng nó lè nhè...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13

_ Tao nè!!!

_ Mày ah!!! Chiện gì đấy...

Lại con bé Rainie... nó lác đầu...

_ Công việc osin của mày bao h kết thúc... ba mày gọi mày quá trời lun...

_ Kệ ông ấy...

_ Nhưng ông ấy tra tấn tao... bắt tao gọi cho mày... bêu mày về nhà...

_ Thế mày đang làm gì đấy???

_ Đang đi với bồ...

_ Trời... tao hỏi khí không phải... mày đã được mí anh trong tháng này rồi...

_ 2... ah hok... 20...

_ Thôi... tao bít rồi... vậy nhè... tao đang làm việc...

_ Uh!!!

Rainie ngoan ngoãn dạ vâng...

_ Ays khoan đã!!!...

_ Gì nữa...

_ Mày có biết làm thế nào để trừ ma hem???

Cuộc họp online :

Chun_pro :

Chun_pro ; Con bé nói thế thật hả mắc cười quá.... chít anh mất thui...

Joe_devil : Vậy là đỡ lo lắng một phần... sớm muộn con bé cũng tút khỏi nhà này thui...

Mike_manly : Hèm, bít... em chưa kiss được nó...

Adan_cuties : Thui đi... anh ôm gái nhiều thế chưa đủ sao???

Chun_pro : Hèm cãi nhau... tình đoàn kết của đảng anti-osin là bất diệt... vì chú tư đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ... anh quyết định... cho chú ba thực hiện tí nhiệm vụ này...

Joe_devil : Bít ngay mà...

Adan_cuties : Ai biểu anh làm tốt...

Chun_pro : Chú ba...

Mike_manly : Sao anh???

Chun_pro : Qua phòng chú tư trang điểm đi...

Mike_manly : Rõ...

Nó nằm co ro trên giường... hèm hủi hủm nay con ma có xuất hiện không???

Nó định nhắm mắt... vì thật ra con ma có vào nó cũng chả thấy gì... nhưng nếu cứ như vậy mãi nó sẽ không thể ở được cái nhà này...

Mà so với ma quỷ thì 50 tỷ vẫn tuyệt hơn...

”Cạch!!! “

Tiếng động chấm dứt sự suy nghĩ của nó... cánh cửa đóng chặt đang bắt đầu lung lay...

Nó lén phía đầu giường... vớ lấy cái gậy đinh nhọn... Rainie nói... cái này đuổi ma tốt nhất... nó cầm cây gậy... và ép sát vô tường... Ma ui!!! Mày chết đi...

Joe quyết định đột nhập từ cửa thay vì bay bay như hủm qua... cánh cửa phòng con bé đóng chặt... chắc nó đang ngủ ngon lắm... Joe vịn nắm cửa và ló mặt vô...

_ Hây!!! a...

Cốp!!!

Đầu Joe ngay lập tức sưng một cái u to tướng... sau 1s choáng vì đau... Joe ôm đầu bỏ chạy...

_ Đợi đấy!!! Đợi đấy con ma kia...

Nó cầm cây gậy đuổi theo cái bóng trắng đang loe ngoe chạy dọc hành lang...

Do quần áo vướng víu nên Joe hèm thế chạy nhanh... mà con bé người nhỏ thó... lại từng đoạt giải vàng điền kinh cấp phường...

Vậy nên chỉ sao đúng 5s... nó đã đuổi kịp con ma...

Nhưng thật hèm may... nó giẫm phải tấm áo trắng dài thượt của con ma... vậy nên nó và con ma ôm nhau cùng ngã...

Chapter 9 :

Họp hội đồng đảng anti-osin...

Chun_pro :

Mike_manly :

Joe_devil :

Adan_cuties :

Bốn ông tướng ngồi ù rũ bên bốn cái máy vi tính... chỉ còn 2 ngày nữa... là thời hạn một tuần sẽ kết thúc...

Adan_cuties : theo thống kê của em thì bà cô đã dọn được tất cả các khe... góc ngách của toà nhà... ngoại trừ cái bếp... vì đó là nơi chúng ta hay lai vãng...

Mike_manly : Mà thời hạn còn tận 2 ngày... thua chắc rồi...

Joe_devil : Tưởng anh thích bà ý ở đây lắm...

Mike_manly : Đó là chiến khác... tự do của anh dù sao thì cũng quan trọng hơn gái...

Joe_devil : Mới bắt đầu....

Chun_pro : :furious: Thôi ngay đi...

”NÚi lửa phun trào...” _ Adan thì thầm... ” Chắc ông ấy đang điên lắm đây...”

Chun_pro : Joe... anh không thể hiểu nổi tại sao chú lại thất bại như vậy... bị nó choáng cho một cú vào đầu... rồi còn bị dượt tới tận cuối hành lang chứ???

Joe_devil : Em vốn hèm thích làm việc này mà... tha cho em đi...

Joe dùng tay xoa đầu... mí hèm nay cậu phải đội mũ để che cục u to tướng...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Chun_pro : Chúng ta không thể nào thua như vậy được... có thể con bé ngu ngốc ấy sẽ vượt qua được thử thách trước mắt... nhưng sẽ hèm lâu đâu... chúng ta sẽ tính kế lâu dài...

Mike_manly : Kế lâu dài...

Chun_pro : Đúng vậy... chúng ta sẽ đánh vào điểm yếu nhất của bọn con gái...

Adan_cuties : Điểm yếu... điểm yếu gì vậy???

Chun_pro : Tình yêu...

Joe_devil : Hà... lại dùng body kế nữa hà... nó có kính râm đóá...

Chun_pro : Chú vốn thông minh mà sao bị h ngu tợn ah nha.... ý anh là thía này... một trong số chúng ta sẽ cưa đổ nó... dùng tình yêu và vẻ đẹp trai làm con bé mê muội... rồi cuộc con bé sẽ xiêu lòng... lợi dụng thời cơ ấy... sẽ bỏ rơi nó... nó sẽ bị tổn thương... rồi tự nguyện ra đi...

Adan_cuties : Thế nếu nó cứ bám lấy chẳng chẳng thì sao???

Chun_pro : Thì... thì... chú ngu quá.... ba người còn lại sẽ nắm lấy sơ hở... rồi ép nó ra đi... đúng rồi chứ gì???

Joe_devil : Chốt lại là cần có kẻ phải hy sinh... ai đây???

Mike_manly : em tự tiến cử???

Chun_pro : Hèm được... nhờ chú mê nó thì sao... với lại theo đuôi nó... chú hèm sợ phải từ bỏ các em khác ah??? Đánh lâu dài đây...

Mike_manly : ùh nhỉ???

Nói xong hân hoan rút tay về...

Adan_cuties : Hem phải em ah nha...

Joe_devil : Đương nhiên là hem... chú quá bé....

Adan_cuties : thế anh Joe được hem,...

Joe_devil : điên ah!!! Từ thừa bé đến h bít cưa gái như thế nào đâu???

Adan_cuties : vậy mà kì ghê... dạo này nhieu lúc thấy anh tư trầm ngâm... rùi lằm bằm một mình... tưởng đang tương tư em nào chứ...

Joe_devil : Tiểu quý... đừng nói bậy...

Tuy mắng em nhưng lời nó nói là đúng... và lỗi là do con bé osin... hôm ấy... nó dẫm vào áo cậu... và...

_ Au ui!!!

Nó la toáng trời...

Tiếng kêu của nó làm Joe bừng tỉnh... cái gì vậy??? Cậu đang ôm chặt lấy nó...

Tìm Joe bỗng đập thình thịch... ngực nó áp sát vào người cậu... đây là lần đầu tiên Joe gần một đứa con gái đến như vậy... nếu không kể đến một năm thường xuyên ôm và bú mẹ....

Nhưng chỉ mất có 5s để Joe choáng váng... cậu lấy ngay lại trấn tĩnh... đẩy con bé ra và típ tục chạy... và may là con bé hem chạy theo nữa...

Đã qua một ngày rồi mà Joe vẫn mang cảm giác ấy... cảm giác điện xẹt... mỗi lần thấy nó đều vậy... rồi đôi khi ngồi một mình... cậu lại nghĩ và tưởng tượng ra làn da trắng nõn của nó... máu mũi lại chảy đầm đìa... chẳng lẽ... chẳng lẽ... cậu đã mắc mỷ nhân kế....

Koong!!!

Joe giật mình... Chun đã đưa ra phán quyết cuối cùng...

Chun_pro : Anh sẽ làm...

Adan_cuties : Cái gì??? Từ trước h anh chưa trực tiếp ra trận lần nào...

Chun_pro : Suy đi tính lại cũng thấy 3 chú hem đủ tiêu chuẩn... nên anh sẽ ra tay... nhưng trước tiên phải bàn kế hoạch tác chiến đã...

4 cái đầu lại dí vào bốn cái máy vi tính... bàn bạc hăng say... Ariel hem thể biết... một cái lưới độc địa đang giăng sẵn chỉ chờ đợi nó chui vào...

Chapter 10 :

Rốt cuộc thì cũng biết con ma đó là người...

Nó thờ dài ảo não...

Hôm ấy tình cờ ôm nhầm lấy con ma trong tư thế nó đè.... Rồi nó nhìn trúng mắt con ma... sao đôi mắt ý lại long lanh đến thế

Nhưng cũng nhờ đôi mắt đấy mà nó nhận ra con ma là ai : Joe...

Dù khi con ma vùng chạy hoảng hốt... nó vẫn còn ngờ ngợ... nhưng người mà nó nghi ngờ mí hôm nay bắt đầu có thói quen đội mũ trong nhà... vậy nên đúng là hần...

Nhưng tại sao Joe lại giả ma dọa nó... đây là kế hoạch của Joe ư??? _ Nó nhớ lại đáng về đạo mạo của Joe khi nó mới tới căn nhà này... Trong 4 anh em... Joe có vẻ là người hem thiki nó nhất... thiệt sự nó hem mún đấu với 4 anh em nhà này chút nào... tất cả là vì 50 tỷ thôi... tía má... tha lỗi cho con...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

_ Ấy!!! Mà sao tự nhiên lại nghĩ lung tung vậy... mình đang làm gì nhỉ??? Đang làm việc... làm để kiếm tiền... 50 tỷ... vì cái vila ở hawaii... có lên...

Nó lại chăm chú vô đồng bát đĩa đầy dầu mỡ... vì dân siêu sạch đâu???

” Khụ!!! Khụ!!! “

Nó bắt đầu ho.... khói ở đâu mà bay mù mịt khắp nhà...

Lúc ấy... ở một góc ngoài bếp....

_ Khụ!!! KHụ~!~!!

_ Ho gì vậy??? Quạt típ đi...

Adan vuốt mồ hôi mẹ mồ hôi con đầy trên mặt... cầm cây quạt nan lên... típ tục quạt lò...

_ Mà anh ba.... anh hai đâu rồi...

Joe lấy tay bịt mũi... ư ớ hỏi Mike...

_ Anh đây!!!

Chun xóc lại cổ áo sơ – mi...

_ Chà.... chắc!!!

Mike bỏ roi cái lò đang bốc khói... lon ton chạy ra chỗ ông anh...

_ Bóng sáng... được...

_ Chú quá khen...

Chun cười hề hề... khói bốc mù mịt... nhưng dường như Chun hem thấy khó chịu thì phải???

_ Khụ!!! Khụ!!!

Tiếng ho dồn dập từ bên trong vang ra tới tấp... Joe nhăn mũi...

_ Anh hai... anh vô được rồi đây... con bé nó bò ra thì chết...

_ Ok!!!

Chun xóc lại cổ áo một lần nữa... và đường hoàng tiến vào...

Nó quay cuồng giữa làn khói mù mịt... nhiều khói thế này... hay là do món bánh nướng trong lò ... không... nó đã tắt lò được 15 phút rồi... hay vừa cháy ở đâu... hay chập điện... Nó nhắm tịt mắt... cố gắng lết ra khỏi màn khói cacbon...

_ Ariel...

Tên ten... nhạc nền trời dậy...

Chun từ đâu xuất hiện cứ y như chàng hoàng tử đến cứu công chúa.... Nhưng lúc đó nó còn lơ mơ... hem rõ là ai??? Chỉ thấy một dáng người vào... và nó lao tới bên người ấy...

_ Cứu!!! Cứu tôi!!!

Nó chỉ nói được vậy rồi ngất xỉu...

_ Ariel!!! Ariel...

Chun đỡ kịp người nó và gọi nhiệt tình... nhưng mắt con bé cũng nhắm nghiền... tốt quá... anh chớp chớp mắt...

_ Anh em... không cần quạt nữa... vô dàn xếp cảnh hai... phòng công chúa mau lên... nước... thuốc... có cần chai truyền thì Joe mang sang lun đi... Mike... phụ trách trang phục lần hai... Adan... ở ờ... cho thằng bé làm gì bi nhỉ???... đi làm... mí thứ chưa làm cho anh...

Chun hét loạn lên... con bé ngủ rồi... nghe thấy chi đâu mà sợ...

_ Ô!!!ơ!!!

Nó lang thang trong một nơi nào đó mờ mịt lắm... như đi trong mơ... xung quanh nó là một màu trắng c... rồi trong màu nhò nhò ấy... nó nhìn thấy một chàng trai đang tiến lại gần...

Chao ôi!!

Nó vẫn lun mong ước có một tình yêu lãng mạn như thía... chàng cầm lấy tay nó... nó thì nhìn chàng hạnh phúc và...

_ Oá... sao chàng hem có mặt...

_ Oá!!!

_ Cô hem sao chứ...???

Chun ân cần hỏi han nó... làm nó giật mình... nó ngẩng đầu lên... nhưng cái đầu tội nghiệp đau dữ dội...

_ Có chuyện gì vừa xảy ra vậy???

_ Ah!!!

Chun mỉm cười... có sự cố chập điện ở đâu đó... nên nó bốc cháy và toả khói... mọi thứ đã được dàn xếp ổn thoả... cô yên tâm...

_ Vậy ah???

Nó thở phào... rồi lại đặt người xuống giường...

_ Vừa nãy... thấy cô ngất... tôi lo quá...

Lại cười rồi... nó lại sắp rụng tim... đây là chiến lược nụ cười thiên thần của mí anh em sao???

_ Gì mà anh nói ghê thế...

_ Tôi nói thật mà... lo lắm đấy...

Chun liếc ngang liếc dọc... gian quá...

_ Khun khụ!!!

Nó típ tục ho...

_ Ah!!! Tui thấy cô nên ra ngoài hít thở cho thoáng... tôi đưa cô ra nhé...

_ Thui... không cần.. tôi... tôi tự ra cũng được...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Nó toan bước... cứ nằm mà ngắm mặt lưỡi cày thía này dễ sốc chết lắm...

Nhưng không may nó lại ngã... và bàn tay của Chun đỡ nó kịp...

_ Cô... cô không sao chứ???

_ Không... không sao...

_ Đấy cô bước có vững đâu... thôi để tôi đưa cô đi vậy...

Nó nhăn nhó... chẳng còn cách nào khác... cố kìm nén vậy...

Nó và Chun vừa rời khỏi phòng... lập tức một lũ... chui ra từ gầm giường...

_ Chun chết tiệt... thấy nó ho một phát là bắt chúng ra chui ngay gầm giường...

Mike hằm mặt...

_ Thông cảm đi anh ba... tại lúc ấy gấp quá...

_ Anh tư nói phải đó... nhưng mà... sao anh cứ oằn lưng lại vậy anh tư???

_ Thằng bé nói hem suy nghĩ... thì chú Joe bị gập người chứ sao??? Chú ấy là cao nhút trong 4 anh em mà/...

Mike gất lên...

_ May... em bé nhút...

Adan nhún vai...

_ Mà hem hui anh hai làm ăn sao nhĩ???

Joe nghiêng đầu khó hui???

Chapter 11 :

Nó cột lại tóc... chỉnh lại cái tạp dề đã bắt đầu sập sệ... hôm nay là ngày cuối cùng trong thời hạn một tuần...

Còn đúng khu bếp... dù sống... dù chết... nó cũng phải cố gắng chinh phục được ...

Có bốn chiến binh đang canh giữ ở đó... ah ko??? Chỉ ba thôi... Chun đã đi làm từ sáng sớm... Ba chiến binh đó đang thủ sẵn thế... gương mặt dữ tợn... có vẻ như họ mún cố thủ bằng được... và để thực hiện mục tiêu đó... họ sẵn sàng ăn tươi, nuốt sống nó...

”Có gì phải sợ chứ... ” Nó nghĩ thầm, rồi nhếch mép... Thật quá đơn giản... ba chú... chú Joe thì ném phi tiêu... chú Adan thì khuyến mại gói thuốc mê là ok... còn anh Mike/.... đơn giản là ” Cốp!!! ” một gậy bóng chày...

Nó cười sặc sụa... đơn giản quá... rùi... tất cả sẽ bít tay đệ nhất osin này...

Với tay lấy chiếc gậy bóng chày đã dựng sẵn ở đầu giường... nó đập cửa bước ra ngoài... và hùng hổ tiến về phía phòng bếp...

_ Ra rồi kìa...

Adan đứng dậy khi nhìn thấy nó bước ra... trong khi hai ông anh vẫn điềm nhiên nhấp trà...

_ Các anh làm gì vậy??? ra đi...

_ Em hem thấy chiến đó là vô ích sao... thể nào cô ta chả thắng...

Mike mỉm cười...

_ Sao lại có thể vậy được... chúng ta là ba ông con trai cao lớn lực lưỡng... sao có thể thua...

Adan vỗ ngực hùng hổ...

_ Em bé... đừng ngây thơ nữa... tuy con bé chỉ có một mình... nhưng bên cạnh nó là rất nhiều ám khí... nhờ nó tung ra chất gì làm em nổ mắt... hay phều phỏm... hay nào bị vấn đề... em có chịu được hok??? Anh không chịu được đâu...

Câu nói thẳng thắn và vô cùng có lý của Joe làm Adan đờ người...

_ Cũng đúng... nhưng cứ để con bé dọn vậy hả???? Không sao chứ???

_ Có anh Chun lo rồi... cứ vậy đi...

_ Vậy được... càng tốt...

Vừa được sự cho phép của Mike..., Adan lập tức ngồi xuống... nhâm nhi phần trà của mình...

” Chuyện gì thế này...??? Ba hoàng tử uống trà... Cảnh tượng quả là đẹp.... “

Nó ngây người... mắt đăm đăm nhìn ra phòng khách.... thật hiếm... thật hiếm có thể nhìn thấy cảnh tượng này...

” Oạch!!! Mày sao thế hở Ariel... mày đang làm việc mà... chết tiệt... cũng tại mình quên đeo kính râm... nhưng mà... đúng là đẹp lắm đó... “

Nó chớp mắt lia lịa... quên sạch cái cảm giác hăng say lau dọn mọi khi... đầu sao thì cũng còn cả một buổi chiều, buổi tối nữa cơ mà...

” Ấy!!! Nhưng mà sao họ lại hem ngăn cản mình nhỉ??? Có lẽ là do Chun... anh ta đã hứa là hok làm khó mình nữa... đối xử với mình bi h cũng rất dịu dàng... chẳng lẽ... chẳng lẽ anh ta thik mình thật sao???...”

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Nó ngẩn mặt lên trời cười toe toét... tưởng tượng tới h khắc cảm 50 tỷ... bước cùng Chun giữa sự ngưỡng mộ của đại gia đình osin...

” Khoan đã... nhưng nếu nó là một cái bẫy thì sao... ây dà!~!! mình lại sắp mắc bẫy rồi... Phải tỉnh táo... phải cảnh giác... phải...”

_ Nghĩ gì thì đừng có nói ra mồm...

Nó giật mình... Joe đến bên nó từ lúc nào...

_ Anh... sao anh nghe trộm tôi nói...

_ Cô nói đến con ở đầu đường nó cũng nghe thấy... cho tôi thêm ít nước sôi...

Joe giờ tách trà ra trước mắt nó...

_ Ồ!!!

Nó nhận lấy tách trà... mắt đỏ lựng... ngốc quá...

_ Trà của anh đây...

Nó bung trà bằng hai tay... Joe suýt phì cười... cứ như là con dâu dâng trà cho bố chồng vậy... ghé sát tai nó... Joe thì thầm...

_ Làm đi và đừng nhìn nữa... nếu hem mún tôi pui cô ra ngoài kia...

Nó tròn vo mắt... hần nói cái gì vậy???

_ Anh vừa nói gì với con bé ngốc nghếch đó thế???

Adan hỏi cuống lên sau khi thấy anh tư rù rì rù rì với con bé osin khá là tình cảm...

_ Không có gì...

Joe cười... một nụ cười thật nhiều ẩn ý...

Chapter 12:

”Khắc khắc.... hắc hắc.... hic hic!!! “

Tiếng kêu gì kì vậy... của một con vật lạ mới được các nhà khoa học tìm ra ư??? Nghĩ đi đâu vậy ta... là tiếng kêu của nó đấy...

Toàn căn nhà đã được dọn gọn gàng sạch sẽ từ tầng trệt đến căn gác mái... no vi trùng... no bụi bặm...

Và nó có quyền tự hào... vì nó là người đầu tiên hoàn thành nhiệm vụ trong thời gian kỉ lục... 1 tuần... Dù có gặp vài khó khăn bé như con voi... Dù suýt mấy lần mất mạng vì sợ hay vì trai đẹp... nó cũng đã vuron lên để đạt được mục tiêu...

Rồi nó tự thấy mình vĩ đại quá!!! Nó đã lập công lớn đối với đại gia đình osin... Thế là... sau 3 tiếng rú rít... lăn lộn trên giường... nó nhòem dậy... lục lọi va li... và lôi ra cái laptop...

Matt_man : Chúc mừng em gái iu đã hoàn thành nhiệm vụ.. 50 tỷ đã được chuyển vô tài khoản...

_ yes!!!

Nó hét lên... ôi 50 tỷ iu... nó đã nhìn thấy cái vila to sụ giữa đảo Hawaii đầy nắng...

Cái miệng nó còn được dịp ngoác rộng hơn nữa khi nhận được bao nhiêu email chúc mừng... và tạp chí osin quyết định chọn nó làm người mẫu trang bìa cho số báo tới...

”haha!!! Mình thành vip rồi!!! “ – Nó muốn hét toáng lên như thế đấy...

_ Cái này có được gọi là tự sướng hem anh???

Adan lắc đầu khó hiểu... khi nhìn thấy bà cô osin ôm laptop cười sảng sặc...

_ Hem hìu papa... mama... iu quý của chúng ta giả cho cô ta bao nhiêu... đến 50 triệu không nhì???

Mike lăm băm tính toán...

_ Sai rồi anh ba... là 50 tỷ đó...

_ hả??? Ba mẹ chúng ta sao có lăm tiền vậy??? Nghe nói vốn cộng lãi... chung quy là tài sản của chuỗi khách sạn chỉ tới 50 tỷ thui mà... thế hai ông bà ý bán cả nhà cả cửa để thuê osin ah!!!

Adan hét lên...

_ Be bé cái mồm thôi... chú hem có suy nghĩ gì hết tron... đó là khách sạn... còn chuỗi thức ăn nhanh... nhà hàng... công ty giải trí... công viên... cộng lại thì cả gia tài chúng ta kế thừa tất cả là ngót 100 tỷ tỷ đóá...

Joe bật chặt mồm Adan

_ Cái gì??? Nhà mình giàu vậy???

Adan rít nhẹ...

_ Thế mà nghe nói bố mẹ còn có cả một mỏ vàng ở Châu Úc cơ đóá...

Mike gật gù...

_ Thế này thì tha hồ mà chia...

Adan cười toe toét/...

_ Nhưng có cái này anh vẫn hem hìu???

Mike nhăn trán...

_ Gì nữa ???

Joe tò mò... còn cái chi mà ông này hem hìu nhì???

_ bà cô làm osin mà sao có lăm của thế nhĩ???

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

”Nhận xét của Mike cũng hèm phải là hèm đúng... con bé hèm chỉ có laptop... đồ nó mặc cũng hok phải xuyền xoàng... trang sức thì thui rùi... rớt cục nó là người như thía nào nhĩ?? “

Joe lạng lẽ nhìn nó...

Một kế hoạch mới lại sắp bắt đầu...

Nó chỉnh lại bộ váy điệu đà đúng một... giờ cao cái ô che nắng... rùi tung tăng đi ngân hàng mượn tiền...

Nói là ngân hàng cho xa thui... chứ thật ra ngay đầu phố... chỉ cách có vài bước đi... đã thấy ngay cái ngân hàng to bự... lý do để ngân hàng xuất hiện chốn thâm u vắng vẻ này là do mí anh em ngại đi xa lấy tiền... nên bảo ông bà Ngô làm lun cái ngân hàng ở gần nhà... khi nào ông bà gửi tiền về cũng đỡ phải đi xa đề lấy...

”Oáp!!! “

Nó che mồm ngáp... cả đêm qua không ngủ chỉ vì sượng... sáng sớm đã phải lon ton đi lấy tiền hơi mệt...

”Huýt!!! “

Nó bỗng thấy gai người... tiếng động này... quả thật không hay chút nào...

_ Cô đi đâu đấy???

Đúng mà... lại cái giọng mật ngọt chết ruồi của đại ma đầu Chun hiểm ác...

_ Tôi... tôi...

Nó lắp bắp... nói là đi đâu bi h???

_ Đi rút tiền chứ gì???

_ há??? Ủ!!! Không rút... rút gì chứ???

_ Cô không cần phải luống cuống như vậy... chuyện mẹ tôi tung tiền cho cô... tôi cũng biết mà...

_ đương nhiên...

nó xốc lại vai... mình là người thắng cơ mà...

_ Tôi đi lấy tiền... mà anh theo tôi làm gì???

Nó lập tức chữa ánh mắt nghi ngờ về phía Chun...

_ Tôi cũng đi lấy tiền... lấy tiền???

_ Anh... lấy tiền...

Nó trừng mắt...

_ Có vấn đề ah!!!

Phải khó khăn lắm Chun mới dứt ra khỏi cặp mắt như thanh sát viên của con bé...

_ Không... vậy thì... đi...

Nó héch mặt... tung tăng đi trước...

”Phù!!! Tại sao mình lại trịch thượng thế nhỉ??? Mình đang cưa gái... ít nhất phải tỏ ra dịu dàng chứ... bỏ nghề lâu quá... bị h bắt đầu xuống tay cưa rồi...”

Nghĩ ngợi một lúc... Chun quay ra đằng sau... nơi có ba người đang lúi húi rất khả nghi... và đã sẵn sàng cho cảnh tượng mùi mẫn tiếp theo...

Chapter 13 :

_ À mà này...!!!

Sau một giây hò hét loạn ruột và óc tự sướng vì cái kế hoạch quá mùi mẫn tiếp theo... Chun bàng hoàng khi thấy con bé đã bỏ xa mình khoảng 20 bước chân...

_ Lại sao nữa...

”Gắt ghê nhỉ??? Rắn thía... haha!!! để xem tí nữa còn rắn nữa hem,... chít chít... hem thể kiểm chế cái niềm sung sướng này lại được...”

Nó nhăn trán... cái tên ác ma này sao cười sằng sặc như điên...

_ Không nói gì thì tôi đi nhé...

_ Ấy... khoan đã... sao lại hem... tôi có lời...

_ Lời gì???

_ Hum nay trùi đẹp nhỉ???

_ đẹp... rùi sao nữa...

_ à.... ờ....

Chun ngẩn mặt lên trời chỉ chỉ... chít tiết... bí từ...

Nó thở dài... bỏ mặc thằng ngố vẫn đang chỉ chỉ... đi típ.....

_ Ariel...

Nó vừa giơ chân lên thì bị gọi giật lại...

_ Trùi đẹp lắm rùi!!!

_ hem phải... tôi có kí ni hem có hủu???

_ Kí gì???

_ Thế má tôi trả cho cô bao nhiêu xiền vậy...

_ bao nhiêu ah???

”Chít tít... chẳng lãng mạn chi rứa???” – Chun vò tay

_ Anh hỏi làm gì...

Nó nhìn Chun tò mò.....

_ Không, chi là...

”Brum!!! “

Tiếng động cơ to dần... một chiếc xe đua đen kịt... từ đâu xuất hiện... lao thẳng vô nó... nó sợ quá... chân như bị chôn xuống đất... hem nhúc nhích được...

_ Cần thận...

Chun hét lên... rùi ôm lấy nó... nhào vô bụi cây.... ngay khi chiếc xe lao qua...

_ á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó chỉ kịp hét có như vậy.... rùi nhắm tịt mắt... bấu chặt lấy áo Chun... nguy cơ nút áo sơ mi sắp tuột...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Một ông râu dài chui ra từ cửa kính của chiếc xe... nhìn Chun và ra dấu OK.... Chun cũng nhăn nhó đáp lại bằng một cái cười toe...

Chiếc xe đã đi qua được năm phút... nhưng nó vẫn vậy... uốn cong người và răng va lập cập...

_ Ariel...

_ Đi... xe.... đâu???

Con bé này loạn ngôn thật rồi... Chun lắc đầu...

_ Đi rồi ah!!!

_ Thật không???

_ Thật...

Nó mở mắt ra.... nhìn quanh....rồi thở phào....quay ra Chun...

_ Ah!!!

Nó lấy tay ôm ngực... sao cúc áo sơ mi của hần bung hết cúc/... Chẳng lẽ trong 5 phút vừa rồi hần lại tháo cúc rùi động chạm nó... chúa oi!!! con chưa mún lấy chồng mà...

_ Cô làm chứ à??? Mà không định đi lấy tiền ah??

_ Tôi... tôi làm...

Chun lắc đầu rùi cầm tay nó giờ lên... đích thị trong tay nó có một cái cúc áo...

_ ah... uh!!!

Nó đỏ mặt... tự nhiên đi làm cái việc sờ giai là sao???

_ Đứng lên nào...

Chun giờ tay ra trước mặt nó....

Nó nuốt nước bọt... đúng là bi h nó hem thể tự đứng lên được.... nắm lấy tay Chun, nó đu người mình lên, bỗng...

_ Á!!!!

_ Sao thế???

_ Tôi bị trặc chân rồi...

_ Trặc chân....???

Chun chun mũi... đà này trời mún nó camr động phát khóc vì mình đây...

_ Lên đi...

_ Gì...

_ lên tui võng đi...

_ Được ah???

_ Thía bi h cô mún lết kủ gì...

Nó nhún vai... lên thì lên...

” Phốc!!! “

Chỉ sau một s... nó đã yên vị trên lưng Chun...

” Trùi đất, lộn hay sao mà nặng thía??? “

_ Anh làm bầm cái gì đấy???

_ Có gì đâu... đi thui...

Nó nhìn cái gáy nhể nhại mồ hôi mà suýt phì lun một đồng nước bọt vô đây : Dễ thương đó chứ... nó nghĩ... nhưng phải xem biểu hiện tí theo như thía nào đã....

Co hai chân lên... nó mún ông già Chun phải sút lưng... hặc!!!

Chapter 14 :

Á.....à ?.....ặc!!!!

Con gì kêu nghe dã man khíp vậy..... không... đâu có con quái vật nào đâu... chỉ là tiếng kêu của CHun_ Một người đang bị dán cao giảm đau thui mà...

_ Anh mà cứ hét như vậy sẽ càng đau đóa...

Joe nhăn nhó..... đã làm ơn lại còn nghe chửi nữa...

_ Chú có cầm ngay miệng đi hem??? Au ui!!!

” Bộp!!! “

Joe bồi thêm phát cao nữa vào giữa lưng Chun... và ghé sát mặt anh hai...

_ Bít đau sao không ôm nằng cho chặt nữa vào...

_ Ó hay... không ôm... ặc!!!!... cho chú thía cho ai???

_ Anh hai gốc quá... là tại anh tư thik con mụ osin ấy rùi...

Adan mãi miết online và lẫu bầu...

_ này!!! ăn nói cho cẩn thận nghen... mà phòng chú có máy tính... sao về phòng qua đây làm chi???

Joe nhanh ng phản bác...

_ Máy tính nhà mình cấp độ phân theo thứ tự còn gì... máy tính nhà em win từ đời 9 mấy... máy tính anh hai mới nhất... ké lúc nào được thì ké chứ.... chít nì...

Joe lắc đầu... thẳng này hem lúc nào hem nhớ em game...

_ Joe...

Cái đầu đang lắc lắc bỗng dừng bị ôm đứng lại... ông Chun quả này mún kiss mình chẳng??? Joe giật mình...

_ Đừng nói với anh là chú thik con bé thật đấy nhá... nếu hem???

Chun chu chu đôi môi trái tim xinh xắn...

_ Không... làm gì có...

Joe cười trù... dã man thật...

_ Anh cũng nghĩ là chú không bao h nghĩ đến điều điên rồ ấy...

Chun nhếch miệng cười... còn Joe thì vuốt ngực thờ phù phù...

_ Adan... anh ba chú lại chạy đi đâu gòi...

_ Ông ấy bảo mất cả ngày diễn kịch với anh nên bi h phải đi tìm cảm hứng mới...

_ Cái thằng quý này... đang mún nó bỏ túc thêm về kinh nghiệm cura gái thì lại thấy nó đi cura gòi... ah!!! Joe... anh có lời khen chú diễn đạt vai của anh đóá...

_ Chuyện hợp đồng mới chứ gì??? Có chi đâu... em lại chẳng mún giống anh...

_ Nhưng sao nhìn gương mặt dần thối khi nhìn bản hợp đồng của con bé mà anh mún cười quá đáng... mà chú nói anh hơi lão đóá... nhưng mà thật... hà hà...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20

_ Anh hai ghê quá... bị hét vậy mà cũng vẫn cười được...

Adan nhăn nhó./...

_ Có chi đâu... miễn lừa được con bé... Joe nhĩ???

Chun quay ra... Joe đã biến mất từ lúc nào... ông ấy đầu bits... cậu em trai iu quý của ông đang lo lắng sợ bị một người nào đó cắn ghét...

Nó giờ cao bản hợp đồng mới cứng... nhúu nất...

_ Lau dọn ba tầng 1 ngày... nấu cơm tùy theo khẩu vị ba anh em... dọn nhà tắm... giặt quần áo... lau sạch bụi trên đồ đạc... dọn sân vườn... cúi cùng cũng chjir có vậy thui chứ gì...

Nó quăng tờ giấy đi... đặt tay lên trán... tios tục suy nghĩ...

”Tại sao ông Joe ấy tự nhiên lại khó tính vậy... úp thẳng cái bản này vào mặt người ta... lại nói những lời khó nghe nữa/... “

Nó hồi tưởng lại sự việc xảy ra cách đây 2 tiếng...

_ Cô nghĩ là chúng tôi hoan nghênh cô sao... cô đừng có nghĩ là vượt qua được thử thách này thì chúng tôi sẽ chấp nhận cô...

Joe lớn tiếng... làm con bé suýt tí nữa thì nước mắt chảy ròng ròng...

_ Em đang nói gì vậy... dù sao cũng đừng hét lên vậy chứ???

Chun từ nơi đâu bỗng chình ình xuất hiện...

_ Anh không hiểu em nói gì sao... anh về phía cô ta từ bao h vậy???

_ Anh chỉ nghĩ là em không nên nói những lời như vậy với Ariel...

_ Em không biết... chung quy em Mike và Adan đã chấp nhận bản hợp đồng này... 3 luôn thắng một đúng không anh. ...

Nó trùm chăn kín mặt,... thật chẳng hiểu có chuyện gì đang diễn ra nữa???

_Joe...

Joe quay ra.... và....

Cậu tròn trĩnh mắt... trước mắt cậu là Ariel... trên người có đúng một tấm khăn trắng quấn ngang ngực....

Ariel tiến đến gần Joe... và nháy mắt...

_ Sao anh sợ vậy????

Joe bàng hoàng nhìn xuống người mình. ... chẳng còn gì trên người ngoại trừ mảnh khăn vắt ngang phần dưới

Không gian trước mắt Joe hiện dần rõ.... con bé osin thì ngày càng tiến lại gần....

Joe hoa mắt... cái gì... ôi nó tròn tròn... cậu không thể cưỡng lại được....

—Hok!!! Hok thể như vậy....

[illegible]

Ngược nhìn xung quanh... bây h Joe mới hiểu đó chỉ là một giấc mơ...

May gì cơ???

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

_ Ôi gọi oi!!!

Joe hoảng sợ khi thấy gương mặt nó nằm chình ình trên giường... mang tính chất thơ ngây và thánh thiện...

_ Làm gì phải hét lên như thế... tôi có ăn thịt anh đâu mà sợ... dù ghét tôi đến thế nào thì cũng đừng có làm vẻ mặt như thế... anh làm cho tôi có cảm giác mình là sói đóa...

Nó giương móng vuốt... mắt mở to... chìa vào Joe... Joe nhắm mắt... sợ hãi.. quay đi...

_ hahaha!!! tôi chỉ mún đùa một chút thôi mà....

Nó cười sáng sặc,... rồi vội lấy cây lau nhà... tiếp tục công việc đang dở...

Joe vuốt lấy vuốt để cho tim ngừng đập... rồi quay ra định mắng nó... thì ôi thôi... nó quay ra... lau dọn... và Joe lại thấy rõ có cái gì đó phập phồng trong cái áo cổ rộng...

_ Không... ghê... ghê quá...

_ Mà Joe...

Lần này nó quay ra thật... Joe thì hèm có can đảm quay lại nhìn nó...

_ Sao???

_ Anh ghét tôi đến vậy???? Thật sự ghét đến vậy???

_ Đúng... chẳng lẽ tôi lại phải thik cô ah???

_ Không... nhưng mà rõ ràng biểu hiện của anh đối với tôi là cái gì đó...

Nó nhúm mày....

_ Cái gì???

_ Tôi không biết... nhưng chắc chắn hèm phải là ghét...

_ Hừm!!!

Joe hắng lại giọng...

_ Cô sai rồi... cô dọn xong rồi chứ gì??? Ra ngoài đi...

_ Tôi chưa...

_ Ra ngoài!!!

_ há????

_ Cô hok nghe tôi nói gì ah??? RA NGOÀI!!!!

Mắt nó mở to... nó hoảng sợ thực sự... chưa ai to tiếng với nó như vậy... và nó vội vã biến ngay...

Rầm!!!

Tiếng cửa đóng rầm làm Joe sực tỉnh... từ nãy đến giờ dường như cậu vẫn lang thang trong giấc mơ quái dị đó... Nhưng tại sao cậu lại hét lên với một con bé kem mình một tuổi... sao bỗng dưng cậu thấy mình trẻ con và yếu ớt đến vậy... đó có phải là mình không... hay là một ai khác... một con người khác... một cảm tính khác... nó đang dần bộc lộ trong cậu... và nó chỉ xuất hiện... chỉ khi cậu thấy nó.....

_ Tự nhiên gất lên như thằng điên ý...

Nó lăm bằm... rồi chìa vòi nước khắp nơi...

_ Joe.... chết này.... chết đi... Joe thôi!!!!

_ Cô làm cái gì vậy???

Nó giật mình.... quay ra.... và nghiêng đầu...

_ Đại ác ma... sao về sớm vậy???

_ Đại.... cô nói tôi là....

Chun há mồm...

_ Không.... ý tôi là...

_ Không sao>???? Cô không mệt chứ???

_ Mệt???? Dĩ nhiên là hem rồi....

_ Vậy thì tốt....

_ Áh!!! tôi có việc này mún nhờ cô...

_ Việc gì vậy???

Nó linh cảm có chuyện chẳng lành...

Chiếc ô xoay xoay xoay xoay.....

Nó nghiêng chiếc ô theo chiều nắng... không thể để làn da Olay bị đen đi được....

Hôm nay nó diện hơn mọi ngày.... lý do.... được đi ra khỏi khu biệt lập...

Nhưng điều làm nó cảm thấy bức rứt nhứt.... đó là phải đi cùng đại ca của tứ đại ác quỷ...

Tuy Chun đã nói chỉ nhờ nó đi thử áo..... và gần đây.... Chun có vẻ tốt với nó....

Nhưng với cái tính đa nghi tào tháo.... nó thực sự không thể yên tâm...

”Píp!!!! “

Tiếng còi xe làm cho đồng bóng bóng phập phồng trong đầu nó xẹp xuống.... là Chun... với nụ cười super perfect....

_ Lên xe nào!!!!

Nó cười gượng gạo... rồi gật đầu...

_ Có... có thật là chỉ đi thử áo thôi không...

_ Thế cô nghĩ tôi muốn đưa cô đi đâu nào???

_ Không ý tôi là...

_ Vậy thì đi thôi...

Chun có vẻ như hok mún cho nó cơ hội suy nghĩ nhiều thêm nữa....

Chiếc xe mui trần mau ng lút cùng tia chớp....

”chụt!!! CHụt!!! “

”Hi!!! Hí!!! “

”Chùn !!!! Chụt!!! “

”Hi!!! Hí!!! “

Joe nhăn mày... nhăn mũi... cái lão Mike này hem đi tán gái thì thôi... ở nhà là cứ y như rằng ôm lấy chặt que kem quý... rồi chẳng hiểu sao lại cười sáng sủa như điên ý...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

_ Sao vậy???? Kem quá ngon ah???

_ Bùn cười quá.... hic!!!

Mắt Joe mở to thêm nữa.... cậu cố nhìn thật kĩ cái que kem xem nó có gì bùn cười hem... bị h hai anh em đang ngồi chay... hem tí vi... hem đĩa... thía cái kem chắc chắn là thủ phạm chọc ông anh ba của cậu cười như đạii...

_ Đưa em mút thử...

Joe vồ lấy cây kem...

_ Chú điên ah!!! Kem của anh mà....

_ Thế có gì mà cười nhiều thế....

_ Bùn cười ông Chun...

_ Ông già ấy thì mắc gì mà bùn cười...

_ Ông ấy chở con bé đi dự tiệc....

_ Dự tiệc.... tại sao....

_ Là kế hoạch của anh... yên tâm... con bé đồ là chắc cú....

_ hã????

_ Hã?????

Nó nhìn Joe với con mắt ngạc nhiên hết cỡ... trước mặt nó là một khách sạn hoành tráng...

_ Về nhà cơ mà....

_ Nhà của tôi.... đây là khách sạn của tôi... xuống đi....

”Rõ ràng là hấn lừa mình....” Nó lầm bầm... nhưng nó cũng nói chưa chính xác.... đúng là Chun đã đưa nó đi thử quần áo.... nhưng hấn đâu có nói là thử quần áo cho nó.... hấn nói là thử quần áo cho em gái hay thể loại gì đó của hấn... rồi bắt nó mặc cái váy xúng xính hấn chọn... rồi lái nó đến đây lun.... khách sạn... nó cảm thấy hok yên tâm... nhờ....

_ Cô không xuống ah!!!!

Nó nuốt nước bọt.... rồi vén cái váy.... xuống xe....

_ Khoác đi....

_ Gì???

Chun vòng tay ra trước mặt nó.... mỉm cười...

_ Khoác tay tôi...

Nó bặm môi... rồi nhón ngón trỏ vào đó....

_ Đi thôi....

Chun kéo tuột nó vô một khán phòng lớn và đầy màu sắc.... Hôm nay là buổi tiệc thiết đãi công ty nhà họ Trần – một gia đình thế phiệt quan hệ lâu năm với nhà họ Ngô và cũng có vai vế lớn trong thương trường.....

Tiếng nhạc đập diu... những quý bà quý ông đang say sưa trong điệu valse nhẹ nhàng mà quyến rũ... nó bây h thì cả hai tay đều bấu chặt lấy Chun.... nguy cơ cúc áo comple lại sắp tuột.....

_ Bấu vừa thôi.... cô sợ ah!!!

_ Đâu có... tôi... ah không... cũng hơi sợ....

Không phải nó sợ vì đây là lần đầu tiên nó dự tiệc... nó sợ bởi nó linh cảm sẽ gặp người quen ở đây.....

Điều nó lo sợ rồi cũng đến...

_ Cậu Chun... bữa tiệc linh đình quá...

_ Có gì đâu... phó tổng Đường đã quá khen rồi....

_ Ah!!! Tôi muốn giới thiệu cho cậu một người...

_ Xin lỗi.... là ai vậy....

Ông Đường né người.... một cô gái trẻ bước ra...

_ Đây là tổng giám đốc công ty du lịch của chúng tôi... cô....

_ Để tôi tự giới thiệu được rồi...

Người đàn ông họ Đường bỗng tỏ ra khép nép.....thật không đơn giản... Chun trầm nghĩ...

_ Xin chào.... tôi là Trần Gia Hoa.... tên tiếng anh là Ella.... vừa cấp bằng thạc sỹ bên Mỹ.... hân hạnh được biết anh....

_ Chào.... Tôi là Ngô Tôn.... được tận mắt trông thấy dung nhan của tổng giám đốc thật hân hạnh...

_ Anh khách sao quá.... ah.... nhưng cô gái kia là ai vậy???

Ella hướng mắt về nó.... đang nép sau người Chun...

” Phù thủy... phù thủy.... ” _ Nó lăm bằm...

_ Cô đang nói cái gì vậy.... quay ra đây....

Chun thì thầm....

Nó thì có vẻ không nghe thấy Chun nói gì... cứ từ từ bấu áo và lôi Chun đi....

” Á..... ”

Nó kêu thất thanh....sau cú ngã không thể đẹp hơn bởi va phải anh bồi bàn đang chạy như tên lửa....

Chun vội vã chạy ra đỡ nó.... còn Ella.... sau khi nhìn kỹ gương mặt cô gái... mắt sáng lên và nở một nụ cười ranh mãnh...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

_ Cô làm gì thế...??? Mất mặt quá...

_ Em gái anh ah!!!!

Ella cất tiếng...

_ Em gái??? Ah không...

Chun mau ng dừng nó dậy... và ôm chặt nó vào người...

_ Cô ấy là bạn gái tôi...

_ Cái gì ??? ai là bạn.....

Nó phản ứng ngay lập tức...

_ Ừm.....

Chun bịt chặt miệng nó.....

_ là bạn gái...

và nở nụ cười hề hề....

_ Bạn gái ah??? THú vị đó.....

Ella lại cười... còn nó thì mún mếu...

Chụt!!!!

Adan mút đôi đũa dính đầy nước sốt cà chua... rụt rè nhìn sang phía Joe.... bị h nhìn y hệt một con trâu đói hùng hục nạp năng lượng....

_ Này!!! Joe....

Mike chạm nhẹ vào người thằng bé...

_ Ăn từ từ thôi... bụng chú sẽ bực đó....

Joe có vẻ như không để ý mấy đến lời đề nghị vô cùng có lý của ông anh trai... cậu vẫn típ tục gặm gà hem tiếc sức...

_ Ấy ấy hả anh???

Adan chỉ vào đầu của mình ngoáy ngoáy.....Mike nhăn mặt.... có ai lại nói anh mình âm âm...

_ Không được...

Adan choáng tới mức.... đánh rơi cái bát xuống nền nhà vỡ choang... Còn Mike thì run rẩy.... ngược mắt ngẩng nhìn tầm cao vĩ đại của cậu em ngoan ngoãn...

_ Sao thế... thí nghiệm không thành công cũng không nên khùng lên vậy chứ???

_ Á.....

Sau tiếng hét dài một phút... Joe quay ra nhìn Mike căm thù... rùi la loạn lên... chạy ra khỏi nhà....

_ Đi đâu đấy...

Mike nhìn Adan khó hiu...

_ Chịu.....

Adan nhún vai...

” Ừc!!! “

Nó uống được ngụm rượu nhẹ... rồi ngước mắt nhìn quanh.... Sao Chun lâu về thế nhỉ... nó bỗng dưng bị mất cái khiên chắn tuyệt vời chỉ vì một ông râu dài tới chân... mà nó cá rằng ông này đã từng có lần lạy nó.... mà tuyệt vời có khi gì chứ.... cũng vì cái khiên mà nó phải tới cái chốn mà đả ngót 3 năm nó chưa dám bén mảng tới....

_ Ariel!!!

Đấy.... quên đề ý một chút là con mụ độc ác này đã nhận ra mình gọi...

Nó quay lại... không quên nụ cười quảng cáo....

_ Chị hai...

_ Nhớ là tốt đấy....

Ella cười... rùi nắm tai con bé.... lòi đi xềnh xệch....

_ Chị hai... tha cho em...

Nó chấp tay vái lấy vái để bà chị....

_ Cô giỏi lắm... nhân lúc tôi đi du học... trốn nhà làm osin...

_ Chị hai... đó là... có lý do... lý do đóa...

_ Lý do nào.... nói nghe....

Ella rút ở đâu ra một cái kéo.... kẻ sát cổ con bé....

_ Là... là tại ba đó..... chị hai... ba ép hôn em...

_ Ép hôn...

_ Với cái thằng Tiểu Tổng nào đó.... em không biết... cũng không thèm nghe.... nếu em không trốn chắc bị h chị hai đã có ít nhất mí đứa cháu gọi bằng bác gọi....

_ Tiểu Tổng, nó là con cái nhà nào thế???

_ Em hok bít... có vẻ như là con trai tình nhân cũ của ba...

_ Vậy ah??? Thía sao cô bít...

_ Đoán vậy???

_ Thía cũng nói....

Ella díu đầu con bé một cái....

_ Hề hề!!! Chị hai tha cho em rùi hả??? Vậy em đi nhá....

Nó nhón chân nhẹ nhàng....

_ Stop.....

Nó cứng người...

_ Sao chạy vội thế.... cị hai còn chiến mún tâm tình với cô đây.....

_ Chuyện gì... hic....

Nó méu máo...

_ Con bé đâu rồi...

Chun nhìn quanh quất... vừa thấy tu rượu say sưa ở đây... quay đi quay lại đã không thấy người đâu... chẳng lẽ kon bé có phép dịch chuyển tức thời của Songoku....

Bỗng mắt Chun sáng lên... con vịt lùn kia rồi... nhưng mà... nó đang nói chuyện với ai vậy???

_ Em thẻ... thẻ lùn đóa...

_ Tin sao được.... cô có cái gì với cái tên cáo già đóa vậy???

_ Hấn ah!!! Hấn nói mà chị cũng tin hả???

_ Nhưng cô đi cùng hấn đến đây... cũng nghi ngờ lắm... hấn lại nói cô là bạn gái hấn nữa...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

Ella nheo mắt... phải ép con bé nói... ép ra bã...

_ Thẻ lùn... hấn là ah không... hấn là...là...

_ Làm gì ở đây vậy....???

Chun xuất hiện bất ngờ làm nó cứng lưỡi...

_ Cô Ella... có chuyện gì ah???

_ Ah không!!!

Ella quay lại với vẻ mặt hiền từ + dịu dàng làm thức ăn trong bụng nó mún biểu tình...

_ Tôi mún nói chuyện với "bạn gái" anh một chút thôi mà.... Cô Ariel... nói chuyện thật vui... đây là số điện thoại của tôi... khi nào rảnh chúng ta liên lạc nhé...

Nó toe toét cười... rồi ghé sát tai Ella...

_ Mới đổi số ah???

_ Hồi lắm... hấn lườm kia...

_ Ehem...

Nó hắng giọng....

_ OK!!!

_ Vậy tôi không làm phiền hai người nữa...

Ella mau ng rút...chỉ còn mình nó và Chun trong khu vườn vắng vẻ...

Vòi phun nước... cây cối um tùm... ánh đèn sáng choang... xa xa là cây cầu cong cong... khung cảnh này thật dễ cho người ta tưởng lầm là mình đang lạc vào xứ sở cổ tích của nàng lọ lem.... vậy mà sự thật thì...

_ Cô và con mụ ác nhân đó có quan hệ gì vậy???

_ Mụ ác nhân???? Sao anh lại nói chị hai.... ah quên... chị ta như vậy???

_ Còn gì nữa... việc của tôi lần trước suýt hỏng vì cô ta đấy... mà cô hỏi làm gì??? Cô thì biết cái gì chứ??

_ Vâng... tôi ngu... OK???

”Dám nói chị hai là ác nhân... đội đấy... đã thía bà mách...” – Nó lẽ lười...

_ Còn anh nữa đấy???

_ Tôi làm sao???

_ Tự nhiên nói tôi là bạn gái anh... là sao hả???

_ Tôi nói thế thì sai ah???

Chun gân cổ...

_ Không sai thì đúng chắc...

Nó cũng cong môi lên....

_ Sao lại sai... tôi thik cô mà...

_ Gì cơ???

_ Tôi.... mà thôi...

_ Thôi là sao??? Mà nếu anh có....

Cuối cùng thì cảnh vật xung quanh cũng phải cười thầm khi hành động của Chun đã diễn ra hợp với chất lãng mạn của chúng.... Môi nó bị dán một con tem chặt cứng bởi môi Chun... tay phải Chun đỡ đầu nó... tay trái Chun thì nâng mặt nó lên... trời đất... hấn nói thik nó là thật ah???

Chun Nhắm nghiền mắt... cảm giác này thật là khó chịu... nếu hem phải thằng Mike quý bầy cách này thì Chun cũng không bao h bán không một nụ hôn ngàn vàng của cậu đâu...

Tâm trạng của Lọ lem và Hoàng tử là vậy.... tâm trạng của người thứ ba cũng rồi bởi không kém.... Chạy một mạch không hieu sao xe Joe lại chạy tới đây... và tự nhiên lại được coi miễn phí nụ hôn có 1 không 2... Tim cậu bỗng nhiên đau nhói... thần cupipi bắn bùm một phát hàng chục mũi tên vô tim... làm cậu không thể đứng vững nổi... Lòng Joe sôi sùng sục.... Cậu mún giăng hai con người đang hạnh phúc kia ra ngay lập tức.... nhưng.... nhưng....

Joe quay người... đi về với cái phòng thí nghiệm thường ngày thôi... oaoaoaoaoa!!! Tự nhiên cậu mún khóc quá.... Gạt giọt nước rơi ra từ khoe mắt... Joe bặm môi... : Không sao... rồi con bé cũng sẽ đi thôi mà.....

Tiếng cò khô lạo xạo..... Joe bước từng bước nặng nề ra chỗ chiếc xe mui trần...

” Soạt!!!! “

Không cần Chun phải kết thúc... tự nó đẩy Chun ra... điều này phù hợp với mong mún của thằng bé....

Vừa mừng rỡ vì thoát nạn.... Chun bỗng thót tim khi cánh tay của nó giờ lên... Cậu nhắm chặt mắt... thấy trước tương lai băng mặt của mình...

” Bốp!!! “

Tiếng động vang lên chát chua... Chun rờ tay lên mặt... hem đâu hem sung.... thía là sao.... Cậu từ từ mở mắt...

Cái mặt nó sung vêu và suýt nữa thì bay mất bởi cú tát như trời giáng... Chun tròn mắt... Con người của cậu sắp rơi ra ngoài...

” Bộp!!! “

Nó đặt tay lên vai Chun... và nhìn thẳng vô mắt cậu...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

_ Chuyện này coi như hèm xảy ra nhá.... OK!!! Đi về thôi....

Nó gật đầu với CHun rùi đio thẳng....

Đây.... phản ứng của nó vậy đây..... kê sách của Mike có gọi là thất bại hem nhĩ??? – Chun thâm nghĩ....

3 h đêm...

Nó vẫn chưa ngủ được..... cảm giác bút rút vẫn còn nguyên trong nó.....

Nó đặt tay lên môi... chết tiệt... tại sao có thể để gã đó.... nụ hôn đầu tiên của mình mà.....

Nhưng nó cũng thật ngọt ngào.... hân hôn cũng không tệ với lại.... nó giặt mình... nụ hôn đầu tiên ư???? Hình như không đúng.... hình như....

15 năm trước...

Đó là một thung lũng rộng lớn.... giữa trưa.... có lẽ là có một cái cây đại thụ lớn.... Khắp nơi toàn một màu xanh của cỏ.... nó nằm đu đưa trên thảm cỏ đó.... và quay ra....

Thằng culi đang nằm đó.... ngáy khò khò'....

Cây kem trong tay nó đã sạch trơn. bực thật. đang định sai đi mua thêm mà. nó làm bầm định quay đi.

Nhưng rồi nó lại quay lại... và liếm mép.....

Trên môi thẳng bé culi vẫn còn dính kem. ... làm thế nào bi h???? Nó thèm quá cơ.....

Hay là liếm đi... dù sao nó cũng ngủ gòì... chắc hem bít đâu....

Nghĩ là làm... nó mon men lại gần thằng bé....

Nhưng rồi nó chững lại... có vẻ không ổn lắm... thì thì bản quá....

”Koong!!! “

Một ý hay vừa xuất hiện trong đầu nó.... chỉ cần nó chạm môi vô thẳng bé.... kem sẽ dính vô môi nó.... rồi nó sẽ liếm... ok....

Vậy là nó cúi xuống và...

A!!

Nó bặt dậy..... hết toáng giữa đêm khuya... vậy là nó bị bóc từ lúc ấy.... mà lại còn là do nó tự bóc..... nhưng cái kỉ ức ấy quá mơ hồ.... hay đó chỉ là giấc mơ.... nó không nhớ.... cũng không biết.... cả cái thằng bé cu li ấy.... nó cũng không biết là ai lun.... vậy là sao????

Nó lại nằm ra giường..... thật phức tạp.... thật lỉ lợ....

Chapter 15 :

_ Trúng chiến tới đây!!!!

”Cạch!!! “

Chun, nó và Joe ngồi xuống.... Mike và Adan nhìn ba đứa nghi ngờ.... không dung mắt chúng nó sừng phồng như nhau.... thâm xít.... đỏ lựng....

Nó nhìn CHun.... hum qua hần cũng không ngủ được ah??? Nhìn cái môi cong cong đến ghét... nhưng mà hần có thik mình thiệt không vậy.....

_ này!!! Ăn đi!!!

Nó với tay lấy miếng trứng thơm. ... phi lun vô bát Chun. ...

_ Cảm ơn.

Chun hem cóa để ý... vẫn cầm cúi.

_ Có chi đâu. ...

Nó nhoe cười. ... quay ra. thì thấy ba cặp mắt chĩa vô. ...

_ Các anh cũng cùng ăn đi. ...

Nó lại với tay phi trứng vô 3 cái bát còn lại. ...

” Ai thèm của bố thí chứ???? Hôn nhau rồi còn làm bộ ” – Joe lờm nó. ...

” Sao hần không lẩn tẩn gì nhi??? Chẳng phản ứng gì cả. ” – Nó nhìn Chun thờ dài mà nảo cả ruột. ... mọi việc có vẻ khổng giống. ... không đúng như những gì nó nghĩ sau khi CHun mi nó.

Chun thờ dài là có nguyên do. ... chịu nay có cuộc họp. lại phải gặp ác nhân Ella. ... lại phải cãi nhau. ... lại phải bực mình. ... trời ơi!!! Sinh con rùi sao sinh ra con mụ đóa mần chi????

Ba nhân vật chính. ... ba suy nghĩ khác biệt. và cả ba cùng thờ dài. ... hai nhân vật kòn lại típ tục ngồi và suy đoán. ...

_ 1,2,3,4,5,6,7.

Nó lí nhí ca bài ca Diana 4 teen. ... bé mồm thui. ... cụ Joe nghe thấy lại ca mình man. ... mà cụ đi đâu gọi hem bít. ...

Nó nhìn quanh căn phòng bày bừa lộn xộn. ... chỗ này ống nghiệm. ... chỗ kia đèn cồn. ...hic!!! Phòng này nghe nói nổ ít nhứt đã 10 lần rùi. ... hem nổ hơi phí. ...

Nó tặc lưỡi. quay ra típ tục sự nghiệp lau dọn. ... có vẻ như chị hai đã quên mất việc xử nó. thật may. ...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

” Cạch!!!! “

_ Chà đã quá!!!

Joe đường hoàng bước ra từ phòng tắm. tay chống nạnh. ... về khoan khoái.

_ á!! !!!

Trời đất. ... sao từ khi về cái nhà này. nó lại phải hét lăm thế chứ???? NHưng hem hét hem được. ... cái thứ vừa đập vô mắt nó thật kinh khủng quá. ... hai tay che chặt mắt. ... nhưng nó vẫn hé ra một cái khe bé tí để coi típ.

Joe chụm hai chân lại. hai tay ôm chặt khăn tắm. sao cái bà mụ này lại ở đây. ...

_ Cô. cô làm gì đấy. ...

_ Dọn nhà. họp đồng anh đưa ra mà. ...

_ Sao cô tự tiện vô. phải gõ cửa chứ. ...

_ Tôi ngó nào thấy ai đâu.... phòng tắm tắt đèn... ai bít anh trong ni chớ....

_ ra ngoài đi....

_ Ra hả??? Ra lun....

Nó chỉ đợi có vậy.... thía là quần chiu đi lun....

nó vừa đi khuất.... Joe chui vội vô cái áo.... rồi thở phì phò.... ”TRời mún tim mình đứt mà chít chắc....” Bỗng nhiên Joe nhớ tới giấc mơ hôm trước.... má ơi!!! má ơi!!! Cậu ôm chặt ngực... nơi trái tim đang đập liên hồi.... Ngu ghê... nếu lúc đầu nhận nhiệm vụ đi lừa kon bé.... liệu tim mình có đập vậy hem???

Nó găm đầu chúi gần sát.... hum qua là ông anh... hum nay lại là ông em.... dạo này mình chủ quan quá... có khi phải đeo kính lại thui... chúa ơi!!! chúa phù hộ cho con....

Nó ấn dấu chữ thập... rồi nhìn trần nhà tin tưởng...

_ 30...

_ 50....

_ Chúng tôi phải có phần nhiều hơn chứ.... chúng tôi là nơi mà khách đến giải trí mà...

_ Không có công ty tôi thì liệu các anh có khách không...

Mí ông già đầu ngồi gặm mì.... lắc đầu.... hai đứa trẻ con háu đá cãi nhau đến quá trưa, đôi lúc chúng còn nhảy lên bàn để hò hét....

_ Chốt hạ là 50....

Ella lớn tiếng...

_ Bên tôi phải được 60 chứ...

Chun cũng không kém...

_ Vậy thì đừng giao dịch gì nữa... anh nên nhớ... bên tôi còn rất nhiều công ty giải trí mún cộng tác...

_ Vậy cô nghĩ chúng tôi không có nguồn khách ổn định sao????

_ HAI ĐỨA IM ĐI>>>>

Hội trường im phăng phắc....

_ Ba....

Ella bàng hoàng....

Sự xuất hiện của ông Trần dập tan mọi sự rối loạn....

_ Bình tĩnh....

Sau 3s nghiêm mặt.... ông lại cười hề hề....

_ Cháu là Chun hả???

Ông giơ tay ra cho Chun...

_ Chào chủ tịch Trần....

_ Ta đã nghe nói nhiều về cháu.... đúng là tuổi trẻ tài cao....đáng ngưỡng mộ....

_ Dạ đâu có gì???

Chun cười khách sáo....

_ Cao cái mứt....

Ella láu tấu. ...

_ Im mồm. ...

Ông Trần quát.

_ Dù sao hai công ty cũng sắp nhập thành 1 rồi. ... chúng mày cũng phải ngoan đi một tí chứ. ...

_ ba nói nhieu quá hà. ... ai chả biết con với tên mặt dày này sẽ phải lấy nhau. ... một mình cô út chịu trận chưa đủ??? Bi h lỗi cả kon vô nữa. ... con hem phản đối đầu ah??? Chỉ là mún hìu thêm về chồng chưa cưới thôi mà. ...

_ chồng chưa cưới????

Chun mắt tròn mắt dẹt. ...

_ Thía ông Ngô chưa nói gì với cháu ah??? Cứ về hỏi ông ấy nhé.

_ Hà???

CHun há hốc mồm. cưới con mụ ác nhân này. ... ôi không. ...

Ella chun mũi. ... nháy mắt. hai chị em tranh nhau một ông. ... hay quá đi. ...

Chapter 16

Hôm nay đáng lẽ phải là một ngày đẹp trời đối với cô nàng bít iu. ... tất nhiên sự thật ác nghiệt hơn mong đợi rất nhieu. ... nhất là khi cái gã Joe ấy ở nhà. ...

_ Con gì mà nhão nhoét thế này. ... tôi không phải là trẻ con. ...

_ Nhà cửa cô quét dọn kiểu gì vậy??? Toàn bụi là bụi. ... tôi ghét nhất là sờ đâu cũng thấy bụi đó. ...

_ Bát đĩa sao đầy vết nhơ thế này. ... cô rửa bát bằng chân à??? ...

_ Quần áo tôi sao vẫn bẩn. ... cô cẩn thận hem thì một xu cũng hok nhận được đâu. ...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Hắn vứt cái áo mà nó hi hục giặt giết chà chà cả tối qua vào chính giữa mặt. ... hay cụ thể hơn là cái mũi xinh xinh của nó. ... rồi vênh mặt quay đi. ... nó ngồi dạng chân giữa một đống quần áo đầy bọt xà phòng. ... và nghiền răng kèn kẹt. ...

Cả ngày hum nay. ... hắn kiếm lời tới bất thường. ... mà cứ hờ mồm ra là phun ra toàn lời độc địa. ... thật đáng ghét. ...

Nó lôi đồng áo xinh của hắn ra day đi day lại dưới chân. ...

_ này thì sạch. ... này thì đẹp. ... bà cô nhà người cho đi làm đời giẻ lau lun. ...

Nó dòn hết cục tức to đùng vô đồng quần áo. ... Sao hắn có thể đối xử với chị dâu tương lai của hắn như vậy có chứ Đáng ghét. đáng bực thật!!!

_ Meoooooooooooooooooooooooooooo!!!!

Tiếng mèo kêu làm cho nó giật mình. ... đám bọt xà phòng trơn tuột lòi nó nằm xuống sàn nhà ẩm ướt. ... Là trời. ... là trời trừng phạt nó vì tội nói xấu con trai nhà lành ư??? ...

Nó lồm cồm bò dậy. ... và lại chuẩn bị phát loa. ...

Nó chỉ vô con mèo đang lang thang. ... lang thang ngó xem có cái gì hay hok. ... là mấp máy mồm. ...

_ Con... con mèo vừa chạy... vừa chạy vừa ỉa kìa!!!

Nó nói thật nghe như bịa... làm gì cóa con mèo nào vừa chạy vừa ỉa bao h... nhưng nó nói thế cũng là cóa lý do... phía sau con mèo lông trắng nõn nà... là một cục gì đó nâu nâu nguẩy nguẩy nguẩy nguẩy...

Mất nó tròn vo... hay dĩa man....

_ Princess!!!

Adan cất giọng êm ái... về đây gần 2 tuần gọi nó chưa được thưởng thức cái giọng ngọt như đường của thằng bé bao h???

Adan bế con mèo lên tay rồi nựng lấy nựng để...

_ Cung đi đâu mí hùm nay mà anh hem thấy mặt... lại đi tìm giai hả??? Giai nhà hem đẹp hay sao mà phải đi tìm giai người...

_ này cái con Jozy ỉa bậy í là của chú ah???

_ Jozy??? Nó là Princess... bà mụ gọi lại cho kon nhờ với...

_ Ỉa bần thế kia gọi Princess sao được... gọi là Jozy thui... mà cẩn thận.. ầy ầy của nó sắp vô tay chú gọi đấy

_ Ở đâu cho bà xia mũi vô... mà đây đâu phải là./... là đuôi nó chứ bộ...

_ Hả....

Mồm nó lại được thè há ra... nhìn kĩ... đúng là hok thấy đuôi con mèo đâu...

_ Sao... sao lại thía???

_ Nó nghịch... cho đuôi vô máy gì đó... tôi không nhớ rõ lắm... rồi thè thành như vậy... đáng lẽ nó cũng có thể mọc đuôi như cũ... nhưng mồm cứ lên da non là nó lại cắn... chắc vì ngứa... vậy nên cái đuôi cứ chảy máu hoài... máu đông lại ra như vậy... mà nói cái nì với bà làm gì nhẩy???

Nó sà lại bên Adan và giật lấy con mèo... bế nó lên...

_ Jozy... sao cung hư thía... làm đuôi ra như vậy....

_ Đã bảo nó tên là Princess mà...

_ Không... Jozy..... nó là Jozy...

_ O hay!!! bà thành chủ nó từ bao h vậy???

_ Không bít... bà đây cứ gọi nó là Jozy đóa....

_ Princess...

_ Jozy

_ Princess

_ Jozy.....

_ Cả hai nói gì mà lăm thế...

CHun về đúng lúc và đập được cái đám cãi lộn vớ vẩn... Nó im mồm vì chàng về... còn Adan thì thấy trước tương lai cắt mạng... cắt game... cắt tất tần tã nếu hem im mồm bí h???

_ Chuyện gì đấy???

Chun hần giọng...

_ Tại...

_ Anh hai...

Adan vội cắt lời nó...

_ Bà cô kia cứ đòi đặt tên Jozy cho Princess... thật bực mình...

Nó định cãi nhưng Chun đã nói trước...

_ Jozy hay chứ... tên Princess của em anh cũng hèm thik lắm... quả thật nó như vậy rùi thì...

_ Anh hai... sao anh có thể ủng hộ bà cô già đóa được... nó mang con mụ hồ ly tinh về đang anh em em với anh ba trên gác kia kia...

_ Adan... anh nói bao nhiêu lần gọi... không được nói như thế trước mặt Ariel... cô ấy đang là bạn gái anh đấy???

_ Bạn gái???

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Adan quay ra... thì thấy mặt nó đang đỏ bừng... mặt thằng bé cũng đỏ bừng vì tức giận...

_ Em không biết... bà ta không thể nào làm chị em được...

Thằng bé quăng cặp... rồi chạy tót lên gác... Chun ngồi ôm đầu... đi thương thuyết với ác nhân đủ mệt... về nhà lại kòn phải diễn kịch nữa... bực ghê...

_ Em xin lỗi!!!

Giọng nó nhỏ và nhẹ tới mức Chun bần rùn chân tay...

_ Không sao!!! Từ từ rồi thằng bé sẽ hiểu thôi mà... em dọn com đi... anh lên gác thay đồ....

Nó vẫn cúi mặt... nó thấy mình hơi vô dụng...

_ Anh bảo là không sao mà... biết không...

Chun xoa đầu nó... và ôm nó vào lòng...

_ Uhm....

Nó gật đầu... đúng là không nên để chàng lo thêm nữa...

” Rầm!!! “

Adan đập cửa phòng bước vô... làm đôi trai thanh nữ tú trong phòng vừa qua giai đoạn tìm hiểu và tiến tới giai đoạn nắm tay đã phải dừng lại ngay lập tức...

_ Em làm cái gì vậy???

Mike gất lên...

_ Em hok biết... em đang điên đây... con mụ... con mụ Ariel...

” Thằng bé nói cái quái gì vậy...”

Mike vội buông tya người đẹp..... chạy ra bịt miệng thằng bé...

_ Ủ!!! Anh biết chú bức xúc... ngồi đây tập hít thở nhá.... hít.... hít.... thở....phù....

Rainie nhìn hai anh em chơi trò dưỡng sinh cũng thấy hay hay...

_ Cho em tập với...

Thảo nào thằng bé cứ như con trâu g...

_ Sao???

_ KKhông... thế... thế Joe thì sao???

_ Sao lại lòi cái con mèo điên đó vô đây...

_ Mèo điên???

_ Không... ý tao là sao lại lòi hấn vô đây...

_ Không phải mày tới đây vì hấn sao???

_ Mày nói thê có ý gì... tao đến đây là do hợp đồng???

_ Vậy à???

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

Lời kon bé nói thật khác với những gì Rainie nghĩ... kon bé cứ tưởng Ariel tới là do sắp xếp của ông Trần và hai đứa đã bít nhau... ai dè kon bé lại không nhận ra thằng Tiểu Tổng trong nhà mình...

Nó bỗng nhoen miệng cười... càng rắc rối... nó càng thik thú...

_ Tao bảo???

_ Sao???

_ Rủ ông Chun đi chơi đi...

_ Đi chơi...

_ Ủ!!! Đi với tao và Mike...

_ Sao vậy được....???

_ Sao lại không... mày với ông là một đôi rồi kòn đâu...

_ Nhưng mà...

Nó cúi đầu ngượng nghịu...

_ yên tâm...

Rainie khoác vai kon bạn...

_ Có tao là tay cưa gái số 1 gòi... tao sẽ dạy cho mày làm thế nào để giai đồ...

Ariel lè lưỡi lắc đầu thik thú... đi chơi???

Joe nhìn làn nước trong suốt của hồ bơi.... và lại nhớ tới nó cậu đang tính tới nước phải bỏ xứ mà đi... vì cứ nhìn thấy mặt nó là cậu lại mún phát điên lên...

_ Làm gì mà dăm chiêu dữ vậy chú em???

_ Anh hai... anh ra đây làm gì... cả nhà đang karaoke vui mà...

- Làm gì có ai mà vui... chú cũng bít là anh và Mike đều phải gượng mình để đuổi kon bé đi mà...

Joe cười... tuy rằng nụ cười hèm được tươi cho lắm...

_ Chắc do gái hả???

_ Anh nói gì vậy???

_ Biểu hiện của chú nói là chú đang phê gái... ai vậy???

_ Có gì đâu... chỉ là một người vừa gặp rồi lại biến mất... nhìn mà không nắm được...

Mắt Chun đảo như rang lạc... thần bé văn hoa dữ...

_ Chú nói vớ vẩn chi vậy ấy chứ... chẳng có ai nào nhìn thấy mà lại không nắm được... nhất là với em Joe super kute nhà mình...

_ Anh cứ nói vậy... mà chiến anh với bà mẹ sao gòi...

_ Kon bé rủ anh đi chơi???

_ há??? Hai người thôi...

_ hèm... cả chú ba và Rainie nữa...

_ Vậy à???

Joe thở phào... 4 người đi kòn hơn 2 người...

_ Anh chỉ lo thằng Adan... thằng bé kòn nhỏ tui... ít bít kiểm chế... vì đại nghiệp... mai anh và osin đi vắng... nhớ an ủi cho nó bình tâm nghen...

_ Em bít gòi...

Joe gật đầu lia lại...

Chapter 17

Địa điểm: Công Viên...

Thời gian: 8h sáng...

Quần áo: Váy hồng, tóc dài...

Nó xoay một vòng trước gương kính xe ô tô của Chun... thế này là ổn cho một chuyến hẹn hò...

_ này!!!

_ Sao???

Nó rên lên khó chịu... làm sao mà hèm khó chịu được khi bị kon bé túm tóc như thế này...

_ Mà xoay vừa thôi... tao sắp long óc đây này...

Rainie rít lên hệt như một mẹ thù thủy già nua...

_ Cái giọng này mà cưa được giai thì tài...

_ Há??? mà lý nhí gì thế... tai nghe hèm rõ...

Nó hét vô tai kon bé...

_ Hai công chúa... đi được chưa vậy???

_ Dạ!!!

Giọng phù thủy ngay lập tức chuyển hóa thành tiên nữ...

”Dã man!!!” _ Nó đập đập cái tai...

_ Không sao chứ...

Chun ân cần hỏi nó...

_ Không... không sao...

_ Vậy lên xe thôi...

4 người mau ng khởi hành.... thời tiết hôm nay thật phù hợp cho cuộc hẹn...

_ Anh... xong chưa???

_ Đợi tí... máy hơi bị zít...

Joe vừa vặn chìa khóa vừa cần nhẩn... tại sao cậu lại phải đi làm cái chiến mất thể diện này cùng với Adan nhỉ???

_ Anh nói sao...??? 4 người... đi công viên...

_ Họ thik mà... ai cản được...

_ Không ỏn... nhất định sẽ có chiến... nhất là kon mụ hồ ly tinh...

_ Rainie ah??? Anh thấy cô ấy tốt mà... tại ông Mike nhà mình hay thik lợi dụng thui...

_ Anh nhầm rồi... kon hồ ly dọa cura trai hơi bị nghề đoá... hok được... em phải đi cùng...

_ Chun không đồng ý đâu...

_ Anh ngốc thế... em đi lên theo thui...

_ Không được... em đi một mình nhất định sẽ có chuyện...

_ Vậy anh đi cùng em...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30

_ Cái gì??? Hai đưa con trai dắt tay nhau đến công viên...

_ Ai bảo anh là hai đưa kon trai... là một cặp đôi chứ...

_ Cặp đôi... ai...???

Joe tròn tròn mắt... kòn Adan ghé sát lại tai của Joe... thì thì thăm thẳm...

Bi h thì Joe lại nhìn Adan,... hèm hừm cậu với thằng bé sẽ thám thính thế nào với bộ dạng này...

Adan có vẻ như cũng cảm nhận được cái nhìn kì lạ của ông anh trai nên lớn tiếng giục...

_ Đi thôi!!!

Chiếc xe bạc của Joe cũng lẹ làng lăn bánh...

Công viên hôm nay thật đông... sau khi trang bị cho hai nàng hai cây kem, hai cây kẹo mút, hai quả bóng bay to dùng 4 người cùng nhau thả bộ trên con

đường ven hồ...

_ Anh Chun.... em hỏi khi không phải.... tại sao anh lại thích Ariel!!!

_ Rainie.... mà làm sao vậy???

Nó không mún Chun phải trả lời một câu hỏi khó như vậy???

_ Không sao.... Đơn giản thôi.... Tại cô ấy là Ariel...

Má nó đó bưng khi nghe lời nói của Chun...

_ Cụ thể một chút đi...

Rainie giục giã....

_ Thì cô ấy thẳng thắn mạnh mẽ..... đôi khi lại hơi bạo lực....

_ Anh nói cái gì vậy???

Nó đập vô lưng Chun một cái như trời giáng...

_ Đúng... hặc!!! Chính xác.....

Rainie cười sáng sủa....

_ Này!!! Vô duyên vừa thôi... thế mà với Mike vừa mới nhìn nhau... sao sấm sét nổ òanh òanh vậy???

_ Mà chả hiểu gì cả... đó gọi là tình iu sét đánh....

Rainie vừa nhìn sang Mike vừa cười sung sướng... trong khi chú bé đang lo nom nớp...

_ Ah!!! Ariel... ra đây với tao có chút chiến...

Nhìn về mặt Rainie rồi rít.... nó bít ngay kon bé gặp chiến đấm đáng tới cái WC ngay trước mặt... ai bảo ăn cho lăm vào....

_ Ủ!!! Đi thì đi...

Sau khi hai cô nàng biến mất.... Chun mới lần la tới cạnh thằng em...

_ Sao trông chú lo lắng quá vậy???

_ Đi tới đây em mới nhớ có cuộc hẹn với Nana.... kon bé mà gọi điện lúc này thì chết...

_ Thế sao hem gọi cho nó đi...

_ Em gọi rùi... nhưng nó tắt máy... chả hiểu tí nữa có gọi hem??? Mà vừa nãy... anh nói nghe hay quá trốn lun...

_ Gì đâu... cũng nhờ cảm nang hum qua chú tuần cho anh....

_ Thuộc thía là tót...

_ Nhưng mà Mike này...

_ Sao ah???

_ Anh có cảm giác mình có đuôi...

_ Há???

Mike quay ngoắt lại đằng sau.... chẳng có gì ngoài một đôi đang ôm nhau thắm thiết và che ô để che những hành động kì quái... cô gái mặc váy... ôm chặt lấy chàng trai...

_ Anh đúng là tưởng tượng quá đà....

_ Nhưng cái đôi ấy che ô trông kì kì...

_ Thì làm những chuyện bí mật phải che ô đi chứ... em cũng toàn thể...

Mike nháy mắt...

_ Vâng thưa bố... kon bít...

_ Quay lên chưa???

_ Rồi!!!

_ Tại em đây... cứ chạy sang bên này... rồi đâm sang bên nọ... làm mí ông ý chú ý...

Tiếng thì thầm phát ra từ cái ô ren hồng... cả hai người không hề để ý đến chú bán kem đang đạp xe phía sau...

” Kít!!! “

_ Làm gì mà cứ lượn qua lượn lại vậy???

Ông bán kem dạo gắt lên...

_ Ai bảo ông không chịu tránh...

Adan gắt lên...

_ Cô... cô này... sao giống đàn ông quá...

Ông bán kem tròn mắt khi nghe cô gái nói cái giọng của bọn con trai mới lớn...

_ Thế này... thế mà giống ah???

Bít mình bị hớ... Adan mau ng đổi sang giọng ẻo uột...

_ Rồi... chúng tôi xin lỗi...

Joe cúi đầu... rồi mau ng lời Adan đi...

_ Liệu chừng mà xử sự... mí ông ấy lại vừa quay xuống đấy...

_ OK!!! Nhớ gòi...

Adan gật lia lịa...

Chương trình típ theo của tour du lịch công viên của 4 người là đánh lẻ... Vấn đề này gây khá nhiều phiền phức cho cái đuôi...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

_ Tách ra... họ tính làm trò gì vậy???

_ Cái trò mà 2 anh em mình chưa ném bao h???

Adan nhìn sang ông anh với ánh mắt kinh sợ... Sao lại tỏ ra thèm thường thía kia!!!

_ Bi h thể nào đây... đi theo đôi nào bi h...

Joe đưa con mắt lơ dờ sang hỏi Adan...

_ Anh thật là... thì mỗi đứa đi theo một cặp chó sao trùi...

_ Thế ai đi theo cặp nào???

_ Xem nào... dù sao mục hồ ly Rainie vẫn ghê gớm hơn... nên em sẽ theo gót Mike... Anh theo Chun nhé...

_ Ồ!!! Ừa!!!! O!!! Không... anh đi theo Mike...

_ Sao tự nhiên cứng đầu vậy nhỉ??? Em cá anh đi theo cặp đó... cso cái gì cần can thiệp chắc anh cũng che mặt quay đi... thui... anh cứ lo cặp kia là ổn...

_ Nhưng mà...

_ Em tự hỏi anh là anh hay em là anh đây... thui em đi...

_ O!!!

Joe vừa há mồm ra thì thằng bé biên đầu mất... đi theo Chun để rồi lại phải gai mắt u... Joe chán chừ... có lẽ cậu sẽ không kiềm chế nổi mình...

_ B52, chuột... gần... sâu... ..

Adan lăm bằm... hí hục lôi vũ khí trong cái ba lô nhỏ lý ôm dưới váy... sau khi đồ nghề đã chuẩn bị xong xuôi... cậu nhìn quanh nơi mình ẩn nấp...

_ Chà... bên ni cũng có nhều sâu gớm... thêm lực lượng khủng bố...

Ngó rùi Adan vạch đồng lá cây xum xuê nhìn xuống... phải hết sức bình tĩnh cậu mới kìm được tiếng hét...

_ cái gì??? Sao lại ngả vô vai nhau... phải xuất quân... cuất quân ngay lập tức...

Adan giờ cao lộ axit đậm đặc... hướng về phía Rainie chuẩn bị tung chường... bỗng...

” Say that O love me... say that u care...”

Tiếng nhạc chuông vang rộn rã... Trống ngực Mike đập thình thịch... Đừng nói là Nana gọi lúc này chứ...

_ đợi anh một chút...

Mike quay sang Rainie nhả nhận... rùi mau ng lui đi...

_ Alo... ..

_ Anh đang ở đâu vậy???

_ Anh có việc bận... mà anh nhớ là anh đã chuyển cuộc hẹn của chúng ta sang chủ nhật tuần sau mà... hum ấy thằng Danson sẽ dẫn người iu của nó tới...

_ Chủ nhật tuần sau???

Quay lại Rainie... về bối rối của Mike làm nó thấy khá kì... nhưng nó không suy nghĩ vớ vẩn được lâu... một lúc sau điện thoại của nó cũng đổ chuông...

_ Alo...

_ Rainie ah!!!

_ Danson...

Nó giật mình thon thót... sao ông ý lại gọi h này... May mà Mike đang nói chuyện...

_ Có việc gì vậy???

_ Em nhớ cuộc hẹn chủ nhật tuần sau chứ...

_ Chủ nhật... em nhớ mà... có việc gì ah!!!

_ Không... anh chỉ nhắc em nhớ thôi... vì hùn đoá... thằng bạn anh và người iu của nó cũng tới nữa...

_ Vậy hả??? Em nhớ sgoi...

_ Anh tới đón em nhá...

_ cái gì??? Thôi đi... em tự bắt taxi được gòi...

_ Sao em có vẻ hoảng hốt vậy???

_ Không sao??? Không sao đâu... thôi nhé...

Rainie cúp máy khi thấy Mike đã nói xong và lại gần nó...

_ Chuyện gì vậy anh???

_ Có... có gì đâu???

Mike luống cuống... vừa nãy thật hú hồn... may kon bé hok tò mò hỏi này hỏi nọ...

_ Thì ra là ông ăn chả bà ăn nem...

Adan tắc lưỡi... rồi nhìn lọ axit đậm đặc...

_ Thế này chắc chẳng cần mình ra tay... tới chủ nhật tuần sau cũng tan hết thôi mà...

Adan nhìn quanh... tính tìm đường rút đẹp... bỗng...

_ á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Một đội quân kiến lửa nhắm hướng cậu thẳng tiến...

Và hậu quả tất yếu của việc không phòng bị kỹ càng là một cú ngã từ độ cao 1 mét hơn....

_ Au ui!!!

Adan ôm cái mông sưng phồng rên rỉ...

_ Adan!!!

Mike thò đầu ra từ sau cái cây...

_ Em ở đây làm gì vậyh???

_ Ơ... em...

Adan lấp bắp...

”Chùn chụt!!!! Chút chùn chụt!!!! “

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

Joe liếm láp cây kem... rồi kéo rập cái mũ xuống sát mặt... háp háp đôi mắt mí rười ngó vô nhà gương... má oi!!! sao mà lâu thế...

Nhắc tới tào tháo là tào tháo xuất hiện... điều này có vẻ thiêng với lần nhắc thứ 50 của Joe... con bé lùn tùn chạy ra... phải sau là lão Chun mặt ý ề kinh hồn...

” Chuyện gì xảy ra trong ấy??? Đừng nói là kon bé cường hôn ông Chun chứ...”

Joe vừa mỉm cười suy nghĩ... vừa mỉm cười kéo hàng kem của ông bán kem lùi đi theo đôi tình nhân...

Có vẻ như trạm dừng típ theo của nó và ông Chun là cái trò ngựa quay vòng... lãng mạn gớm nhỉ??? Joe thì thầm... mong là ông này không nôn bắt thành lính...

Ặc~~~

đúng là không phải em thì chẳng ai hùi anh... vòng quay ngựa gỗ bắt đầu làm Chun choáng váng...

_ Anh không sao chứ???

_ Không... chỉ là...

” Lại là chứng ng mất khi vận động tròn đầu... “

Joe lắc đầu...

_ Anh Joe...

Giật mình... Joe quay ra... và mấp máy...

_ Tiny...

_ Sao anh lại ở đây...

_ Sao em lại ở đây???

_ Em làm việc ở đây mà...

Joe có thể dễ dàng nhìn thấy đồng tap phẩm bên cạnh Tiny...

_ Anh cũng bán kem ở đây ah???

Câu hỏi của Tiny làm mặt Joe bỗng chốc đỏ như gấc...

_ Đi uống nước đi...

_ há???

_ Nói chuyện chút... từ sau đợt chia tay hồi cấp 3 em hok được gặp anh nữa...

_ Ah, uh!!!

Joe còn nần ná... hai người kòn đang ở đây... đi kiu gì bi h???

_ Đi thôi...

Joe nhìn Tiny kinh sợ... nhưng phản kháng bi h đã quá muộn... tiny lòi tuột cậu vô một quán nước đèn mờ gần đó..

Nó luống cuống nhìn quanh... bây h thì ai có thể giúp được Chun và nó đây... trông Chun thực sự rất mệt mỏi...

_ ọe!!!

Tất cả những thứ mà nó nấu sáng nay... bi h trào ra hết chân nó... Làm thế nào bây h... đáng lẽ không nên chọn trò này...

Nó nhìn quanh quất... bỗng nó thấy Joe... không... sao Joe lại xuất hiện ở đây được... lại cùng với một cô bé lai tây rõ xinh... Họ đang hẹn hò ah???

_ Ariel... anh không chịu được nữa...

Mắt Chun lác ngược....

_Ồ!!! em đưa anh đi...

Nó quên ngay hình ảnh hay ho vừa nhìn thấy... cúi xuống dìu Chun đi...

_ Anh vẫn man lỵ nhi???

_ Gì cơ... có gì đâu...

_ Anh ăn đi...

Tiny giờ ra trước mặt Joe một lát abnsh kem ngon lành...

_ Không... anh không đói...

Joe từ chối khéo... bánh này dễ tẩm thuốc mê... hoặc tẩm yêu dược...

_ Này!!! anh đang học trường nào đấy???

Chỉ mới nhấp một ngụm trà mà kon bé đã lại gần Joe từ lúc nào.....

_ Anh Khai....

_ thế có bạn gái chưa???

_ Bạn gái... chưa... ah... có có rồi...

_ hả???

mắt tiny lập tức long lên....

_ tại sao...???

Nó hất tung cái bàn lên...

_ sao anh có người iu được...

_ Cái này... cái này...

”Tít!!! Tít!!! ?”

Joe thờ phào.... cái di động đã giải thoát cậu đúng lúc...

_ Anh tư ah!!!

Tiếng Adan thì thảo trong điện thoại...

_ Sao thế???

_ Ra công công viên đi... em đợi,....

Tút... tut...

Thằng bé đập ngay máy... sau vài s thắc mắc... Joe quay sang Tiny...

_ Anh xin lỗi... anh có việc...

_ Không...

Tiny nắm chặt vạt áo Joe...

_ Anh phải ở lại nói rõ với em... con hồ ly đó là ai??? và làm sao mà nó cưa nỏ anh...

_ không có gì???

Nhưng câu hơi nhảm... vì theo gót Adan lúc này là ông anh ba quý hóa...

_ Mike.....

_ Mike móc gì..... chạy thui....

Adan kéo joe.....

_ Ô~!!!!

Joe đã sớm nghe tiếng guốc lại gần....

Hai anh em cùng dắt tay nhau.... người ngoài nhìn vô chắc lại lầm tưởng cawpj đôi này vừa trốn khỏi thế lực hắc ám trong gia đình....

_ Bi h đi đâu???

Adan tóc hết vấy lên... thờ hồn hên... và bật hết cỡ điều hòa....

_ Về nhà thui....

Joe phẩy phẩy tay...

_ Anh hâm ah!!! Về đây thì mình bị ép bằng nước....

_ Uh!!! Thế chú về nhà khăn gói quả mướp mà trốn đi..... về lúc khác hay về bi h cũng rửa cả...

Adan nhăn mặt.... người thông minh, nói cái quái gì chẳng đúng...

Chapter 18

Nó cảm cuộng bông trên tay.... mất mơ màng.... cứ thế nhúng tất cả vô lọ cồn...

Thật kì lạ.... Joe và cô gái giữa họ là quan hệ gì..., nó tò mò cũng hok phải là không có bằng cứ.... vì nghe nói từ trước đến nay Joe chưa từng có bạn gái...

Mà sao nó lại phải suy nghĩ nhiều tới thế.... nó có là gì của cái gã máu lạnh đó đâu nhi??? Sự thật là vậy... chính xác là vậy đó.....

_ Nhưng mà.... nhìn cái kiu đồ ửng mặt của hân.... ĐÁNG CHẾT!!!

Nó hét lên.... lòi túm bông ra tuong thẳng vô....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Adan hét loạn nhà.... ôm cái ông đồ ửng....

_ Bà làm cái gì thế???

_ Thì đắp mông cho em chồng....

_ Cái gì??? Bà mún tôi lộn tiết há??? Ai thèm làm em chồng bà...

_ Không thèm thì cũng phải làm chú ah!!!

Nó cười hề hề... tay lăm lăm cục bông.... nhìn Adan với ánh mắt thú dữ...

_ này... này... cầm cóa lại gần nghe chưa???

Adan giờ hai tay ra chắn trước mặt nó.... nhưng không thể ngăn nổi đà tiến công của kon bé osin....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! !!!!!!!

Hét típ đợt hai....

Adan đau đốn vô ngần.... hum qua về nhà thằng anh thì thối còi toe toe ngoài phòng khách hem sao.... riêng cậu thì bị hai quý anh chăm sóc.... nhiệt tình nhất vẫn là Mike.... kòn ông Chun tuy còn vất vưởng nhưng cũng kịp bồi thêm hai cây gậy vô giữa mông thằng bé.... đã thừa lại kòn đẩy kon bé osin vô chăm sóc tận tình.... Oh my god!!!! May mà kon mụ hồ ly kia hem vô chăm cùng... thịt ra bi h nó đang khóc ròng trong phòng vì hem được tận tay chăm sóc cậu em chồng quý hóa....

Chương 34

_ Dậy coi!!!

Adan mún nằm ra giường giả chết cũng chẳng xong... con mụ osin túm cái đầu vuốt keo sành điệu của nó lên...

_ Nghe chị hỏi???

_ Dạ!!! Đại ca....

Thằng bé nhún nhường chỉ vì nó đang đau....nó mà hok đau thì mụ này chết.....

_ Cô gái hum qua là ai vậy???

_ Ah!!! Kon đĩa Tiny chứ gì??? Mà đại ca hỏi làm mô???

Adan nheo nheo mắt thăm dò...

_ Nè!!! Đừng nói là mụ tính bắt cá hai tay chứ???

_ Nói vớ vẩn gì vậy....

Nó dúm đầu Adan vô cái gối như cũ...

_ Đại ca hỏi là vì lo cho em chồng... sắp thành dâu cả rồi... phải quan tâm tới các em chút chút chứ...

_ Vậy ah???

_ Uh!!! Thui nói đi...

_ Hèm nói...

_ Cái thằng này.... nói...

_ Hèm nói...

_ Nói...

_ Hèm...

_ Nói...

_ IM GIÙM CÁI MỒM CÁI!!!!

Chun tông cửa xông vô... làm nó ngã nhào lên người Adan...

_ Ariel!!

_ Dạ!!!

_ Ngoan bắt ngờ...

Adan làm bầm...

_ Ra đây anh nói chuyện...

_ Hả???

Nó tròn mắt... lại gì nữa đây???

_ Reng....

_ Phup!!!

_ Reng...

_ Phup!!!

.....

Joe nhẹ nhàng lại gần cái điện thoại.... rút phứt cái giắc ra.... cậu cẩn thận đặt nó lên bàn.... rồi nhảy lên giường.... trùm chăn kín mặt....

Reng!!!!

Trống ngực Joe lại đập tung bùng.... sao rút giắc ra rồi mà.....

_ Alo....

Trời đất.... là điện thoại bên phòng ông Mike.....

Joe vuốt ngực phì phì...+ thò phò phò.... suốt chiều nay kon bé Tiny khủng bố điện thoại.... Trốn được nó 2 năm đã phải gặp lại gòi....

Cấp 3 với Joe là một quãng thời gian buồn chán.... với cái tính cách như của cậu thì cuộc sống toàn những đứa kon gái vô vị bám lấy thật phiền phức và đầy sự bức mình....

Nhưng cậu vẫn có ấn tượng sâu sắc về quãng đời đó.... chắc cũng vì Tiny.... lúc đầu... khi gặp kon bé... Joe khá ấn tượng vì vẻ thông minh sắc sảo của nó.... nó đối với Joe rất bình thường... mà không... đúng hơn là cũng có chút tình ý nhưng hok giống cách mà bọn con gái bình thường hay làm.... điều đấy làm Joe đã từng thấy nó dễ chịu.... không phải là thik... nhưng cậu đã từng nghĩ kon bé này có thể làm bạn mình... chính vì thế mà có lẽ cậu thân với kon bé hơn một chút....

Nhưng cũng vì thế mà tai họa xảy ra... cử chỉ của Joe khiến kon bé lầm tưởng là cậu thik nó.... và thế là nó.... với bản năng thú dữ lúc đó mới lộ ra của mình.... xua đuổi tất cả những sinh vật gần mức female làng vắng gần cậu.... từ kon mèo con.... con.... mỗi khi Joe tỏ ra yêu thik hay thân mật với một đối tượng nào đó... nó đều phá đến cùng.... thì treo lên cây.... mèo thì lựa lựa rồi bán vô hàng tiểu hồ.... mỗi ngày nó gọi cho cậu ngót 100 cuộc.... nhiều lần theo dõi để bắt nhà.... tra tấn vô hình = con mắt say đắm nhưng không kém phần ma quái.... Ông chun đã từng phải phá 50 cái máy điện thoại.... đổi điện thoại đúng hơn nghìn lần.... Nhưng cũng may điều Joe sợ nhất cũng không xảy ra.... may là kon bé chưa tự tử vì cậu.... nhưng mà tự nhiên nó tóm được điện thoại như vậy chắc cái tương lai nó tự tử vì cậu cũng dễ có lắm....

Lăm lăm ôm cái gối.... Joe mò xuống nhà dưới cho yên tĩnh.... ít ra thì nhìn khu vườn.... tâm trạng cậu cũng thoải mái đôi chút....

Joe mở cửa.... hít thở không khí trong lành.... có tiếng nước chảy đầu đây.... cậu nhìn quanh.... hóa ra là kon bé osin đang tưới rau.....

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Joe lặng lẽ nhìn nó.... hum qua nếu không phải nó rí tai với ông Chun là thấy cậu và bạn gái cậu đi tới công viên thì chắc bi h cậu cũng đang lăn lộn trên giường giống thằng Adan....

Mà nó nói từ bạn gái của Joe nghe ngọt xót.... đúng rồi.... với nó.... cậu là loại động vật không máu.... không tim.... không phổi mà....

_ Này!!!!

Nó quăng cái vòi phun nước.... chạy ra chỗ Joe như vừa bắt được vàng....

_ Sao????

Joe nhăn mặt... cái vẻ hơn hờ của cái kẻ đang yêu thật đáng bức mình....

_ Cả ngày không thấy ra khỏi phòng đương nhiên là cần quan tâm chứ.... I'm osin....hehe....

_ Cười gì nghe ghê thế không bít!!!!

Nụ cười trên môi nó tắt phụt....

_ Thì thôi... nhưng mà cô bạn hum qua là... ấy... ấy hả???

_ Can chi tới cô.... cứ làm tút việc của mình là được.... nhà bản lắm đấy...

”Cốp!!! “

Nó gõ cộc vô đầu Joe....

_ Cái đầu này của anh... nhồi cho lắm vô.... chắc nhìn đầu cũng thấy vi trùng hả???

Joe rùng mình khi tay nó chạm vô mặt cậu.... trong thoáng chốc.... gương mặt ngượng ngùng của Joe làm cả hai đứa cứ như tội phạm bị truy nã... cúi mặt hèm đáp....

_ Làm nốt đi... osin....

Joe phá vỡ không khí bằng một câu nói mang đầy tính tự ái cá nhân... nó bắt đầu thấy nóng mặt.... không phải chị đây đã hẹn đi ăn với anh chú ngày mai thì kòn mứt mới hìn thía nhá....

_ Meo.....

_ Meo meo cái mứt... thik bị treo đuôi lên cây nữa hèm... Jozy...

11h trưa....

_ Hai đứa nói gì đi chứ....

Ông Trần nhìn Ella và Chun....

_ Ặc!!!

Câu nói của ông làm Chun hèm thể giữ được bình tĩnh...

_ Sao vậy???

_ Dạ... không.....

_ Làm nhieu chiện xấu xa quá mà...

Ella lác đầu...

_ Con im đi.....

Ông Trần lên tiếng.... còn Chun thì hà hê trong lòng...

_ Dạ thưa bác.....!!!!

Chun lễ phép...

_ Cháu có yêu cầu....

_ Yêu cầu gì??? Cháu nói đi...

_ Cháu và Ella mún tìm hiểu nhau nhieu hơn nữa.... vậy nên.... bọn cháu có thể nói chuyện riêng một lát được không???

_ Chuyện đó.... haha.... có vẻ bác đã ngăn cản hai đứa nhì.... vậy.... bác đi trước nhé.....

Ông Trần cười lớn.... trước khi đi kòn quay lại nói với Ella...

_ Kon gái... fighting!!!!

Khi bóng ông Trần đã mất... Ella tắt phụt nụ cười dễ xương... quay sang Chun...

_ Anh đang âm mưu gì vậy???

_ Âm mưu tán tỉnh cô....

_ Đồ vô vị....

Ella nhăn nhó....

_ Nhanh lên bác oi!!!

Nó giục bác tài rời rít và không rời mắt khỏi cái đồng hồ... Nếu không phải tại con mèo điên – kiêm cậu em chồng quý hóa ấy cứ bắt nó dọn cho xong cái nhà để xe đồng cửa đã ngót 5 năm trời... thì nó đâu có phải vất chân lên cổ mà nhìn đồng hồ như vậy....

Tuy nhiên... lại nói về cuộc hẹn hum nay... nó thấy hơi chạnh lòng... cuộc hẹn trong mơ của nó là khi chàng hoàng tử cười ngửa.... chít quên... lái ô tô đến đón nó cùng với một bó hoa hồng rực đỏ.... nhẹ nhàng mời nó lên xe... chiếc xe ấy sẽ đến một nhà hàng sang trọng... chàng hoàng tử sẽ mở cửa xe.... nắm tay nó.... và hai người sẽ cùng sánh đôi giữa hai hàng nhân viên đang kéo piano... đi đến bên bàn ăn được thấp nền sáng choang...

Phịch!!!

cái taxi dừng bánh... đầu nó suýt tí nữa thì lao đánh ầm vào cái ghế bọc da em như bông.....

Thực tế... thì Chun chỉ gọi đúng 1 cuộc... thời gian chưa tới 2 s... nói địa điểm cuộc hẹn và bảo nó gọi taxi tới... mặc cho nó ú ú ó ó với bao nhiêu thắc mắc...

_ Bao tiền ah???

Nó ngoi lên trên để gửi tiền choa ông lái xe tốt bụng... lâu lắm rồi nó mới mặc váy... hôm trước đi công viên nó mặc quần ngắn... hehe... không hiểu Chun có thích nó trong bộ dạng này không đây....

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36

_ Bọn trẻ... thật là...

_ Có chuyện gì sao... thưa chủ tịch...

_ Không... là chuyện rất tốt....

Ông Trần cười hả hê....

” Oh my god!!!! “

Nó rên lên trong đầu... rồi quay phắt 180 độ.... nhảy vọt vào cái taxi đang chuẩn bị lăn bánh...

_ Sao vậy cô???

_ Bác cho cháu núp nhờ một tí...

Nó run lấy bầy... tại sao daddy iu quí lại có mặt ở đây???

Suýt tí nữa thì nó tiu đòi... hix... trời ơi!!! Tìm nó mún vọt ra ngoài mất...

Nó ghé mắt nhìn chiếc xe bạc mát hút dần trong đám đông rồi thở dài một cái rất chuẩn... may ghê gùm.... cẩn thận... lần sau phải cẩn thận hơn...

Chun chăm chú liếc đồng hồ.... và liếc ra cửa... còn Ella chăm chú ăn... và chăm chú ngó Chun...

_ Đợi ai ah???

_ Mắc chi tưới cô???

_ Vừa nãy anh bảo là tán tỉnh tôi... sao ngồi mãi vẫn chưa thấy anh nói gì???

_ Cô thích tôi tán tỉnh cô???

_ Mún thử xem bản lĩnh của giám đốc tới đâu thôi...

_ Bản lĩnh của tôi tới đâu hẳn cô biết quá rõ rồi...

_ Đúng vậy... người cướp đi nụ hôn đầu của tôi đương nhiên phải có bản lĩnh...

_ Cái gì??? Tôi cảm cô nhắc lại cái chuyện xấu hổ đó.... tôi tôi...

_ Chun!!!

Nó xuất hiện đúng lúc làm Chun tự cảm tạ trời phạt... còn nó... hok ít ngạc nhiên khi thấy Ella ngồi cùng bàn ăn với Chun...

_ Thì ra anh đợi cô ấy ah???

Ella khoanh tay nhếch mép...

_ Đương nhiên... người yêu tôi mà...

Chun đứng dậy... đường hoàng khoác vai nó... và tươi cười...

_ Một lần nữa giới thiệu lại với cô.... đây là Ariel bạn gái tôi...

”Dùng nó làm lá chắn để từ chối tôi ah????” – Ella trầm nghĩ...

_ Tôi biết rồi... có nhất thiết phải nói lại lần nữa đâu... mặc dù ghét tôi nhưng cũng không cần anh phải làm chuyện này.... Thôi... khỏi động chạm tới riêng tư hai người... tôi về trước...

_ Khoan đã....

Chun chạy ra nắm tay Ella kéo lại...

_ Sao nữa???

_ Ở lại ăn chung đi???

_ Cái gì???

_ Sao phải ngạc nhiên vậy... dù sao cô và Ariel cũng là bạn tốt.... hai người gặp nhau... chẳng lẽ không có việc gì để nói sao???

Ella nhìn vô mắt Chun... gã này đang nói cái quái gì vậy....

Ariel còn thấy khó hiểu hơn thế...

_ Ôi chào!!! Dễ xương quá...

Chun biểu lộ cảm xúc cực độ khi đeo cái bờm tai thỏ lên cái đầu bé nhỏ của nó.... cảm thấy như vậy vẫn chưa đủ... ông cả khuyến mại thêm một cái kiss nhẹ nhàng lên má làm trái tim kon bé càng thêm bay bổng.... :k12

Hôm nay Chun có vẻ cưng kon bé đến lạ... Trong bữa ăn... nếu không dứt... thì cũng nựng...khoác vai... chung quy là làm đủ trò thân mật với nó... Tôi bị h, khi đi chợ chiều... Chun và nó vẫn tay trong tay... tươi cười và thậm thiết cứ y như chúng nó là một đôi vợ chồng son vậy.... mặc dù chúng ta không quên cái đuôi dù không muốn nhưng vẫn bắt buộc phải đi theo???

Ella nhăn nhó mặt mày khi sis là độc giả duy nhất và trung thành được mục kích một cảnh yêu đương trực tiếp... nhìn kon bé em iên tục bị sờ mó.... tuy chưa đến nỗi quá đáng nhưng cũng thật ngứa mắt.... nhưng sis cũng hiểu là tại sao Chun lại có vẻ bất thường như vậy :”Mún ta bỏ cuộc??? Đừng mơ???” :k29

Lại nói tới nó... lúc đầu nó cũng rất luống cuống và ngại ngùng khi có mặt Ella mà Chun lại tự nhiên như vậy.... dấu sao đây cũng là chị nó.... để người nhà thấy... nó cứ có cảm giác như bị quan sát vậy??? Nhưng rồi nó cũng thoải mái dần... và hết thắc mắc về việc tại sao Ella có mặt ở đây???

Chương 37

_ Anh thấy được không???

Nó giờ cái kính to bụi chẳng trước mặt CHun...

_ Được chứ... em cứ chọn típ đi...

Và thế là nó lại lúi húi trong đồng tạp phẩm... Trong khi Chun lên lút quan sát thái độ của Ella... và đây là độc thoại nội tâm???

”Sao bà già vẫn cười mỉm... từ nãy h diễn vậy mà hok xi nhê tí nào sao??? Chẳng lẽ mún mình làm gì đó hơn thế??? Không không... sao mình có thể làm??? Từ nãy tới h mình đã phải hết sức cố gắng hoàn thành vai diễn... chẳng lẽ con mụ phù thủy đó lại cao tay hơn mình... không buông mình ra ư??? Sao ngày xưa mình lại dại dột bóc tem nộ hôn của nó... để bị h nó đeo mình đến mức này???? Oaoaoa!!!” :k59

Chun khóc trong lòng... :k19 nhưng miệng vẫn cười toe đùa vui với nó... Riêng nạn nhân đáng thương thì vẫn rất vui vẻ...

”Em ơi!!! Có điện thoại!!!“

Tiếng chuông Adan kéo néo phát ra.... Cái thằng bé... tự nhiên lấy nhạc chuông vớ vẩn này cho Chun... Là trợ lý Kim... chuyện gì vậy nhĩ???

_ Đợi anh chút...

Chun nhìn nó trấn an... rồi cầm điện thoại rút ra chỗ khác... :k27

_ Này!!!

Ella bị h mới có cơ hội típ cận em gái...

_ Gì ạ???

_ Sao cô nai vàng thế.... mới mí ngày trước nói là hấn với em là con số không... là hấn thế này... hấn thế kia??? Sao bị h thắm thiết thế???

_ Dạ.... chị..... em...

_ Tôi về mách bố....

_ Ấy!!! Em sẽ hậu đãi mà.... chẳng là anh ý.... mà chị đừng ghét anh ý nhá...

_ Mồm dẻo như kẹo ý... cô hiểu hấn là kon người nào mà bênh dũ vậy???

_ Thế chị biết ah??? Nói em nghe hén...

_ Không nói... mà cũng chẳng có gì để nói....

_ Đi mà.... Ella... thương em...

Ella khoanh tay... vênh mặt....nói thì mất hay... nhưng khi thoáng thấy bóng Chun quay lại... Sis nhếch mép cười.... :k71

_ Mún nghe thật hả???

_ Uh!!!

Nó hào hứng...

_ Lại đây...

Ella vẫy nó lại gần... rồi ghé sát tai kon bé...

_ Hấn ah!!! Hấn là một người...

_ Cô làm cái gì thế???

Chun giật Ella ra khỏi nó.... mặt đầy vẻ giận dữ...

_ Anh làm cái gì thế.... chị em chúng tôi nói chuyện tử tế tình cảm... can chi tới anh...

Chun bắt đầu thấy lúng túng khi chạm phải ánh mắt ngơ ngác soi mói của nó.... nhanh ng.... Chun kéo Ella ra một góc....

_ Đồ cáo già... cô nói xấu gì tôi với cô ấy???

_ Có gì đâu??? Tôi chỉ nói anh là một con người tốt bụng này, ga lăng này, dễ mến này... toàn điều tốt đó chứ???

_ Cô tưởng tôi tin cô.... ah há!!! Cái mặt cáo già như cô thì nói được cái mô tốt đẹp???

_ Thế cái mặt sói đói như anh thì có gì mà tử tế???

_ Sói còn tốt hơn cáo....

_ Cáo không ác như sói...

Chun nghiêng răng kèn kẹt... con cáo này không chịu thua tới một câu...

_ Không bàn đến chuyện cáo và sói.... cô thấy đấy... tôi và Ariel rất iu nhau... cô hãy khuyên chủ tịch quên việc hôn sự này đi... tôi sẽ không bao h cưới cô...

_ Rất tiếc phải báo cho anh biết... tôi nhất định phải cưới anh.... anh yêu ai??? Đây phải việc của tôi???

_ Cô.... cô.... tại sao???

_ Vì tôi thích vậy???

_ Cô không sợ sẽ làm tổn thương Ariel sao??? Cô và cô ấy thân nhau mà....

_ Sao tôi phải sợ... cô ấy và tôi mới quen nhau không lâu... cô ấy có bị tổn thương là do anh chứ có do tôi đâu???

_ Đồ máu lạnh...

_ Đồ hán gian....

_ Cái gì???

_ Nhìn mặt thấy gian còn nói...

_ Cáo già mún chết hả????

_ Theo tôi thấy bây h cãi nhau là không nên chút nào.... người yêu anh đang đợi đấy....

Ella nói xong... lắc đầu quay đi... bỏ lại một mình Chun thờ hồng hộc...

_ Ô.... nhưng mà.... kon bé đi đâu gọi???

Chun nhìn quanh quất.... Ariel trong vòng 5 phút đã biến mất hèm chút vết tích...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

Bộp!!!! “

Mũi nó bành ra trên khung cửa kính....

_ Áo.... váy.... đẹp quá....

Nó cử động môi trên tấm kính dày.... mặc cho bao nhiêu ánh mắt đang dõi theo ghê sợ...

_ Nhưng mà hết xiềng gòì...

Nó chừng người khi sờ vô túi.... nghĩ hum nay đi ăn với chàng => được bao là dĩ và tất => chẳng mang theo xu nào???

_ Bi h mà Sis và chàng có ở đây nhĩ???

Nó xịu mặt.... không hiểu giữa hai người họ đã xảy ra chuyện gì???

” Brừ..... “

Điện thoại rung bần bật.... là Chun...

_ Em đi đâu vậy???

Chun quát vào tai nó...

_ Em chỉ đi loanh quanh chút thôi...

_ Về đây ngay???

_ Biết anh ở đâu mà về???

_ Vậy hiện tại em ở đâu???

_ Em á.... em...

” Phụt!!! “

Tín hiệu tắt ngóm làm nó giật mình.... di động hết pin.... vui ghê...

” Pim!!! Pim!!! “

Tiếng còi ô tô thúc giục đâu đây.... cũng chẳng phải là để gọi nó.... dứt điện thoại vào túi.... nó lết ra chỗ đón xe bus cách đó không xa... về nhà rùi trà cũng được....

” Pim !!! Pim!!! “

Tiếng còi vẫn đuổi theo nó.... nhưng nó thì vẫn tỉnh bơ....

_ Này!!!!

Có ai đó vừa nắm tay nó.... Chun....

Nó quay ra rồi thở dài...

_ Anh làm gì ở đây???

_ Tôi hỏi cô mới đúng đó.... h này hèm về nấu cơm còn lang thang dọc đường...

Joe cầm câu...

_ Anh chạy ra đây chỉ để lôi tôi về nấu cơm thui hả???

_ Đó là thiên chức + nghĩa vụ của cô... đương nhiên là phải làm thui, mà anh Chun đâu gọi???

_ Sao anh bít tôi đi cùng Chun...

_ Adan bảo thế??? Thế anh ấy đâu???

_ Không biết....

_ Không biết???

Joe trợn mắt nhìn nó.... kon bé có về bắt cần... giận nhau ah???

_ Alo!!!

Joe rút điện thoại phone cho ông anh.... nhưng...

_ Đừng có gọi...

Nó giật điện thoại của Joe.... và tắt nguồn...

_ Cô làm gì đó???

_ Tôi hem thik gặp Chun.... đói rồi... đi ăn...

Nó nhún vai... rồi chui tọt vô con camry mui trần của Joe...

_ Về nhà hả???

Joe nhìn nó dò hỏi...

_ KHÔNG.... đi ăn... ai bảo anh về....

_ Ăn thì ăn...

Joe chép miệng... bởi đầu sao cậu cũng đang đói...

” Soàn!!!! Soạt!!! Soát!!! Soàn!!!! Soạt!!! “

Mì cứ như một dòng cũ cuốn vô mồm nó.... Trong khi mì trong miệng Joe như thác chảy.... vì cậu mãi há mồm nhòm nó...

_ Ăn không sợ nghẹn ah???

_ Không...

_ Cô và anh cả sao vậy???

_ Chả sao cả???

_ Chả sao sao hok mún gặp...

_ Không thik....

_ Sao không thik...

_ Không biết...

Joe lắc đầu... pó chút...

_ Mà này!!!

_ Sao nữa....

_ Theo anh... Chun là người như thế nào....

_ Sao cô lại hỏi vậy...

_ Vì anh là em anh ấy, đương nhiên phải hiểu rõ anh ấy hơn tôi...

_ Tôi không thể trả lời được...

_ Tại sao???

_ Không thể áp đặt suy nghĩ của người khác vào suy nghĩ của mình.... cô hãy tự tìm hiểu đi...

_ Đúng là.... nói cho người ta biết một chút cũng không được...

_ Đây là vì người ta là cô...

_ Bộ anh ghét tôi lắm hả???

_ Sao cô nghĩ vậy???

_ Anh hay nổi khùng vô cớ với tôi... đôi khi tôi thấy anh gườm gườm nhìn tôi...

Ặc!!!!

Nó làm Joe phát sặc... sao ánh mắt thương yêu say đắm của Joe qua mắt nó lại thành gườm gườm được nhỉ??

_ Không phải là ghét... vì cô làm tôi bức mình...

_ Tôi lại chả ng chạm gì anh... tại sao anh phải bức mình...

_ Không biết... nhìn thấy bản mặt là khó chịu rồi...

_ Anh... anh....

Nó bức xúc.... thẳng cũng không cần thẳng như vậy...

_ Thắc mắc vừa thôi... tôi nghĩ sao cũng đâu liên quan tới cô...

_ Thì đúng vậy... nhưng vẫn ghét...

_ Ghét ai???

_ Ghét anh...

Nó đập vô mặt Joe... rồi đứng dậy... chạy ra ngoài...

_ Đã ăn của người ta kòn có thái độ vậy...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39

Joe lầm bầm... cầm lưng bát mì tu sạch...

_ Anh hai...

Adan rên rỉ...

_ Đừng có đi đi lại lại trước mắt em như vậy... em chưa ăn tối... anh mà cứ vậy em lăn ra đây ngay này...

_ Im đi....

Chun hét lên... rồi típ tục đi đi lại lại...

_ Có cần thiết vì kon mụ osin ấy mà phải sốt ruột đến vậy hok???

_ Đương nhiên là cóa anh gửi con dấu công ty trong túi nó... bi h nó biến đâu mất... làm ăn cái gì được,...

_ Nhưng em thấy anh lo cho người nhiều hơn lo cho dấu đó...

_ Thôi không nói nữa... đau đầu quá...

” Bùm!! “

_ Hình như anh tư về...

Adan ôm mống... nhòm ra cửa sổ...

_ Về cùng mẹ osin...

_ Há???

Chun vội lao ra cửa chính.... thoáng thấy bóng nó....kura liền chạy ra....

_ Em đi đâu vậy??? Biết anh lo hok???

Chun hét nó như té nước... nó đứng im... chẳng biết nói gì...

_ Em đi trên đường thì gặp cô ấy...

Joe bước xuống xe...

_ Gặp sao không gọi cho anh một tiếng...

_ Em để quên di động ở nhà... số của anh em lại hok nhớ...

_ Vậy sao đang gọi lại tắt máy...

Chun quay ra phía nó...

_ Hết pin...

Nó nói đúng một câu, rồi đi thẳng vào nhà... Chun hơi bất ngờ về thái độ dửng dưng của nó...

- Xem lại đối xử của anh đi... sao lại để nó một mình lang thang ngoài đường...

Joe vỗ vai Chun... rồi đi vào nhà.... còn mình Chun đứng bơ vơ.... chẳng lẽ kon bé ghen mình với Ella????

Chapter 19

” Rào!!! Rào!!! “

Nó lia vòi nước đi khắp vườn hoa.... biệt thự có một vườn hoa lớn và cũng có rất nhiều loài cây quý hiếm... Mà con gái lại rất thích hoa.... nó từng xuyết xoa hết lời khi lần đầu tiên nó đứng trước vườn hoa... nhưng bây h... trong lòng nó lại man mác buồn... vì những việc nó không thể lý giải nổi...

Tuổi nước xong... công việc típ theo là bắt sâu và tỉa lá.... đang hí hục xử lý mấy khóm hoa sát mặt đất... nó bỗng thấy buồn buồn đằng sau... nó giống.... giống như có ai đó đang..... mông nó vậy....

_ Ai đấy???

Nó quay ngoắt ra... không quên khuyến mãi con dê già sờ mông một kg H2O

_ Á!!! Ái!!!!

Chun la toáng lên... cái đầu vuốt keo sáng bóng bây h nhóp nhóp.... thật ghê...

_ Em làm cái gì đây???

_ Thế anh vừa làm cái gì đấy???

_ Anh chỉ muốn gọi em thôi mà...

_ Gọi mà phải động vào tận hiện vật hả???

_ Gọi rã cả họng mà VIP có chịu quay ra đâu???

_ Thế anh muốn nói gì nào...

_ Em giận anh hả???

_ Giận bao h đâu??? Sao anh lại nghĩ vậy???

_ Thái độ cảm câu kia không thể gọi là thik được....

_ Mất thời gian... em vào nhà đây....

Nó vừa đặt cái vôi xuống đất... ngúng nguẩy đi vào...

_ Đợi đã...

Chun cầm ống nước lên... chữa thẳng về phía nó... Chỉ trong đúng 1s, nó ướt như chuột lột.... khỏi phải nói nó điên đến mức nào....

Nó quay đi quay lại tìm thêm một cái vôi nữa... may mắn là ngay cạnh chân nó có một cái... Trò chơi đuổi bắt sắp bắt đầu...

Nó cầm vôi rượt Chun vòng quanh khu vườn... nước xả không phải là ít... những giọt nước bắn lên trong không trung phản xạ ánh sáng của cầu vồng... thật rực rỡ... Nó cười... cười thật to... cả Chun cũng vậy... Những suy nghĩ vớ vẩn của nó dần nhạt... cũng phải thôi... khi được đùa vui trong khung cảnh thân thiện như vậy...

_ Hết giận rồi hả???

Joe thì thầm như chỉ để mình cậu nghe được... Dựa vào bức tường... Joe không muốn hai người đó nhìn thấy mình... Mất bao lâu... phải mất bao lâu tâm trạng này của cậu mới nguôi ngoai...

Chủ nhật đã đến...

_ Kính, tóc giả.... hoe....

Rainie hét lên một tiếng ồm ồm trước gương khi thấy bộ dạng của mình... ghê quá...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

_ Đâu có nhất thiết phải cải trang như vậy... mình chỉ hện hò bình thường thôi mà...

Nó vuốt ngực tự trấn an mình...

_ Mà làm gì mà trông lăm la lăm lét vậy...

Ariel xuất hiện đột ngột, làm nó hết hồn...

_ Đi ngoại tình...

_ Há???

_ Ah không... đi chơi...

_ Với Mike ???

_ Tại sao mà nghĩ vậy???

_ Vì ông ấy đang chắc chuột trong phòng mà....

_ What???

Rainie tròn mắt.... quăng hết đồ hóa trang... chạy xồng xộc sang phòng Mike....

Mike quay đi quay lại trước gương... có vẻ rất khoái chí... Cậu đang nghĩ tới buổi hẹn hôm nay và thấy rất thích thú... bạn gái của Danson... nếu kon bé mà xinh thì mình cuồn ngay chứ đợi gì???

” Rầm!! “

Cánh cửa bật mở...

_ Anh làm cái gì đấy???

Rainie quát lớn...

_ Làm gì???? Anh chuẩn bị đi đến trường...

Mike tỉnh bơ... vẫn tiếp tục thối sáo???

_ Hôm nay là chủ nhật??? Anh đến trường làm gì... với lại đến trường đâu phải chải chuốt thế kia???

_ Tại sao hok được đến trường vào ngày chủ nhật... vậy em nghĩ anh đi đâu...

_ Đi với gái chứ gì???

_ Thế em diện đồ như vậy... chắc cũng chuẩn bị đi với trai hả???

_ Anh... anh...

_ Đùa thôi... anh đi có việc thật...

Mike lại gần Rainie... và ôm lấy nó...

_ Anh sẽ không gặp ai dán mác female đâu...

_ Thật chứ gì???

_ Thật...

_ Nếu sai em sẽ giết anh...

Rainie đẩy Mike ra... rồi chạy về phòng...

Nhìn theo cái dáng lùn cùn của Rainie... Mike lắc đầu...

_ Xin lỗi nhé... Rainie...

_ Á... ặc... au... úi!!!...

Mike ôm bụng nhăn nhó... có vẻ như ông trời đã hành hạ cậu trước khi Rainie kịp xé cậu ra chấm muối...

_ Anh sao vậy???

Nana nhìn Mike như nhìn một con thú đáng thương sắp lìa đời

_ Chắc là ăn ở thất đức... ah không... là ai đó ăn ở thất đức cho anh ăn đồ thiu quá ba ngày...

_ Liệu có phải vô cấp cứu không...

_ Không sao??? Anh vô phòng vệ sinh chút nhá...

Mike nhăn nhó ôm bụng... đứng dậy... chạy tuốt luốt vô phòng vệ sinh...

15 phút sau...

_ WC ở đâu nhí???

Rainie gãi đầu gãi tai... nơi này nó chưa từng tới => chưa thông thuộc... vậy mà lại phải ra mắt bạn Danson, dĩ nhiên trước mặt kon bé người yêu của bạn bạn trai mình... mình phải tỏ ra trên cơ... mà thực chất kon bé Nana ấy không thể xinh bằng nó được...

Vậy nên bị h nó muốn chỉnh trang lại nhan sắc choa thêm phần rực rỡ sống động...

_ A!!! Đây rồi...

Nó reo lên khi thấy cái phòng vệ sinh nữ xinh xắn ngay bên cạnh phòng vệ sinh nam Phản ứng của nó có được gọi là quá đà không??

_ Oh my god!!!

Rainie vừa đóng cửa phòng vệ sinh lại thì Mike lặc lè mở cửa đi ra... con đau bụng vẫn âm ỉ cho dù so với lúc trước đã dễ chịu hơn đôi chút... bây h thì có thể ưỡn ngực lên cơ với thằng bạn thân trước mặt bé gái xinh xắn của thằng bé... nếu nó cưa được kon bé thì 1 tay của nó bắt ngót 5 kon cá... ngoại trừ Rainie và Nana thì còn hai kon nữa là Ivy và Joyce.... hehe....

Ngay từ xa... Mike đã nhận ra ngay thằng bạn... nhưng girl friend của nó đâu rồi???

_ Mày đi đâu mà trông mặt mày tái mét vậy???

Mike hoảng sợ...

_ Tái mét??? hả....

Nana thì bụm miệng cười...

_ Danson trên anh đó...

_ Thằng quỷ này...

Mike buông một câu trách móc...

_ Mà em của mày đâu...

_ Đang trong phòng vệ sinh...

_ Vậy hả??? Sao tao không gặp nhỉ???

_ Mày vô phòng vệ sinh nữa đề... ah???

_ Uh nhỉ???

_ Á... ặc... au... úi!!!/...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41

Mike ôm bụng nhăn nhó... có vẻ như ông trời đã hành hạ cậu trước khi Rainie kịp xẻ cậu ra chấm muối...

_ Anh sao vậy???

nana nhìn Mike như nhìn một con thú đáng thương sắp lìa đời

_ Chắc là ăn ở thất đức... ah không... là ai đó ăn ở thất đức cho anh ăn đồ thiu quá ba ngày...

_ Liệu có phải vô cấp cứu không...

_ Không sao??? Anh vô phòng vệ sinh chút nhá...

Mike nhăn nhó ôm bụng... đứng dậy... chạy tuốt luốt vô phòng vệ sinh...

15 phút sau...

_ WC ở đâu nhĩ???

Rainie gãi đầu gãi tai... nơi này nó chưa từng tới => chưa thông thuộc.... vậy mà lại phải ra mắt bạn Danson, dĩ nhiên trước mặt kon bé người yêu của bạn bạn trai mình... mình phải tỏ ra trên cơ... mà thực chất kon bé Nana ấy không thể xinh bằng nó được...

Vậy nên bị h nó muốn chinh tráng lại nhan sắc choa thêm phần rực rỡ sống động...

_ A!!! Đây rồi...

Nó reo lên khi thấy cái phòng vệ sinh nữ xinh xắn ngay bên cạnh phòng vệ sinh Nam Phản ứng của nó có được gọi là quá đà không???

_ Oh my god!!!

Rainie vừa đóng cửa phòng vệ sinh lại thì Mike lặc lè mở cửa đi ra.... con đau bụng vẫn âm ỉ cho dù so với lúc trước đã dễ chịu hơn đôi chút... bây h thì có thể ưỡn ngực lên cơ với thằng bạn thân trước mặt bé gái xinh xắn của thằng bé.... nếu nó cưa được kon bé thì 1 tay của nó bắt ngót 5 kon cá.... ngoại trừ Rainie và nana thì còn hai kon nữa là Ivy và Joyce.... hehe....

Ngay từ xa... Mike đã nhận ra ngay thằng bạn... nhưng girl friend của nó đâu rồi???

_ Mày đi đâu mà trông mặt mày tái mét vậy???

Mike hoảng sợ...

_ tái mét??? hà.....

nana thì bùm miệng cười...

_ danson trên anh đó...

_ Thằng quỷ này...

Mike buông một câu trách móc....

_ Mà em của mày đâu...

_ Đang trong phòng vệ sinh....

_ Vậy hả??? Sao tao không gặp nhĩ???

_ Mày vô phòng vệ sinh nữa để.... ah???

_ uh nhĩ???

Mike cười phớt lờ.... cầm cốc bia đưa lên miệng...

_ Ah, mà cô ấy ra rồi...

Danson vẫy tay títt mù...

Mike húp được ngụm bia liền quay ra và...

” Phút!!! Phùn!!! PHụt.... “

Một tràng bia phi nguyên vô mặt Danson...

_ Sao vậy....

Nó vừa từ phòng vệ sinh ra đã thấy cái cảnh tượng không mấy hay ho chút nào.... Một cách nhanh chóng... nó tới bên Danson... rút khăn giấy ra... và không quên trách móc tên vô phép dám phun phì phì vô mặt Danson của nó... Nhưng cái tên đáng chết ấy lại quay mặt vô ” em ” của hấn... có vẻ đang rất biết lỗi.... nó mặc kệ... tiếp tục lau cho Danson... tên ấy, xử sau....

_ Không sao chứ???

_ Không sao??? Chắc tại em tới bất ngờ qua nên Mike nó mới như vậy???

_ à ừ!!!

Nó cười... nhưng ngay lập tức... nó nhận thức được Danson vừa đề cập đến vấn đề gì???

_ What???

_ Đúng rồi... để anh giới thiệu cho em, đây là Mike... bạn anh...

Danson chỉ vào thằng bé... lúc này đang nấp...

_ và đây là bạn gái cậu ấy : Nana...

_ Hân hạnh làm quen...

Nana tươi cười đưa tay trước mặt nó...

_ Vâng...

Nó cười đáp lễ sau khi lấy hơi để bình tĩnh... Mike cũng đã nghĩ chín... cô ta cũng chả khác mình...

_ Hân hạnh làm quen... anh Mike...

Mike thấy hơi bất ngờ khi nó xử sự vậy... để không mất mặt... và cũng đã bình tĩnh hơn... cậu quay ra... không quên nụ cười... và bắt lấy tay nó... cả hai đang diễn rất tốt...

Nhưng Rainie thì không muốn diễn... nó dùng 5 móng tay sắc nhọn của mình bấm chặt vào tay của Mike làm thằng bé bặm miệng không dám lên tiếng... con đau bụng bây giờ chắc không dám hoành hành nữa...

Mike cười phớt lờ... cầm cốc bia đưa lên miệng...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

_ Ah, mà cô ấy ra rồi...

Danson vẫy tay tí mù...

Mike hút được ngụm bia liền quay ra và...

”Phút!!! Phùn!!! Phụt..... “

Một tràng bia phi nguyên vô mặt Danson...

_ Sao vậy...

Nó vừa từ phòng vệ sinh ra đã thấy cái cảnh tượng không mấy hay ho chút nào... Một cách nhanh chóng... nó tới bên Danson... rút khăn giấy ra... và không quên trách móc tên vô phép dám phun phì phì vô mặt Danson của nó... Nhưng cái tên đáng chết ấy lại quay mặt vô ”em” của hắn... có vẻ đang rất biết lỗi... nó mặc kệ... tiếp tục lau cho Danson... tên ấy, xử sau...

_ Không sao chứ???

_ Không sao??? Chắc tại em tới bất ngờ qua nên Mike nó mới như vậy???

_ À ừ!!!

Nó cười... nhưng ngay lập tức... nó nhận thức được Danson vừa đề cập đến vấn đề gì???

_ What???

_ Đúng rồi... để anh giới thiệu cho em, đây là Mike... bạn anh...

Danson chỉ vào thằng bé... lúc này đang nấp...

_ Và đây là bạn gái cậu ấy : Nana...

_ Hân hạnh làm quen...

Nana tươi cười đưa tay trước mặt nó...

_ Vâng...

Nó cười đáp lễ sau khi lấy hơi để bình tĩnh... Mike cũng đã nghĩ chín... cô ta cũng chả khác mình...

_ Hân hạnh làm quen... anh Mike...

Mike thấy hơi bất ngờ khi nó xử sự vậy... để không mất mặt... và cũng đã bình tĩnh hơn... cậu quay ra... không quên nụ cười... và bắt lấy tay nó... cả hai đang diễn rất tốt...

Nhưng Rainie thì không muốn diễn... nó dùng 5 móng tay sắc nhọn của mình bám chặt vào tay của Mike làm thằng bé bụm miệng không dám lên tiếng... con đau bụng bây giờ chắc không dám hoành hành nữa...

Tích...tọc...tọc...tọc...

Quán cà phê khá đông khách... nhưng Rainie có thể dễ dàng nghe thấy tiếng đồng hồ kêu thật lạ tai... nhấp ngậm nâu đá... nó nhìn Mike... và Mike cũng nhìn nó... và dĩ nhiên... ánh mắt không được ngọt ngào cho lắm...

Từ cách đây 30 phút... chỉ có Danson và Nana độc thoại... điều này có thể hiểu được, vì dù sao Danson cũng là ông mối của Mike và Nana... với lại hai nhân vật chính của chúng ta cũng hok muốn trò chuyện...

Nhưng có vẻ ngồi lửa chiến tranh bắt đầu lộ rõ... chỉ sau một câu nói hay ho của Nana...

_ Anh Danson tài ghê... cưa được cô bạn dễ thương như vậy...

_ Quả đúng...

Mike dài giọng...

_ Ông thiệt có phước đó...

_ Đâu có phước được bằng Nana... cưa được đệ nhất công tử – sát thủ nữ sinh...

Rainie tiếp chiêu...

_ Cũng thường thôi... tiểu thư Rainie cũng vậy mà...

_ Xin lỗi... tôi không có khả năng một tay bắt hai cá... ah... mà mấy cá thì ai mà biết được...

_ Một tay hai cá... tôi nghĩ hai tay hai cá cũng tài lắm mà...

Mắt đẩu mắt đến tóe lửa... Danson đáng thương ú ớ...

_ Hai người...

_ Em mệt rồi... em muốn về...

Nó xách túi đứng lên... và không cần biết Danson có đi theo hay không... cứ vậy bước ra khỏi quán...

_ Ấy ấy... đợi anh với...

Danson lữ cữ chạy theo nó... Mike thì bực tức ra mặt... ôm cả chai bia tu ừng ực...

_ Anh Mike...

_ Về thôi... anh đưa em về...

Hå??

Nó rợn người... con bé cần dao làm gì???

_ Không có dao thì đưa cho tao búa... hay cái gì làm chết người... hay mù mắt... hay thương tật... hay...

Trông con bé có vẻ điên thật... nó lắp bắp...

_ Chết người thì tao hem dám... nhưng có túi bột ớt trong tủ lạnh ấy...

Rainie chạy đến bên tủ lạnh... lôi túi bột ớt ra... dốc vô cái gáo...

Kính koong!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tiếng chuông lại reo... Rainie cầm cái gáo... mắt dựng ngược... chạy ra mở cửa...

_ Mà định làm gì???

Nó la hoảng... chạy theo Rainie...

”Cạch!!! “

Cửa mở... lần này là Mike...

”Ụp!!! “

”Ụp!!! “

Rainie dội thẳng gáo ớt vô Mike... kòn bản thân kon bé dính đầy mù tạt trên tay Mike...

Hai người nhìn nhau trong 1 phút... rồi Rainie xách vali ra khỏi nhà... Mike thì đi thẳng lên phòng...

Nó méo mồm... hai đứa giận nhau???

Chapter 20

Nó áp cái muôi canh đầy mỡ vô mặt....

Joe nhìn nó và lắc đầu... chắc lại suy nghĩ vớ vẩn...

Mà quả thật là nó suy nghĩ vớ vẩn... Hôm qua... khi Rainie chạy khỏi nhà... Nó đã cố sức quàng đôi chân hơi ngắn của mình để kéo con bé lại... Nhưng Rainie không đồng ý... không cho nó biết lý do tại sao nó với Mike lại trở nên như vậy... Rainie chỉ bảo sẽ nói cho nó vào dịp khác... Có vậy thôi!!!!

_ Chưa ăn cơm ah!!

_ Ờ!!!

Nó đặt muôi xuống... quay lại nhìn và suýt sặc chết...

Joe bàng hoàng đứng dậy...run run đưa tay lên mặt Mike...

_ Em hỏi câu nhỏ nghen...

_ Hỏi chi rứa...

Mike đưa đôi mắt buồn thảm ngó thẳng em trai...

_ Máy ngày anh không gọi đầu gòi...

_ 1 tuần...

_ Cạo râu???

_ 1 tuần 1 ngày...

_ Thế tắm rửa...

_ 6 ngày.....

Nó kinh hãi thật sự trước câu trả lời của Mike.... mấy hôm nay Mike không ăn cơm... nhưng mà thức ăn trong tủ lạnh vẫn sút đều đều.... Hôm nay lại xuất hiện đột ngột với bộ dạng này.... nó chợt nghĩ tới Rainie.... hôm qua Ella phone cho nó... bảo ông Dương sắp đưa kon bé vô trại tâm thần.... Chuyện lớn thật rồi??? Nhưng dù sao cũng hèm phải chiến của nó.... Nhưng mà...

Phải giúp họ thôi... nó quyết định nhanh ng với quyết tâm dự kiến là bằng núi Thái Sơn... Nhưng quả núi quyết tâm mau ng xẹp bằng quả bóng xìt hơi... Một mình nó thì làm được gì... lời nói của nó sẽ không có trọng lượng với hai đứa nó... phải có một ai cùng làm chiến tốt đẹp ấy với nó...

Ước gì Chun có ở đây??? Nó chống tay suy nghĩ... nhưng điều ước của nó không thể lời Chun từ bên Đức về được.... Làm thế nào bây h???

Nó nhắm mắt và lắc đầu... rồi lại từ hé mắt ra... một cái bóng đèn vỡ toang trong đầu nó... Aha!!!

_ Anh... chính là anh...

Nó nắm chặt lấy vai Joe... và lắc mạnh...

Joe khá ngỡ ngàng trước hành động tương đối thân thiết của nó... cậu vừa hút nốt đồng thạch... vừa nhòm nhoàm hỏi nó...

_ Gì thế???

_ Anh phải giúp tôi...

_ Giúp... tại sao???

_ Vì... vì..... ah mà Mike đâu rồi???

_ Đi hái hoa gòì...

_ Hà???

Nó há mồm...

Mất đồ lụng...

Joe vốn không biết cảm giác mất ngủ khi muốn ngủ là như thế nào.... Cậu thuộc loại người gà chưa lên chuồng đã lên giường... vậy mà bây h...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

Ngước đôi mắt thâm quầng như được sấm trát rất nghệ thuật.... Joe lắc đầu ngán ngẫm khi biết đã 3 h khuya....

”Reng!!! Reng!!! “

Lại điện thoại.... Joe trùm chăn kín mắt... mong tấm chăn mỏng có thể chắn được chút ít âm thanh khó chịu từ cái máy điện thoại kia...

_ Ah đúng rồi.....

Joe reo lên... bật dậy.... rồi rút phụt cái giắc cắm ra.... đúng là học quá hóa lú...

Quay lại chiếc giường êm ái thân thuộc.... Joe nằm dài ra giường và vờn vai hết cỡ... thật là thoải mái...

”Vù!!!! “

Một cơn gió thổi qua se lạnh... dù không dám nhìn nhưng Joe vẫn biết rõ là có cái gì đó vừa lướt qua.....

_ Anh tưởng anh đã thoát khỏi tôi sao??? Tôi vẫn luôn bên cạnh anh... anh không biết sao???

Nó trong bộ đồ con ma nữ hồi trước/.... lướt qua lướt lại vòng quanh Joe....

— Sao... sao cô vô đây được???

_ Tôi bay vào đây đây...

Nó nói nhẹ như giọng ma... rồi cười khăng khặc....

_ Tôi không làm đâu???

_ Vậy là sao???

Con ma Ariel trợn mắt.... rồi ngay tức khắc.... tiếp cận Joe.....

— Chuyện này là giúp cho anh trai anh mà...

_ Giúp cách gì... chứ việc trẻ kon như thế... còn lâu... còn lâu nhá tôi mới làm...

_ Tại sao vậy??? Giúp chút... chút xíu đi mà...

Cái giọng ẻo uột của nó làm Joe ong tai.... Bộ dạng uốn éo kia thật khó coi... Nó không biết là đang dụ dỗ trẻ qua vị thành niên hem.... Chết rồi... Joe.... Joe không thể chịu nổi nữa...

[illegible]

—Thật không???

Nó hét lên... rồi ôm chặt lấy cổ Joe...

— Theo người ta như ma vậy không đồng ý chắc chết quá...

Hå???

Không... bị h cô nói thử kế hoạch cho tôi nghe đi...

Cũng đơn giản lắm...

Nó ghé tai Joe thì thầm...

Quái... sao giống thế???

Có vấn đề ah???

— Không...

Joe lắc đầu và nhìn nó.... con bé này thật lắm suy nghĩ giống lão Chun/...

Nhà Rainie...

Mày ngoan đi!!! Tao đưa đi chơi...

Nó cảm lực gờ cho Rainie từng ngọn tóc rồi... con bé trông không có một chút sức sống nào... vì tình yêu người ta có thể khổ vậy sao??? Nếu... nếu Chun đối xử không tốt với nó, làm nó thất vọng... liệu nó có như vậy không???

Tao không muốn đi...

Rainie thở dài...

Đừng vậy... ra ngoài.... mày sẽ thấy dễ chịu hơn rất nhiều đấy...

Rainie ngược nhìn nó... rồi lẳng lẽ gât đầu... nó hơi bất ngờ khi Rainie đồng ý nhanh vậy???

Cô chủ dao này hay vậy... lúc buồn ơì là buồn... lúc thì ngoan ngoãn bất ngờ...

bà giúp việc nhanh mồm nói...

Cô đừng nói là cháu tới đây nhé....

Tôi biết rồi.... nhưng sao cô không về nhà... ông Trần vẫn cho người tìm cô đấy....

_ Rồi cháu sẽ về... cô đừng nói cho bất kì ai biết... nhất là chủ tịch Dương... ông ấy thân với ba cháu...

Nó ôm lấy bà Nhậm để hồi lộ... rồi đưa Rainie rời khỏi nhà nhanh ng...

_ Đi đâu đây.....???

_ Đi ăn KFC nhé!!!

_ Uh!!!

Rainie gật đầu... nó nở nụ cười ranh mãnh... ngó sang phải... nói Joe đang ngồi trong chiếc xe màu đen đợi sẵn... cách đó là Mike đang lang thang với vẻ bất cần...

Kế hoạch của nó chỉ đơn giản là... Joe sẽ đâm xe vô Rainie... Mike nhìn thấy chắc chắn sẽ phải ra cứu => hết giận!!!

Nó cười khàn khàn... tự sướng với kế hoạch của mình... rồi dìu Rainie ra đường... đồng thời ra hiệu cho Joe bắt đầu kế hoạch...

Nhưng người tính không bằng trời tính... vừa bước ra đúng vị trí lình đâm... thì Rainie quay ngoắt lại...

_ Tao không đi nữa đâu...

Nó ú ớ... cái tính ương ngạnh của kon bé đã phát huy đúng lúc... nó quay ra ra hiệu Joe đợi chút... nhưng thật không may... cái xe của Joe chỉ cách nó 1 phân nữa...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45

”Kétttttttttt!!! “

_ Oaoaoaoaoa!!!!

Nó khóc òa lên... máu mũi chảy đầy... tay chân xước sát...

_ Oh!!! Oh!!!

Nó nắm chặt tay Joe.....

_ Sao??? Sao hả???

Joe cuống quýt hét lên...

_ Cái bông... cái bông...

_ Cái bông làm sao...

_ Chiu vô mũi gòi... nó sắp xuống cổ gòi...

Nó nói đoạn... rùi trợn mắt... lăn đùng ra giường bệnh...

_ Á!!!!!!!!!! Đừng có chết... cô mà chết... tôi giết...

Nó vẫn nằm ngất lịm.... joe sợ quá hóa lú... cứ vỗ bồm bộp cái đầu...

_ Làm gì bi h??? Ah!!! Đúng... đúng gòi...

Joe đứng dậy... chạy đi lấy cái nhíp.....

_ Thử lỗi tôi vô phép...

Joe cầm cây nhíp... chọc thẳng vô mũi nó.... cố moi cục bông làm nó ngạt thở ra bằng được....

”Pụt!!!! “

Động tác ”lấy bông” của Joe làm nó ngứa mũi... và liên đới theo đó là cái hắt xì thổi bay hộp giấy trên bàn... và mặt Joe thì có cái gì dính dính... Cậu đưa tay lên h... hóa ra là cái bông...

_ Óe!!!!

Joe gãy này.... bắn quá...

_ Xin lỗi...

Nó cúi đầu ý nhị...

_ Không sao???

Joe nhăn mũi...

_ Mà này...

_ Sao???

_ Hai người kia sao gọi...

_ Chả sao cả...

_ Nghĩa là...

_ Là cô tự hành xác mình chứ sao???

1 tiếng trước.... khi Mike và Rainie vừa chạm mặt nhau trên vỉa hè....

_ Oaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!

Mike ngoác miệng...

_ Oaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!

Rainie cũng ngoác miệng...

Joe nhìn cảnh hai đứa khóc như trẻ nhớ mẹ thì quãng đầu nó sang một bên, để ngắm rõ hơn cảnh tượng cảm động trên...

Sau 2 phút nước nở... Mike và Rainie chạy lại ôm chầm lấy nhau...

_ Em xin lỗi...

_ Anh mới là người có lỗi...

_ Em sẽ chia tay Danson... cùng với hai anh nữa... h em chỉ có mình anh thôi...

_ Anh cũng vậy.... Nana theo bồ mới rồi... 2 cô kòn lại thấy anh tàn tạ quá nên cũng đi... h anh chỉ còn em thôi...

_ Mike...

_ Rainie...

”Ồi trời!!! Chúng nó hôn nhau.... “

Jos quay ngoắt đi.... ghé thật... xem cảnh sống còn xúc động hơn xem trên phim...

_ Vậy là????

Nó tròn mắt...

_ Còn sao nữa... họ làm lành rồi, thật ra cô chỉ cần cho họ gặp nhau là xong... bị h gãy chân... gãy mũi thế kia làm osin sao được nữa...

_ Chẳng phải các anh đều bik nấu ăn ah!!! Với lại tôi nằm viện thì tốt chứ sao... các anh lại được tự do...

_ Không... mấy hum cô ở đây... tui tôi lười quen gồi...

_ Đồ.....

Nó định buông lời mĩa mai thì bỗng giật mình.....

_ Hà??? Nói vậy... nghĩa là các anh chấp nhận tôi...

_ Cô thật là... bây h...

_ Ai chấp nhận...

Joe vừa tính gật đầu đồng ý thì Adan xuất hiện...

_ Còn lâu cô mới ở đây được,... anh tư nói vậy là vì cô còn phải làm sinh nhật cho anh ấy...

_ Sinh nhật????

Nó nhìn Joe ngạc nhiên...

_ 19/6.... vậy đây???

Adan nhún vai...

_ Đúng là có âm mưu mà...

Nó bủi môi...

_ Hôm đây có cả đại tiểu thư của chủ tịch Trần... và là hôn thê của anh tôi, liệu mà đón tiếp...

_ Chị hai cũng đi hả??? Tốt.... HẢ???? CẬU VỪA NÓI GÌ????

_ Hôn thê của anh hai...

_ Cái gì???

Nó bàng hoàng... bị h thì nó hiểu gồi.....

CHAPTER 21

_ Phập!!! Phập!!!

Nó bấm cái bấp cái ra 4 khúc chỉ bằng hai nhát dao.... động tác bạo lực của nó làm Rainie thấy hơi hãi....

_ Mày mạnh tay vậy... bấp cái bị đau đấy...

_ Thôi sụt mướt đi... lại đây giúp tao rửa cá nào.... 50 mâm tiệc... 1 mình tao làm mới tội đây này???

_ Sao được.... tao.... tao....

_ Mày làm sao????

_ Tao sợ lắm... cá nó cứ nhót nhót... thịt thì mỡ không thể chịu được....chung quy là tao hok giống mày...với lại tao với Mike đi chơi bây h???

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

_ Cái gì??? Tiệc đến nơi mà mày định đi đâu???

_ Tao với Mike đều không thích tiệc tùng... nên rủ nhau đi đánh lẻ...

_ Tặc tặc... mày nên nhớ... tao – tức Ariel – tức kon bạn thân iu thân mến của mày... đã vất vả đến nỗi suýt chết vì ngạt với mày đấy... kòn không bik đường cảm ơn hậu tạ... giúp đỡ thì thôi... bây h kòn bỏ bạn bỏ bè trong lúc hoạn nạn nữa ah???

_ Uh!!! Thì...

Rainie giật mình... gòì cười hềnh hếch...

_ Tao là tao bik mày vất vả nhieu... thì... này...

Nó tròn mắt nhìn mảnh giấy Rainie vừa gửi cho mình...

_ Cái gì đây???

_ Giấy này tao cuôm 100 tờ từ chỗ ông Jiro... hehe... giấy ăn miễn phí... mày cứ đến quán ông ấy cùng với... của mày... được chứ...

_ Vậy mà được ah???

Nó mím môi...

_ Không giúp thì đi lun đi...

Rainie hoảng hồn khi nghe giọng nó the thé... vội chuồn chuồn tốc độ cao???

Con bé đo khuất gòì... nó cầm tấm vẽ lên,... cười tùm tùm...

_ Đi ăn nhà hàng... được phết...

8h.....

Nó thở không ra hơi... mới có 48 năm... còn 2 năm nữa... nhưng cả một ngày dài đã vắt kiệt sức của nó...

Nó lắc mạnh đầu để có thể tỉnh táo... rồi cầm khur khur hộp đường....

_ Cô làm cái gì vậy???

_ Há???

Nó quay lại và nhìn Joe.....

_ Chà!!! Hôm nay anh đẹp chai quá....

_ Đẹp cái gì mà đẹp....

Joe đỏ bừng mặt...

_ Thôi... đi ra cho tôi còn xào cần...

_ Xào mà cho đường hả???

_ Đường nào??? Muối chứ....

_ Muôi mà vậy ah???

Joe dí tay vô đồng tình thể... rùi nhét lun vô mồm nó...

Vị ngọt lan dần trên đầu lưỡi... và còn cái gì đó ngọt hơn thể...

Nó nhìn Joe lom lom.... mà nhìn ngón tay Joe là chủ yếu....

_ Cô nhìn gì vậy???

_ Không... không...

_ Thôi... lên thay đồ đi.... tôi làm nốt cho....

Joe đuổi nó như đuổi tà...

_ Gì chứ???? Sao tôi lại phải thay đồ...

_ Chẳng lẽ cô không muốn dự sinh nhật tôi sao....????

_ Nhưng mà,.....

_ Nhưng cái mứt.... cô đừng có hong trốn quà của tôi...

_ Phù!!!

Nó thở hắt... thì ra là thế...

_ Đồ tham lam...

_ Chắc cô không tham...

_ Nhớ đấy.... khi nào sinh nhật tôi anh cũng hong trốn quà...

_ Công tử đây nhà giàu... không thèm quên...

_ Tút!!!

Nó vỗ hàu tay vào nhau.... rồi quay lại... cười xinh một cái...

_ Tốt ghê!!!

_ Oaoaoao!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Chun che cái miệng rộng ngoác.... đã 8h và khách khứa đã bắt đầu đông... toàn khách của ông bà Ngô.... một vài đứa con nít mới chập chững cũng được đưa tới đây.... cảnh này cũng đã từng xuất hiện trong sinh nhật của Chun cách đây 1 năm... bị h thi cả giới thượng lưu Đài Loan đều bik Chun và thiên kim nhà họ Trần đang có một vụ hôn ước đình đám... vậy nên họ chuyển mục tiêu sang Joe.... Tội nghiệp thằng bé....

Chun nhìn quanh... anh mún tìm bóng của con bé osin lùn cùn... nhưng chẳng thấy đâu cả....

_ Nhòm gì mà ác thế???

_ Liên quan gì tới cô???

Chun đáp trả Ella bằng bộ mặt phớt đời...

_ Cẩn thận cái mồm anh...

_ Liên quan gì tới cô???

_ Anh nên nhớ.... bữa tiệc hôm nay tôi và anh cũng là nhân vật thứ chính đấy.... đừng có mà để bỏ tôi mất mặt...

_ Liên quan gì tới cô và họ???

_ Đồ ngang như cua....

_ Liên quan gì tới cô???

Chun trả lời rồi ngáp típ.... 4 tiếng phi về đây liên tục khiến anh thật sự buồn ngủ...

_ Anh hai.... anh đi đâu vậy???

Joe chạy lại gần khi thấy Chun chuẩn bị lên gác....

_ Anh mệt lắm... anh muốn đi ngủ... mà Ariel đâu gọi???

_ Cô ấy ah??? Cô ấy...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

Joe chưa nói hết câu... bỗng đứng sững lại... nhìn lên cầu thang với ánh mắt ngờ ngàng xen chút ngại ngùng...

_ Chú sao thế???

Chun thấy kì lạ... rồi cũng hướng mắt mình lên cầu thang... và...

Nó thấy ngại... lâu lắm rồi nó mới được mặc như vậy??? Nó nhìn Joe... và thầm cảm ơn Joe đã chuẩn bị một món quà thật bất ngờ cho nó... còn nó... nó bik tặng Joe gì đây??? Bỗng nó sững người... Chun cũng đang đứng đấy... ngay bên cạnh Joe... và cũng nhìn nó đắm đắm... nó lại thấy Ella... mọi chuyện thật phức tạp... nó cũng không biết mình sẽ xử sự thế nào nữa???

Buổi tiệc mới đi được một phần 3 quãng đường... cả khách cả chủ đều thấy rất hài lòng... riêng mỗi Adan là thấy hơi khó chịu khi con bé osin cũng được tham dự tiệc... sao kỳ vậy... nó còn đang nói chuyện với bà lão sẽ lấy anh hai mình nữa... Con bé không biết sợ sao???

_ Tôi không ngờ cô còn bik thủ sẵn vài bộ đồ dạ hội cơ đấy... mà 50 năm cổ này cô làm cả hũ???

_ Theo chị thì sao???

Nó cười lém lỉnh...

_ Siêu đấy???

Ella cười... và giờ ngón tay cái ra...

_ Ariel!!!

Nó ngẩng lên... người vừa gọi nó là Chun...

_ Sao vậy???

_ Ra nhảy với anh đi...

Nó giật mình... vậy là sao???

Chun liếc nhìn Ella... thấy mặt kon bé vẫn tỉnh bơ...

”Vậy mà vừa nãy kêu gào nghe ghê lắm... bây h sao free thế???”

_ Không được đâu???

Nó ngượng ngịu... dẫu sao nó và Chun vẫn còn một vài điều chưa xử lý xong...

_ Nhanh lên...

Chun vẫn thúc giục... ánh mắt đổ về phía nó càng nhiều...

_ Em không đứng lên bây h thì họ sẽ ném trứng và đồ ăn vào em đấy... thik lắm mà kòn chưa nhảy được kia...

Nó nhăn nhó nhìn quanh... rồi đứng dậy...

Tiếng nhạc bắt đầu nổi lên. ... Chun ôm nó. ... và hai đứa đu nhau trong tiếng nhạc rộn rã. ...

Joe nhìn nó chăm chăm. ... và đương nhiên nó không hề bik. ... nó cảm thấy khó chịu khi bị chú ý đến vậy???? Rồi có lẽ. ... một vài người khách sẽ nhận ra nó. ... sẽ mách nó với bố thì sao??? Nó chẳng dám nghĩ nữa. ... và cứ thế nhắm tịt mắt lại. ...

Ella thì khá thoải mái. ... sis cảm thấy không có gì đáng quan tâm về mối quan hệ giữa Chun và Ariel. ... vì sis biết chắc hai người họ cũng sẽ chẳng đi đến đâu. ... điều làm sis quan tâm hiện h. ... chính là Joe. ...

_ Chúc mừng sinh nhật.

Joe giật mình. hôn thê của anh hai đã đến bên cậu từ lúc nào????

_ Cảm ơn chị.

_ Kể ra. ... tôi và cậu cũng từng suýt thành chị dâu em rể đấy nhỉ???

_ Dạ!!!!

_ Kon bé vì chuyện với cậu mà trốn biệt tăm biệt tích rồi. ... coe lẽ tôi cũng phải đi trốn thôi. ...

_ Vâng. ...

Joe trả lời qua loa. ... Cậu không muốn bỏ qua bất cứ hành động nào của nó và Chun cả. ...

_ Cậu thích cô bé đó hả????

_ Gì???

Joe giật mình. ...

_ Không. ...

_ Tôi không quan tâm tới câu trả lời của cậu. ... cậu có thể không nhận. ... nhưng hãy nhớ rằng. ...những gì cậu nghĩ là tốt có thể sẽ không là như vậy. ... cậu phải làm những gì mình muốn. ... nếu hok mún hối tiếc. ...

Ella vừa nói. ... vừa quan sát thái độ của Joe. ... cậu ta có vẻ đang suy nghĩ lắm lắm. Ella mỉm cười. ...

Nó mở cửa một cách vội vàng.

Nó đoán không sai. ... mọi người có vẻ đã lơ mờ nhận ra nó là ai. ... nó biết,nhờ ánh mắt dò xét của họ.

Phải trốn. ... nó nghĩ vậy và làm vậy. ... bể bơi. ... đó là nơi duy nhất không ai nhòm ngó. ...

Những cơn gió đầu thu tấp vào mặt. ... nó thấy thật dễ chịu. ... làn nước trong veo như đang lao xao cùng gió. ... bầu trời thì đenmurốt và lấp lánh. ...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48

Nó chợt nghĩ tới Chun. ... một lúc nào đó sẽ phải nói với Chun những gì nó biết. ... và đã luôn giấu kín trong lòng. ... Bỗng nó hiểu ra. ... có lẽ người nó thích thật sự. ... không phải là Chun. ... là ai??? Nó không biết. ... nhưng không phải Chun. ... Vì nếu là Chun. ... chắc hẳn nó không thể bình tĩnh như thế này. ... chắc hẳn. ... nó sẽ phải phát khùng lên. ...

_ Hắt xì.

Nó đang tính ắt xì. ... vậy mà có người ắt xì hộ nó. ai vậy nhỉ??? Nó mở to mắt. ... một bóng đen ngồi thu lu bên bể bơi!!!

_ Đừng có ngó người khác lom lom như vậy...

Joe quay ra nhìn nó...

- Á!!!!!!!!!!!!!!!

Nó hét lên..... rồi chạy thẳng một mạch vô nhà...

_ Gì chứ??? Cô ta tưởng mình là ma chắc...

Joe tặc lưỡi...

_ Nè!!!

Quay đi quay lại đúng có 2 s mà nó lại chinh ỉnh xuất hiện trước mặt Joe.... cười toe toét...

_ Gì thế??? Quà của tôi ah???

Joe cầm lấy cái túi màu hồng trên tay nó..... mở ra.... và ngờ ngàng...

- Tôi chẳng bik tặng gì cả..... nhưng mà dạo này thấy anh mất ngủ nhiều.... chắc vì mấy công việc thí nghiệm.... thực nghiệm gì đó.... nên tặng anh quyển sách đếm cừu này....

_ Sức tưởng tượng của cô quả là phong phú đấy.... Dùng thuốc ngủ là được rồi mà.....

_ Nhưng mà thuốc ngủ.....

_ Cảm ơn cô!!!

Joe rút rờ nhìn nó.... rồi cuống cuống sách lại...

_ Có gì đâu...

Nó đỏ bừng mặt.... rồi từ từ ngồi xuống bên Joe.... Không khí như ngưng lại.... nó có thể cảm nhận được nhịp thở của Joe.... nhẹ nhàng... nhưng cũng hèm kém phần gấp gáp....

_ Tôi không hiểu???

_ Gì cơ???

_ Tại sao bik Chun đã có hôn thê, vậy mà cô vẫn bình tĩnh vậy...

_ Chỉ là không sốt sắng được thôi mà....

_ Vậy cô có thik Chun hok???

Nó giật mình.... sao Joe lại hỏi nó điều này.....

_ Tôi.... tôi phải vào nhà đây.....

Nó vội vàng đứng dậy....

_ Tôi thik cô.....

Nó cứng đờ người..... Joe vừa nói cái gì vậy.....

” Soạt!!!! “

Nó mở to mắt.... mồm nó ng vô môi Joe.... và tay Joe thì ôm chặt lấy nó.... sự việc diễn ra quá nhanh... đến mức nó không thể hiểu... không thể biết... không thể làm gì.....

Tại một góc buổi tiệc.... Ella chăm chú theo dõi sự việc đang xảy ra dưới bể bơi... và mỉm cười...

Chapter 22:

Chun thấy rất kì lạ...

Không khí căn nhà đạo này có cái gì đó khác... ngọt ngào và đầy ngưỡng ngùng... Dù không phải là người hay để ý, nhưng Chun biết nguồn phát ra không khí này là ai???

_ Loẹt quẹt!!!

Tiếng dép dội lại gần... báo hiệu một người sắp ngồi vào bàn ăn...

_ Tôi ăn xong rồi!!!

Nó ôm khư khư cái bát... đứng lên chuẩn bị chuồn chuồn tốc độ cao...

_ Đứng lại coi...

Tiếng Chun làm nó giật mình...

_ Em chưa ăn tới 1 thìa cơm mà... sao đi đâu nhanh thế...

_ Cô ta mún đi thi cho đi... có mặt cô ta em ăn cũng hok ngon...

Adan nhăn nhó...

_ Nói ít thôi...

Chun quát to làm Adan giật mình... bát cơm rơi loảng xoảng...

_ Chuyện gì vậy anh hai???

Joe kéo ghế nhặt bát cơm đang trong tiến trình lăn lông lốc... ngược mắt dò hỏi Chun...

_ Không có gì... chỉ là... Ariel đang ăn kiêng...

_ Ai... ai bảo????

Nó nổi sùng... rồi bộ mặt lại mau ng nhão ra khi chạm phải mắt Joe...

_ Không thì mau ngồi xuống ăn đi...

Chun giật mạnh tay nó xuống... nó há hốc mồm...rùi cúi mặt xuống...

Joe hiểu tại sao nó lại ngại như vậy??? Cậu cũng hok thể hiểu nổi mình đã làm gì???

Tối hôm sinh nhật...

Joe sực tỉnh.... và đẩy bật nó ra... đó là phản ứng mà nó nên có... chứ không phải Joe.....Có lẽ cậu hiểu bên trong có rất nhiều người... và nếu một ai đó vô tình trông thấy cậu làm vậy... thì sẽ có một ai đó khác bị tổn thương...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49

_ Tôi xin lỗi!!!

Joe nói vậy... rồi quay người đi mất... nó thì vẫn lơ ngơ... chưa rõ thật sự chuyện gì vừa xảy ra... mặt khác lại ngạc nhiên trước thái độ của Joe... Nó nhớ tới một bộ phim... tình huống cũng giống vậy, ah đúng rồi...IT STARTED WITH A KISS!!!!

Nó reo loạn lên... và thấy rất thik thú khi nhớ ra...

_ Nhưng mà không giống!!!

_ Không giống cái gì???

Tiếng Chun làm nó giật mình...

_ Ah!!! Không... không!!!

Nó trả lời Chun và lén nhìn Joe... nụ hôn trong phim bạo lực hơn... và nam chính cũng lâu cá hơn... không giống như nụ hôn và cả bản thân Joe... nhẹ nhàng... êm ái...

Trời đất!!! Nó đang mơ ư??? Sao có thể... chuyện của nó và Chun còn chưa ra đầu vào đầu??? Nó lại phải trốn thôi... cứ thấy mặt Joe là nó lại bắt đầu nghĩ linh tinh...

”Reng!!! Reng!!! “

Tiếng chuông điện thoại ngắt phụt nguồn suy nghĩ của nó...

_ Em nghe!!!

Adan nhảy tung... có vẻ nó đang đợi điện thoại của ai đó....

_ Alo!!!!..... A... vâng!!! Chú đợi chút!!!!

Thằng bé quay ra với bộ mặt tiu nghỉu... nhìn Chun...

_ Có việc ở công ty... hình như là ba vừa có quyết định gì đó...

_ Cái gì???

Mặt Chun không thể nào thảng thốt hơn thế...

_ Anh đi làm đây???

Chun lúi cúi cái cặp tấp đen bóng...mồm gặm cái bánh... mau ng rời nhà...

_ Đi... nhưng anh....

Nó ú ớ theo sau Chun... rồi nhìn sang phần ăn còn dang dở... thờ dài...

_ Há???

Chun hét tướng lên... anh không tin được những điều ông Ngô vừa hét vào tai mình...

_ Bố bảo cho con thôi việc hử???

_ Ai bảo thôi... tai thằng này... chưa già đã điếc... bảo nghỉ làm một thời gian chứ ai bảo thôi...

_ Tự nhiên nghỉ là sao???

_ Thì papa thấy kon lao động làm việc vất vả... nên mún tạo điều kiện cho kon đi dã ngoại một ngày với....

_ Với.... pa tính ép kon đi chơi với kon bé phui thủy ấy hả???

_ Đâu... chỉ là... ba nghĩ mọi người dành ra một ngày nghỉ ngơi... đi dã ngoại... chết ai.... pa gọi điện cho Mike, Joe và Adan rùi... chúng nó sẽ đi cùng kon....

Chun trầm ngâm một lúc... có vẻ cái ý kiến hay ho này không bắt nguồn từ ông Ngô... mà là từ bà mẹ vô cùng yêu quý của Chun... không nghe cúp tiền thì chít cả nhà...

_ Rồi!!! Kon bik!!!

Chun ngậm ngùi...

Dã ngoại....

Trời hôm nay sẽ rất đẹp.... trời trong xanh... gió mát lành... nếu không phải có một đám mây đen đang ùn ùn kéo đến...

Nó thấy thật u ám... cả lòng mình vậy.... thật may không có Chun ở đây... mà may gì chứ, tốt nhất là không có cả hai...

Ngay trước mắt nó.... Mike và Rainie vừa lái xe vừa cười nói thắm thiết.... bên cạnh nó.... Joe đang nhắm mắt... nhưng nó biết rõ rằng... Joe vẫn đang âm thầm để ý đến nó.... xa hơn chút nữa là thằng bé đang nhìn nó bằng tất cả sự căm thù... cuộc đời vốn đau khổ vậy đấy!!

_ Mày sao vậy???

Rainie vỗ vai nó.... lộ ra bộ mặt cảm thông mà khó khăn lắm mới có được...

Nó nhìn lại Rainie... mới 3 s trước... con bé còn tỏ ra vui sướng cực đỉnh... thì bây h có vẻ nó sắp khóc tới nơi...

_ Không sao???

_ Này!!! Sao bảo chị mày cũng đến....

_ Tí nữa sẽ đến...

_ Còn anh cả....

_ Anh cả???

_ Thì lấy Mike rồi phải gọi vậy chứ...

Nó lắc đầu... pó tay...

_ Có việc đột xuất.... tí nữa cũng đến...

_ Hay nhĩ???

Rainie nghiêng đầu...

_ Này!!! em iu!!!

Mike hét lên!!!

_ Dạ!!! Anh iu!!!

Rainie ồ ồ... ..

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Can dầu đầu... sao anh hok thấy...

_ Can dầu??? Thôi chết... em quên mất rồi...

_ Thật là... không có can dầu thì nướng thịt = mất ah!!!

Adan loe ngoe phản đối...

_ Thôi được rồi... thị trấn cách đây không xa lắm... tôi sẽ đi mua...

Joe điềm tỉnh...

_ Cũng được vậy em đi mua cùng Ariel nghen...

_ Cái gì???

Nó giật mình trước câu nói của Mike...

_ Không cần đâu... em đi một mình cũng....

Joe vội vàng chống chế...

_ Sao được.... em không nhớ lần trước em mua dấm thay cho rượu đó ah!!! Không được... ở đây anh đứng đầu... không được cãi lời...

Mike nhìn Rainie... và sung sướng khi thấy ánh mắt thán phục ánh lên trong mắt con bé...

_ Nhưng...

Nó vẫn ngắc ngứ...

_ Đi thôi...

Joe kéo tay nó một mạch vào xe...

”Làm sao đây???” – Nó bồn chồn lo nghĩ!!!

Nó đứng đau khổ cùng với một đồng thứ lũng tung xèng mà nó và Joe cần vác về cho Mike... Joe vẫn đang mặc cả lưỡi dao cạo râu với cô bán hàng... mà cô cái nể gì... trông mặt kon bé đến cỡ 8 tuổi là hết đất... vậy mà hok ai mặc cả gì với nó được... những cũng có thể nó cứng họng vì chỉ mún nói chuyện với Joe thêm chút nữa...

”Oh my god!!! “

Nó rên lên khi thấy Joe nhoen cười... sao dễ thương dữ.... nó há ngoác mồm như mún ngoạm vô khuôn mặt thiên thần ngoại trừ có vài cái nốt ruồi xinh xinh mọc trên ấy...

”Cốp!!!! “

Hai hàm răng của nó bấu chặt lấy cái cửa kính trong suốt không vết bụi.... găm kính không dễ chịu chút nào.... trong vài giây ngắn ngủi... nó hiểu mình đang nghĩ ngợi lung tung... Chuyện với anh còn chưa xong đã loe ngoe thẳng em... nhưng cũng tại tự nhiên Joe nói linh tinh với nó chứ bộ... lại còn....Nó ngắc ngứ ở cổ khi suy nghĩ thêm chút nữa.... nó tính rút hàm răng ra vì sợ người qua đường hiểu nhầm nó là một con tinh tinh chưa tiến hóa hết... nhưng cứ thấy Joe thì nó lại hok thể rút tấm cửa kính ra khỏi mồm được.... OH MY!!!!

”Hả!!!! “

Nó tự ngỡ ngàng khi thấy Joe cầm túi xách lon ton chạy ra...và tìm mọi cách để thôi găm kính nữa.....

”Rầm!!! “

Joe hết sức lo lắng khi thấy tự nhiên nó ngã lăn đùng ra đất cùng đồng đồ văng tung tóe...

_ Cô sao vậy???

Nó nhìn Joe..... rồi đẩy tay cậu ra... tự mình đứng dậy...

_ Không sao??? Về mau thôi... trời sắp bão rồi...

Nó vừa nói... thì từng giọt mưa bắt đầu rơi xuống.... nhẹ nhàng... nhưng rồi nặng dần... nặng dần... ngay trước mắt nó... mọi thứ đều nhòe đi bởi màn mưa trắng xóa....

_ Làm sao bây h???

Nó nhìn Joe.... cả hai đứa đang núp trong mái hiên của cửa tiệm tạp hóa... chiếc xe cách tụi nó khoảng vài mét....

_ Đợi chút... mưa sẽ ngớt thôi...

_ Xem khí trời như vậy thì khó lắm... thôi... ta hãy cứ ra xe.... rồi đi về vậy...

_ Cô sẽ ướt đấy.....

_ Không ồm được đâu....

Nó nói và làm.... phi ngay ra tắm mưa.....

Joe nhăn trán một lúc... rồi cũng chạy ra...

.....

Mưa tấp vô mặt nó như xối... mắt nó dần tối đi... nhưng nó vẫn cố gắng... cố để coi cái xe cụ thể nằm ở vị trí nào.... gió thổi mạnh... như muốn cuốn bay cả tấm thân nhỏ bé của nó.....

Rồi mưa không tấp vô nó nữa... nó ngẩng lên... Joe đang lấy cả áo khoác và thân mình để che cho nó.... Nó sững lại nhìn Joe...

_ Đứng làm gì.... vào thôi!!!

Joe mau ng đẩy nó vào xe và đóng chặt cửa lại...

_ Không sao chứ???

” Sao anh ta cứ thik hỏi câu ấy nhỉ???? “

Đang thắc mắc bỗng người nó gai lên khi bàn tay Joe chạm vô mặt nó.... mục đích trong sáng.... chỉ là vuốt bớt nước mưa dính trên sống mũi và trán của nó.... Có vẻ Joe cũng bik là mình vừa làm một hành động không hay cho lắm... nên rút tay lại và vặn chìa khóa!!!

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51

Chiếc xe lăn từ từ như nó vốn thế,..... Lén nhìn Joe... nó thờ dài....

_ Sao cô nhìn lén tôi hoài vậy???

_ Anh bik... anh có mắt bên tai hả???

_ Hồi ngoái.... gương ngay trên đầu cô kia!!!

Nó ngậm ngay mồm lại..... nó thật ngốc.....

Joe nhìn lại nó bằng ánh mắt ái ngại... rồi lúng búng....

_ Chuyện đó.....

_ Gì cơ....

_ Hôm sinh nhật ấy.....

Nó lạng người.... tự hỏi tại sao Joe chủ động đề nghị tới việc ấy....

_ Cô không cần ngại đâu!!!! Không khí bây h nặng nề quá... tôi lại không muốn rắc rối từ anh Hai.... cứ quên hết đi!!!

_ Chính anh làm tôi nhớ...

Nó lườm Joe... và Joe bối rối cúi đầu...

” Đoànng!!!! “

Ánh sáng lóe lên trong chớp mắt lại tắt phụt... Nó ôm mặt... cảm thấy vô cùng sợ hãi... tiếng sấm quá to đã cắt ngang sự ngưng ngừng của cả hai...

Nó từ từ mở mắt ra... Một thân cây vừa đổ chắn ngang con đường của bọn nó....

_ Joe.... làm sao đây!!!

Nó thấy hơi sợ.... nó loáng thoáng nghe Adan nói đây là con đường độc đạo....

Joe vẫn im lặng.... chỉ âm ừ.... nó thì không bình tĩnh nổi nữa.... nó lay người Joe....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó bỏ tay ra.... rồi nhìn Joe.... người cậu nóng như lửa đốt....ngoài trời mưa vẫn vô cùng nặng hạt....

_ Làm sao bây h????

Nó như muốn phát điên lên!!

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ella hét lên như bị chọc tiết... từ bé sis đã ghét vận động mạnh hay chơi những trò cảm giác mạnh... vậy mà bây h... sis bị nhốt trong cái ô tô.. và quay tại chỗ ngót ngét cũng đã 5, 6 vòng....

_ Anh lái xe cái kiểu gì đây????

Sis quát phì phì vào mặt Chun.... lúc đó đang tắm trong mồ hôi....

_ Giỏi thì cô vào đây mà lái....

Hậu quả của việc cãi Ella.... là chiếc xe suýt nữa húc đầu vô thành núi....

_ Tôi chết mất.... tại sao lại phải lên chiếc xe quái đản với một tên không biết lái xe như vậy???

_ Ai bắt cô lên chứ....

_ Chắc chết quá....

Ella đập đầu vô thành kính nhoe nước....tự nguyện rửa mình....

”Két!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! “

Chiếc xe lại mém lẩn xuống vực.... Ella rít lên... nhìn Chun.... rồi nắm tóc Chun.... dí qua một bên....

_ Đê đây chị lái cho....

Chun ôm đầu đau đớn.... rồi quay ra.... tính cho Ella ít nhất là ba câu mắng mỏ ra hồn.... nhưng khi thấy bộ dạng của Ella hiện tại... Chun im thít.... ngoan ngoãn ngồi yên...

Ella nghiêng răng...tay cầm chắc vô lăng... quay nhanh và dứt khoát qua những hố đất lún sâu bởi mưa.... ngó cách ăn mặc của Ella giống như một quý cô sành điệu với bộ Váy ngắn bó sát.... nhưng phong thái thì như một tay đua công thức 1 chuyên nghiệp....

_ Cẩn thận!!! Xuống dốc bây h đây!!!!

Chun nhắm chặt mắt.... cảm giác như thể mình sắp xuống địa ngục....

_ Há????? 3 tiếng....

Chun tỏ ra vô cùng sửng sốt khi nghe tin cậu em trai và con bé osin biến mất trong bão đã gần 3 tiếng....

_ Vâng....

Mike cũng tỏ ra rất lo lắng.... cách đó không xa là Rainie... đang ôm mặt khóc thút thít....

Chun vô bộ tóc đang rối bời khi đánh vật với mưa trên con đường dài vừa qua.... Ella cũng tả tơi không kém.... đầu tóc sis bây h đúng là tổ quạ trong bão....

_ Lo gì hả anh hai??? Chắc họ đang nấp ở đâu đó và tí nữa sẽ về thôi...

Adan chăm chú vào cái laptop.... chép miệng...

_ Mà... ..

Chun tính quát cho thẳng em một trận... nhưng có vẻ Ella đã nhanh hơn Chun một bước.... khi tiến lại gần Adan và rút phích cắm ra khỏi nguồn....

_ Cậu suy nghĩ giùm tôi một chút... có lẽ anh cậu h đây đang nằm trong một chiếc xe đang bị cây nghiêng bẹp.... tôi tự hỏi sao cậu có thể suy nghĩ ngay thơ được như vậy..... Trời đang mưa to.... gió lớn.... và sét thì luôn rình rập để oánh vô chúng ta.... cậu nghĩ bây h ngoài đường là an toàn ư???

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52

Mặt Adan tái mét như không còn hột máu... chắc một phần cũng do chất giọng phi thường của Ella....

_ Không được... anh phải đi tìm họ....

Chun lao ra ngoài... nhưng Mike đã nhanh chân chặn lại...

_ Không được anh hai... điều đó quá nguy hiểm...

_ Nhưng anh không thể ngồi đây mà chờ đợi được.... anh rất sốt ruột.... em nghe con mụ già đó nói rồi đấy.... coe thể.... có thể...

_ Đó chỉ là ví dụ thôi...

_ Không...

”Bốp!!! “

Trên mặt Chun hằn 5 đầu ngón tay của Ella.... Chun đáp trả lại cái tát đó bằng một bộ mặt hok thể tức tối hơn...

_ Có giỏi thì anh lao ra đi... xem có tìm được họ không.... có thể anh sẽ đưa họ về được... nhưng có thể anh chưa tìm được họ mà đã gặp chuyện thì sao???? Trời thì đang vậy???? Đợi khi nào ngót chút đã....

_ Nhưng cô...

_ Anh tưởng tôi không lo lắng sao....

Chun lặng người.... Ella có vẻ như sắp khóc.....

”Ầm!!! “

Một vệt sáng nữa lại hiện lên bầu trời... Nó càng lúc càng thấy lo.... Xe đang đỗ dưới một hàng cây to.... nếu... nếu....

Nó lay Joe.... nhưng Joe hoàn toàn không tỉnh... vẫn mê mết và thở một cách khó khăn....nó nhìn xung quanh... nhìn Joe.... bây h... chỉ còn một cách thôi....

Nó cố hết sức để đẩy Joe ra khỏi vô lăng... rồi ngồi vào... dậm mạnh chân ga... và phóng vút đi trong màn mưa.... Nó vốn không thạo lái xe.... nó cũng không biết đi đâu bây h... nhưng nó vẫn làm... chuyện gì đến rồi sẽ đến thôi... nó tự trấn an mình như vậy....

Người Joe đổ dần... rồi Joe gục đầu vô đùi nó.... nó nhìn Joe.... thờ dài...cả chân nó dần nóng lên... nó thấy sợ... liệu Joe có sao hok????

Bỗng nó nảy ra một ý nghĩ khi nhìn đồng thức ăn dưới sàn ô tô....

_ Phải rồi siêu thị ...

Nó nhún ga..... và bóng dáng chiếc xe biến mất trong mưa...

_ Hực!!! Hực!!!

Joe ho rất mạnh, tim nó như sắp bắn tung ra ngoài vì lo lắng... nó chỉ sợ một chút... một chút nữa thôi... máu sẽ phọt ra từ mồm Joe...

Thế là nó lục lọi trong cái bóp vốn đã có lăm thứ rồi rắm của mình... lôi ra một cái khăn mùi xoa dài thật dài... và cứ thế tổng thẳng vô mồm Joe...

Mưa vẫn tiếp tục rơi... và đương nhiên... tình trạng của Joe vẫn không khá hơn... Nó ôm đầu... cố nghĩ xem bây giờ nên làm gì... Có lẽ nó cần một cái khăn lạnh... nhưng ở đây có khăn... lạnh thì không... nước thì có đấy... nhưng mà toàn là nước mưa không... nó nhìn quanh ô tô... một cái bóng đèn lại nổ bung trong đầu nó..... đứng gò!!! Có chai nước mà...

Nó lấy cái khăn ra khỏi miệng Joe... rồi đổ ồng ộc chai nước lên... và bắt đầu công việc làm sạch thân thể cho Joe...

Nói thì hay ho vậy... mà làm mới thật khó... nó nhắm mắt nhắm mũi... cố gắng lăm mới cởi được 3 cái cúc áo phía trên cho Joe... Rồi đưa nhẹ chiếc khăn lướt trên đó... Trời bên ngoài khá lạnh... nhưng mồ hôi nó túa ra như tắm... tim đập loạn xạ... mặt thì đỏ bừng... Nó lắc mạnh đầu... để chắc rằng mình không bị quyến rũ bởi cái người đang nằm xoài ngay trên chân nó...

Bây giờ nó mới nhìn kĩ được gương mặt Joe... khá lạnh lùng đó chứ... khi anh ta nhắm mắt... nhưng cũng thật ấm áp... khi anh ta nhìn nó... nó mỉm cười... thật thú vị khi được quan sát một người đang ngủ....

Rồi nó lại giật mình... có vẻ điều đó không quan trọng trong lúc này....

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53

Sau khi lau sạch hai bàn chân cho Joe... nó dựng Joe dậy... rồi đặt lên trán Joe cái khăn lạnh... cởi áo khoác ngoài của nó để đắp cho Joe... Nó nhìn Joe thờ dãi rồi lôi bánh mì ra gặm... cái dạ dày nó cần 1 cái gì đó để tiêu hóa...

_ Cô yêu tôi chứ??

Tìm nó nhảy bắn lên... Cái mà anh ta vừa nói thật... thật...

_ Anh tỉnh rồi ah??

Nó ghé gần lại Joe... nhòm ngó Joe như thể cậu là một sinh vật lạ... bỗng...

Nó mở to mắt... đây là lần thứ hai... lần thứ hai Joe làm việc này với nó... nhưng lần này không lâu... chỉ mất quãng 3 giây là bàn tay Joe rời ra khỏi mặt nó.....

Nó đắm đắm nhìn vào khoảng tối mù mịt của không gian bên ngoài... nuốt nước bọt cái ực rồi nhìn Joe... Một luồng khí ấm áp chạy dọc người nó... Dứt miếng bánh dai nhách vô bụng... nó ngả lên vai Joe... vừa nhai vừa nhìn Joe... và giấc ngủ yên lành trong mưa của nó dần tới...

_ Ất xì!!!

Joe gật mạnh đầu xuống... cử động đó làm cậu bừng tỉnh... một luồng sáng trắng dữ dội của mặt trời đập thẳng vào đôi mắt đang thèm thuồng muốn ngủ của Joe... Ngay sau đó là một không gian thật lạ... không gian bừng sáng của núi rừng vào buổi sáng... tinh khiết... ẩm hơi sương... thật đẹp...

Joe quay ra khi thấy có gì đó đè nặng lên vai mình... Là nó... đang say ngủ và mỉm cười thật tươi..... Joe giật mình... cảm nhận rõ được nhịp tim mình đang đập dồn dập... Một cách vô thức... Joe đưa tay vuốt nhẹ tóc nó... vừa chạm tay... bỗng nó bừng tỉnh...

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Phản ứng đầu tiên của nó khi mở mắt là la toáng lên... Joe đứng tim mất 5 s... cho tới khi nó nói câu típ theo...

_ Hết mưa rồi ah!!!

Nhìn vẻ mặt ngạc nhiên của nó.... Joe nghĩ... có lẽ nó bị ám ảnh bởi mưa....

_ Sao chúng ta ở đây???

Đáp lại câu hỏi ngây thơ của Joe là...

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó hét chấp nữa.....

_ Sao đây???

_ Anh tỉnh rồi ah!!!

_ Vâng!!!

Joe nói một cách hơi khó chịu.... Nó phát hiện ra sự tồn tại của Joe hơi muộn chãng.... Không khí trong xe bỗng trở nên nặng nề bất thường....

_ Anh khỏe rồi ah???

_ Tôi đã ốm ah???

_ Cái gì??? Anh không nhớ..... tôi đã phải đắp trán cho anh suốt đêm... anh lại còn mê sảng... còn..... còn...

_ Còn sao???

Joe nhìn nó với ánh mắt hào hứng....

_ Còn... còn... phun nước bọt....

_ Há???

_ Về thôi!!! chắc bây h người ta cũng dựng cái cây lên rồi!!!

_ Từ từ hăng....

Joe can nó không kịp.... Nó lại nhấn ga.... và lại phi vào không gian một cách nhanh ng!!!

_ Ôi trời đất ơi!!!

Joe la hoảng.... bây h cậu mới phát hiện ra cái áo của mình bọc nút tứ tung....

_ Cô.... cô....

Joe chỉ vô ngực mình.... rồi nhòm nó lom lom....

_ Nhìn gì mà nhìn????? Tôi cời đấy.... anh sốt đùng đùng... nếu là tôi.... anh có cời hok???

Tìm Joe đập thành thịch.... cậu thật không dám tưởng tượng....

Dường như nó cũng hiểu câu nói vừa rồi thật là hay ho.... Tuy nhiên... khi nhìn gương mặt bối rối của Joe thì nó không thể nhịn được cười....

_ Hahahahaha!!!!!!!!!!!!!!

Nó cười sảng sặc.... thành một tràng dài bất tận...

_ Cười gì chứ....

Joe thắc mắc.... rồi cũng cười theo.... gió lướt theo mái tóc của nó và Joe.... mọi thứ đều thật tuyệt.... cho tới khi....

”Két!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! “

Chiếc xe dừng xích lại.... đang rất hào hứng.... Joe quay ra thắc mắc.....

_ Chưa về đến nơi mà.... sao???

Nhưng ngay lập tức Joe hiểu được lý do... ngay trước mắt nó là chiếc xe màu đen quen thuộc...

Ella liếc Chun... lúc đó trong mắt Chun thực sự rất căng thẳng... sis hiểu Chun đang nghĩ gì... Trong khi bản thân không thể ngủ được... trận bão vừa kết thúc... Chun đã lòi xe đi kiểm Ariel và Joe... vậy mà bây h lại thấy chúng nó vui vẻ cười đùa như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54

Nó từ từ buông tay lái... bước xuống xe... thật chậm... Joe nhìn nó... rồi cũng mở cửa xe...

_ Em... em...

Nó ngắc ngứ... không biết phải nói với Chun và Ella như thế nào??? Nhất là khi Chun đang nhìn như thể muốn nuốt sống nó thế kia...

_ Em...

_ May quá!!!

Chun chạy lại và ghì chặt lấy nó. Nó cảm thấy mình sắp nghẹt thở trong vòng tay Chun... Riêng Ella... chưa bao h sis thấy sốc bằng lúc này... Tuy sis đã nhìn Chun ôm nó nhiều lần... ngó sang Joe... Sis thấy Joe cũng đang bàng hoàng không kém... mắt cậu cứ như dính chặt vào cảnh ấy...

_ Sẽ là như vậy...

Nó tự nói với bản thân mình... nó sẽ thú nhận với Chun... như một kẻ phản bội... nó nhìn Joe sau mái tóc của Chun... nó biết Joe cũng đang nhìn nó... Sẽ nói... nhưng không phải lúc này!!!

Chapter 23

Nó cầm chặt cây chổi trong tay... Đứng bần thần... Đã hai ngày kể từ hôm đi dã ngoại... nói văn hoa vậy thôi nhưng sau khi nó và Joe bị kẹt trong cơn bão... thì cả nhóm... hết thấy đều không còn hứng khởi gì... và cứ vậy về nhà... Nó khôn khéo lên xe Ella với Adan... ngồi cạnh Joe hay Chun lúc đó thì đều không hay cả...

Bây h thì nó lại đứng trước một thử thách mới nữa... Phải nói cho Chun toàn bộ những gì nó đang suy nghĩ... nhưng nói như thế nào bây h??? Chẳng lẽ lại... : Em hok thực sự yêu anh... người em yêu là Joe... em trai anh???? “

_ Oh my god!!!

Nó ôm mặt nhăn nhó... nhục thật!!!

_ Bây h chưa phải lúc!@!!!

Nó nhấn mạnh lại điều mà nó đã nhấn mạnh ngót 20 lần... rồi cầm chổi quét nhanh qua phòng Chun...

_ Anh thik cô ta thật hả???

Tiếng Adan to và rõ ràng đến nỗi tim nó vừa đứng lại rồi nhảy bung bung... nó nghĩ người trong phòng kia cũng đang có tâm trạng y như vậy????

_ Đừng nói Aiel là cô ta???

_ Vậy là thiệt hả???

Adan giương mắt nhìn Chun chăm chú....

_ Chuyện đó không liên quan đến em...

Chun đứng dậy... toan bước ra phòng...

_ Em không hiểu sao anh lại thay đổi nhanh đến vậy... rõ ràng trước kia còn nói sẽ lợi dụng tình cảm của cô ta để đuổi cô ta ra khỏi nhà mà... Yêu giả vờ... làm cho cô ta đau khổ... rồi cuộc lại chính mình đau khổ....

Tại nó ù đi!!! Chuyện gì đang xảy ra.... yêu giả vờ??? Là sao???

_ Im đi!!!

Chun quát to....

_ Nhìn cái bản mặt lo lắng của anh kia.... ánh cứ thể phản bội chúng em mà coi được ah!!! Em sẽ không bao h chấp nhận... anh không làm, thì chính tay em sẽ đuổi cô ta đi...

_ Một thời gian nữa....

_ Gì cơ???

_ Cứ để....

” Bốp!!! “

Chun ngờ ngàng.... một cái bạt tai vừa lướt qua má Chun....

_ Ariel!!!

_ Anh nhớ đấy!!!

Nó hét lên... bằng tất cả sự tức giận trong lòng nó.... nó lườm Chun đến cháy mặt... rồi vứt cái chổi xuống đất và đi ra ngoài... Adan sợ tái xanh tái xám... còn Chun thì bần thần... cảm giác như mình vừa đánh mất một cái gì đó!!!

1 tuần qua là khoảng thời gian kinh khủng nhất đối với Chun nói riêng và cả nhà họ Ngô nói chung.... dĩ nhiên ông bà Ngô là ngoại lệ vì ngoài việc cho nó nơi ăn... chốn ở... chỗ làm và money... thì ông bà chả bok làm gì nữa cả...

Vâng... ta đang đề cập tới một vấn đề : NHỮNG HẬU QUẢ KHI PHẢN BỘI MỘT OSIN!!!!

Mạn phép cho tôi nói kĩ chút nữa về nạn nhân Chun... sau khi cái ngày định mệnh ấy xảy ra... không lúc nào trên giường Chun không có mấy thứ ” Vừa nhảy, vừa dài, đầy lông, biết bò bằng nhiều chân hoặc bằng lông ” – y nguyên lời Adan đã sùng sốt hét lên... Và tất nhiên... chủ nhân của căn phòng nếu không hoảng sợ thì cũng hoảng loạn trước một căn phòng như vậy... để tránh mình biến thành trè thiếu năng cấp độ 3... Chun phải tự mình di dời mọi vật dụng vô phòng Adan ở tạm. Riêng Adan thì cực lực phản đối cái vụ này vì... ” ANH MÀ LÀM VẬY THÌ CÁI BÀ VOLDEMORT ĐÓ SẼ VÔ ĐÂY GÂY HỌA!!! “

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55

_ Voldemort là gì???

Chun hỏi bằng bộ mặt ngây thơ tới mức Adan phát khùng...

_ Là một người vô cùng quái đản....

Có lẽ sự lo lắng của thằng bé hơi vô căn cứ... khi mà suốt một ngày liền Ariel không hề có hành động gì đã man tip theo....nhưng mà con bé thì đâu có ít biện pháp để cho Chun một bài học thik đáng....

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tiếng hét như sấm dậy của Chun kéo dài suốt 1 phút... hậu quả típ sau là cả 3 nhân khẩu còn lại trong nhà... kể cả con Jozy lúc này đang yên vị trên máy giặt Toshiba đều rụng hết lông tay lông chân, không thể thiếu cả lông trên đầu... kèm động tác run bần bật.....

_ Chuyện gì vậy???

Cả ba cái mồm vừa có mặt tại căn phòng như nghĩa địa của Chun đều la lên... con Jozy vẩy đuôi... góp một tiếng kêu yếu ớt... :
Meoooooooooooooooo!!!!

Chun đứng như trời trồng bên cạnh tủ quần áo... tất cả quần áo trong tủ đều biến mất tăm và tội tệ là Chun sắp có một cuộc họp nội các vô cùng quan trọng với mấy ông hói đầu khó tính...

_ Quần áo hả??? Tôi giặt hết rồi...

Nó thò mặt vô nói tình bơ như không, với cái giọng ”đừng thắc mắc, nguoi đáng bị như vậy!!! “... rồi đẩy chiếc xe quét dọn đi típ...

Trong lúc này ta lại đặt ra một câu hỏi??? Tại sao mí đứa em ngoan ngoãn còn lại lại không giúp ông anh đáng thương của tui nó một tay...

Câu trả lời là : Mún lắm nhưng hém được...

Ariel bây h trở nên đáng sợ và khó tính dã man... Con bé thật sự đã thành một mối lo đúng nghĩa đối với mấy anh em... nó đi khắp phòng... và lùm mọi người bằng một ánh mắt có thể đốt cháy người ta được...

Adan bây h cảm lạnh tuyệt đối, phạm vi hoạt động của thằng bé tự mình cảm tức trong căn phòng hoàng tử cùng con Jozy... mặc dù không ai ra lệnh nhưng nó ngoan ngoãn lắm... mỗi khi về nhà là nó chui tọt trong phòng... lòi một lô lóc đồ ăn ra khỏi gầm giường để chống cái đói... nó lo sợ bữa com sẽ là thảm họa như mí hum đầu con mụ Voldemort về nhà này... và dĩ nhiên... thằng bé cố gắng không chạm mặt Ariel mọi nơi mọi lúc...

Mike thì vẫn tin tưởng tuyệt đối vào thiên thần Rainie của mình... Mike hy vọng bằng tình bạn thắm thiết từ hồi đái dầm... mút kem của hai đứa sẽ giúp số phận mình được cải thiện đôi chút so với 3 người còn lại... Nhưng sự việc với Mike đều không khá khẩm chút nào... Thịnh thoảng cậu vẫn bị kon bé tập kích bằng mấy bóng trắng di chuyển lạng lè ngoài hành lang... và những cú điện thoại vô nghĩa.....

Riêng Joe thì vẫn bình thản... không hy vọng cũng không sợ hãi... mặc dù nó đối với cậu không tốt hơn... Joe hiểu nó nghĩ cậu cũng giống như mấy người còn lại... Lợi dụng nó... tuy nhiên ngoại trừ bữa ăn cận bã suốt một tuần thì nó cũng không gây cho Joe một hiểm họa đáng kể nào...

Với tất cả những gì đang diễn ra... cuộc họp cấp tốc của hội đồng Anti-osin lại một lần nữa được triệu tập... ở đây bin hém nói nhieu về diễn biến buổi họp... vì nói chung là toàn cãi nhau và nói những câu vô nghĩa... bin chỉ chốt lại quyết định của buổi họp... Chun phải ra ngoài ở để chấm dứt tất cả những chuyện tội tệ trên đây...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

_ Nhưng ở đâu???

Chun bắn khoăn hết mức...

_ Thì anh thuê phòng mà ở...

Adan gất lên...

_ Em không chịu được nữa đâu... mì hộp và bánh mì... chúng thành địa ngục với anh rồi...

_ Thử gọi bố xem...

Joe gật gù...

_ Không được hay lắm... Mike... em cho ý kiến cái...

_ Có... có con ma sau lưng em...

Mike thét lên qua chat room bằng một giọng hải hùng nhất

_ Anh hai!!

Joe buzz Chun...

_ Sao....

_ pp bảo có chỗ ở cho anh rồi...

_ Cái gì... mà... mà nói với pp gọi ah!!!

_ PP vừa vô nik em... bảo qua camera pp bik hết rồi...

_ Thế ở đâu???

Chun sốt sắng...

_ Nhà ông Trần..... bạn...

Chun ngắt liền tại trận...

_ Không, dứt khoát không...

Chun hét thật to khiến Joe hoảng loạn...

_ Nhưng pp bảo nếu anh không đi thì đừng trách pp... pp sẽ cho anh thấy điều tồi tệ nhất khi thất nghiệp.. và còn hơn thế....

_ Óe!!!!

Chun trọ mồm... hiểu là không còn sự lựa chọn nào khác.... nhưng tới nhà kon điên Ella thì có khác gì ở đây đâu???

Sự dã man... của ông Ngô làm Chun ngót thêm 7 cân nữa.... người Chun bây giờ hết một người giấy mỏng manh... tưởng như chỉ cần một làn gió nhẹ cũng khiến cậu bay lên trời một cách nhẹ nhàng...

Đến ở với Ella... từ trước tới nay cậu chưa từng nghĩ tới... hoặc đúng hơn là không dám nghĩ... không gì tồi tệ và kinh khủng hơn thế.... con bé từ thời trung học đã luôn ngăn đường Chun. Từ học tập.... danh tiếng... Chun bồi hồi nhớ lại...

Khi đó cậu là Hội trưởng nam sinh còn nó là hội trưởng hội nữ sinh... không hiểu sao mới vào trường thì Chun với con bé đó đã như kẻ thù... Chun ghét cái cách nó coi cậu như đồ con trai cao lỏng ngông với cái đầu ngẩn tũn, ghét cái cách nó suốt ngày giờ quyền sách lược đi lược lại trước mặt cậu với giọng nói rì rầm...ghét cái cách can thiệp thô bạo của nó mỗi khi cậu cặp kè với một con bé trong trường. ...

Vậy mà bây giờ... con mụ phù thủy quái hờ ấy sẽ còn hành Chun kiểu gì nữa đây...

Hết sức lòi cho được cái vali to tổ chẳng ta khỏi phòng... Chun gấp ngay cái nhìn trần trối của con bé osin... hơi giật mình... nhưng Chun mau ngẩng hăng giọng...

_ Ehem!!

_ Anh tính chuẩn hả???

_ Tôi đi công tác....

_ Tốt thôi...

Nó khoanh tay... trịch thượng như một bà chủ... không hiểu sao... trong một thoáng... nó thấy Ariel giống Ella quá chừng...

_ Cô sẽ không giận nữa chứ...

Nó đứng lại... và quay về phía Chun...

_ Anh muốn gì...

_ Nếu tôi đi khỏi đây một thời gian... liệu cô có nguôi giận không...

_ Anh nghĩ tôi có nguôi giận được không...

Chun thờ dài... mặt hơi cúi xuống... vẫn cái giọng rắn như sắt đó....

_ Để coi đã...

Nó nói và mắt hút cuối hành lang... Chun đứng lại đó... thấy tảng đá nặng trong lòng nhẹ đi một nửa... Chun không bao giờ muốn nợ một ai đó..... nhất

là với nó...

Brummmmmmmmm!!

Bóng cây che khuất chiếc xe đen bóng... Chun đi... nó thấy hơi hẫng... nhưng điều đó nên xảy ra... nó vẫn không thể chấp nhận được... con giận trong nó giống như một ngọn lửa âm ỉ... nhưng càng ngày lại càng cháy mạnh... Bao nhiêu ngày nay... nó cũng không sung sướng hơn ai cả...

kéo tấm rèm phòng Adan lại... nó thở hết lòng căm tức trong lòng mình... chắc như vậy là đủ rồi...

Phòng Adan trong mấy ngày qua không khác gì một ổ lộn... giường chiếu... đồ ăn thức uống ngổn ngang... lũ nấm mốc cũng đang kéo quân vô chiếm đóng căn phòng... vừa hát tất cả giấy rác xuống bàn... Ariel nhăn mũi vì những mùi khó chịu thoát ra từ chúng...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57

Một bức thư nằm trên bàn Adan rơi ra cùng lũ rác bẩn... nó vòng mấy vòng nhẹ như bông... rồi đáp xuống mặt đất một cách tĩnh lặng...

Nó thấy thấp thoáng hàng chữ trên bức thư... Joanne – lớp C3...

Cầm bức thư lên... nó cười khi lò mò hiểu ra điều gì đang diễn ra... Thằng bé rớt cuộc đã lớn...

_ Joanne là ai???

Nó thấy thật sự tò mò....

Hiểu là những trò trả thù tàn độc của con bé osin đã biến mất... Adan bây h mới đủ can đảm để ngồi hóng gió bên bể bơi... Cậu thờ dài... cái tuổi 17... sao nó mệt mỏi tới vậy???

_ Joanne là ai thế???

Câu hỏi vang lên làm Adan giật mình... chỉ một chút nữa thôi là cậu lộn nhào xuống bể bơi...

_ Can chi tới chị???

_ Em không muốn gửi thư ah???

_ Không phải chuyện của chị...

_ Em sợ cô bé đó không chấp nhận sao???

_ Chị này!!!

_ Gửi đi...

Adan chăm chú ngó Ariel... mắt nó vẫn tròn vo như vậy...

_ Em gất lên cũng không được cái gì đâu??? Thử một lần coi...

_ Chị nghĩ sao??? Nếu tôi gửi...

_ Ah thì!!! Thành công thôi,....

Giờ đến lượt mắt Adan tròn vo... bà mẹ này đang cố vũ cậu sao???

_ Thừa cậu chủ... ta đến nơi rồi...

” Hiện tại trung tâm theo dõi bin xin thông báo... Đã lắp đặt thêm 100 camera trong nhà mẹ cả Ella... Riêng phòng tắm thì... ậm... ờ... đã định đặt 3 cái nhưng ông Trần quát bỏ xuống vì xâm phạm đời tư nghiêm trọng của đời trẻ... ải!!! bin nhầm chút... đời tư riêng mẹ cả thôi... chết... có về cậu Chun đã phát hiện ra.... Làm ơn cho bin trốn cái đã nghen@@@!! “

Chun giật mình khi cảm nhận có cái gì đó không được bình thường cho lắm từ căn nhà... phải chăng cậu đã phát hiện ra đội theo dõi đặc nhiệm của ông Trần... Chun nhăn trán... rồi nhận định chắc nịch...

_ Tại sao????

_ Sao ah???

Ông lái xe ngoan ngoãn đặt vali xuống dưới chân Chun... tươi cười sẵn sàng giải đáp mọi thắc mắc...

_ Sao cái nhà này lại to được đến như vậy???

Chun lắc đầu quầy quậy để cắt nghĩa... rồi kéo cái vali... đi băng qua vườn hoa... tới bên cánh cửa to oành... trên nầm đầm có chạm khắc hình con sư tử khá tinh tế...

” Tỉnh toong “

Chun thận trọng dứt hai tay vô túi quần... thẳng lưng... cố gắng ra dáng ta vì sắp đặt mới phải đến đây...

Cánh cửa dần mở và...

_ Gào.....!!!!

Một rổ lông màu trắng lao ra từ bên trong căn nhà... ngay lập tức đè Chun ra sàn và làm mặt anh ướt mẹp...

_ Fang!!! Đi vào ngay...

Giọng Ella đầy quyền uy cất lên... mau ng tóm cổ con và quăng nó vô cái ổ xinh xắn cỡ một cái giường cho em bé 10 tuổi...

_ Xin lỗi nghen...

Chun vừa nhìn về mặt hiền lành giả tạo của Ella với ánh mắt căm thù..... vừa lấy tay lau cả đồng nước và lông hỗn độn ra khỏi mặt...

” Báo cáo trung tâm... cô Ella đang diu cậu Chun dậy sau cú ngã có chủ đích nhờ có con Fang... trông hai người thật tình tứ... ah... hai cô cậu đã vô nhà... tôi nghĩ bây h ông chủ có thể theo dõi tình hình qua 20 camera được cài tại mọi địa điểm trong phòng khách... bin – trưởng đội pà – pà – rá – gi... xin kết thúc báo cáo “

_ Cái con này tên là....

Chun liếc nhìn con vật vô cùng đáng yêu đang thè rộng cái lưỡi đỏ và to ra thở hỏn hển... cố gắng vuốt lại đầu tóc...

_ Fang...

_ Há??? Cô tính đặt tên có để có thể sai nó phang những người mà cô thích sao???

_ Thôi đi... trí tưởng tượng của anh quá phong phú rồi....

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58

_ Bác Trần đâu...

_ Juventus rồi!!!

_ Hả???

_ Ông ấy muốn con gái và con rể yêu quý của ông ấy có không gian riêng để phát triển tình cảm...

_ Không thể nào....

Chun không tin được vào những gì vừa được nghe.... ở đây một mình với Ella... thật khủng khiếp.....

_ Anh yên tâm... tôi chẳng làm gì anh đâu... đúng vậy... tôi sẽ không làm... nếu không bố sẽ giết tôi....

_ Nhưng sao???

Chun lúng búng... với đồng trà trong miệng...

_ 20 cái camera đang đặt trong căn phòng này....mỗi tội không phát tiếng thôi... chúng ta làm gì thì cả hai ông bố đều có thể thấy....

_ It's terrible....

Chun hét lên... rồi ngất lịm... làm cho Ella lại một phen hoảng hồn...

”Thưa chủ tịch... như ngài đang thấy... có lẽ cô Ella đã cho thuốc ngủ vô tách trà của cậu Chun... cô chủ đã làm rất tốt phải không.... “

_ Im ngay!!! Bìn....

Ông Trần cố kìm nụ cười hạnh phúc của mình...

Hôm nay mặt trời dường như mọc ở hướng tây... cả Joe và Mike đều ngỡ ngàng đến nỗi hai cái tách trên tay hai chàng rơi cùng lúc... choang cùng lúc....Cả hai đều không thể tin vào mắt mình... Adan vừa ôm Ariel một cái thắm thiết... và hai chị em vừa ríu rít ra ngoài...

_ Joe.... em cho Adan ăn thuốc lú hả????

Mike lấp bắp

_ Anh nghĩ em bik pha thuốc lú sao....

Cả hai nhìn nhau... rồi lên mò ra sân sau nghe ngóng...

_ Thật hả>???? Cô ấy đồng ý hả???

_ Vâng... cảm ơn chị...

Dường như Adan đang rất kích động... thằng bé đặt lên má nó một cái hôn không thể nhầm lẫn.....

_ Em không thể tin được....

Adan nhấn mạnh thêm một lần nữa.....

_ Một cô gái tuyệt vời như Joanne...

Nó có thể hiểu thằng bé đang xúc động ghen ngào.....

_ Tuyệt vời tới mức nào....

_ Rất tuyệt....

_ Nói chị nghe xem...

_ Mắt cô ấy long lánh như mèo...

_ Hả???

_ Giọng cô ấy trong và cao vút như mèo....cô ấy đi đứng nhẹ nhàng như một con mèo... trời ơi... làm sao có thể giống mèo tới vậy???

_ Thằng Adan đang nói gì vậy???

Joe thúc vô Mike một cái rồ đau....

_ Có vẻ như nó đang miêu tả một con mèo cái...

Mike gật gù nhìn gương mặt Adan đầy vẻ kích động...

_ Chẳng lẽ.... em thích Joanne chỉ vì cô bé giống....

_ Đương nhiên... chứ vì lý do gì???

_ Vậy tốt nhất em nên chia tay joanne đi...

Nó nhăn nhó....

_ Hả???? Chị là đồ phản bội....

Adan đẩy nó ra... rùi vùng vằng chạy vô nhà... thằng bé có vẻ rất bức dọc....

_ Em nói rồi mà.... tình cảm thoáng chốc thì khó bền...

Joe lắc đầu nhìn nó đứng ngơ ngác giữa vườn...

Mike ngồi vuốt ve cánh tay te tua vừa bị Rainie cào cào cách đây mấy phút.... bởi vì con bé tưởng cậu trốn ra ngoài với một cô bé xinh xắn nào đó.... trong khi Mike không có cách nào nói ra sự thật là cậu trốn ra đây vì mún gặp mặt ông anh tội đồ....

Chủ nhật... Mike đang ngồi trên ghế dài trong công viên... trước mặt cậu là một sân bóng rộng... Quang cảnh làm Mike nhớ đến mấy năm trước... khi 4 anh em rủ nhau ra ngoài sân bóng đá cùng với mấy đứa con trai khác...

Xoành xoạch....

Mike gãi liên tục... một con muỗi khi gió vừa đâm sầm vô cánh tay cậu... mãi miết ngo quanh nhưng vẫn không thấy bóng dáng ông anh quý hóa đâu cả....

_ Phò!!! PHò!!!!

Mike giật mình thon thót.... vội vã quay về phía bên phải... Chun đã ngồi chễm chệ... thờ phỉ phò....

_ Anh làm em hết hồn!!!!

Sau câu trách móc tương đối giận hờn của mình... Mike quay ra ngo ông anh kỹ hơn... và đột ngột thốt lên...

_ Mới có hai ngày mà anh gầy thế.... vậy bi h em là người đồ nhất trong cả nhóm gòi... Ố!!! Mà tay anh sao thế....

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59

Mike nhăn mũi khi nhìn bàn tay của Chun... Nó sưng phồng... da nhợt nhạt như bị ngâm nước lâu ngày... đôi chỗ là những vết xước... có cái còn đang chảy cả máu lẫn mủ... Chung quy trông tay Mike giống như tay mấy con ma chết trong phim kinh dị... Tay này mà thực hành trong lễ Halloween thì tuyệt phải bik,....

_ Rửa bát.... nấu cơm.... vậy đây....

Chun thở dài nặng nhọc... còn Mike thì không thể kìm được xúc động....

_ Rửa... anh nói anh làm mí việc ấy ah@@!! Lạ ghê.,,,

Mike ngạc nhiên là có lý do... từ bé đến h Chun chưa p[hải động tay làm bất cứ 1 việc vặt nào trong nhà.... nấu cơm đã có Joe... rửa bát... tưới vườn

thì Mike làm ... dọn dẹp thì chắc chắn là phần của bé Adan. ... Trước khi Ariel đến thì mí anh em vẫn chăm chỉ lắm. ... có mỗi ông Chun này là ngồi chỉ tay năm ngón. ... Bi h Ariel kiểm thân phận osin gọi nên cả 4 ông đều tha hồ chỉ tay năm ngón. ... Nhưng mà. ...

Mike thở thêm phát nữa. ...

_ Sao thế???

Chun tò mò. ...

_ Bi h con bé osin nhà mình nó bỏ bê nhà cửa. ... có lẽ nó không màng đến tiền nữa. ... suốt ngày đi chơi tối về khuya với em và Rainie thui. ...

_ Chú mà cũng dung túng nó nữa ah!!!!

_ Em mà hok làm vậy khéo hôm nay anh gặp xác khô rùi. Rainie ép em ra nước. ...

_ Thì bỏ quách nó đi. ...

_ Không được mới ác chứ. ... ah mà anh tự tức làm hả???

_ Mày nghĩ anh mày ngoan tới mức đó sao??? Là tại mày đã nhân đó. ... nó bắt anh mày tự tức hạnh phúc. ... quanh đây không có lấy một cửa tiệm bán đồ ăn. ... pp thù tích thu xe, bắt anh đi cùng xe với nó cho tình thương mến thương. ... chưa kể ngót 100 cái camera trong nhà theo dõi. ... đã thế nó còn sai anh làm việc vặt với lý do chủ nhà người ở. ...

_ Nhục!!!

Mike nhăn mũi. ...

_ Quá nhục là đằng khác. ... vậy nên tay anh mày mới nê vậy chứ. ...

Mike ngó ông anh thêm phát nữa. ... công nhận bây h ông ấy thảm thương như thằng ăn mày đói rách với bộ tóc ngả bạc. ... chiếc áo sơ mi sọc ca rô tả tơi. ...

_ Ah. ... đang tiện. ... thông báo cho anh tin vui. ... Adan có bạn gái rồi. ...

_ Há??? mày đang nói đùa hả???

_ Em đừng chuyện làm gì. ...

_ Thế con bé vô phúc ấy là ai vậy???

Joanne xoay đúng ba vòng trước gương. ... hôm nay là một ngày đẹp trời và thật tuyệt vời hơn khi được nắm tay Adan dạo trong khu vườn tuyệt đẹp mà chàng đã từng kể với nó.

_ Xoay vừa thôi. ... tôi bắt đầu ng mặt gỏi đây cô ah!!! Không cần hơn hờ khi được hẹn hò vậy đâu. ...

Joanne quay sang bà chị đang mãi mê chăm chú vô trang Google. ...

_ Vậy chị đang làm gì đây???

_ Tra cứu. ... chắc chắn phải có một chỗ nào đó có nói tới biệt thự nhà họ Ngô chứ nhỉ???

_ Thôi đi. ... chị hiểu rõ ra bám lấy chàng ta cũng chả được tích sự gì mà. ...

Tiny đập mạnh cái laptop. ... ngó con em gái với ánh mắt sát thủ thường ngày. ...

_ Không tích sự gì cũng chả hại đến cái mạng chị. ... lo cho em đi. ... hum nay tới nhà chàng ah!!! Không te tua mới là lạ. ...

Joanne giật bản mình. Tiny đã chọc đúng nọc mà cô bé đang lo sợ. ... trong một lát. ... cô bé đơn đả ngồi xuống cạnh Tiny. ...

_ Ah đúng rồi!!! Về việc em nhờ chị. ... cái việc tới nhà anh ấy cùng em ấy. ... chị nghĩ sao???

_ Tội gì tôi phải đi khi cô vừa nói mí lời hay ho trên kia với tôi. ...

_ Ấy kìa!!! Chẳng qua là em nghe nói anh ấy có mí ông anh đẹp trai mà giỏi lắm. ... chẳng cũng hơn mí anh Joe làng Chèm gì đó của chị ý. ... đi nhá. ... đi với em. ...

Tiny liếc Joanne... rồi đứng dậy... về trịch thượng...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

Cạch!!!

Cánh cửa phòng Adan mở rộng... cậu chủ của căn phòng hân hoan bước ra... Joe mất 5s nhìn thẳng em trai rồi phun cà phê phì phì khắp bếp, cái bộ dạng nó ngày càng giống Mike – điệu bộ công tử bánh chọi... hành động này được khuyến mại thêm tiếng la i tai của nó ở tuốt sâu trong bếp... ngay sao tiếng rít là tiếng rên yếu ớt thương cho cái sàn bóng loáng mà nó vừa ra công kì cọ... Ném lại Joe một cái nhìn chứa đầy sự căm tức và hơn thế... nó vênh đít chạy vô lấy tấm giẻ cầu bẩn ra....

Joe nhún vai... ít ra cái hành động vừa rồi còn thân thiện chán so với thái độ đóng băng của nó trong suốt thời gian qua... con bé chỉ nói chuyện với Mike và Adan... cũng dễ hiểu... vì ít ra hai người đó không coi nó là một người nào đó đặc biệt... Nó vẫn sốc vì Chun... Joe biết thế... Nó nghĩ Joe là thứ mồi nhử để Chun đuổi nó khỏi căn nhà khi Chun nhận ra nó thích Joe... => Nó đâm ra ghét và không tin tưởng Joe dù là một chút...

Nhắm nháp phần cà phê còn lại một cách chán nản... Joe khoác túi xách lên vai... Ở nhà trong thời gian này thì tà tới trường nghiên cứu có khi tốt hơn...

_ Hẹn hò tốt nghen!!!

Joe vỗ vai Adan bồm bộp làm thằng bé suýt nữa ngã xoài ra dưới đất!!!

Khép nhẹ cánh cửa gỗ nặng nề... Không khí buổi sớm lùa qua tóc và làm Joe thấy sáng khoái... mở cửa con Camry... Bỗng Joe đứng sững khi thấy một chiếc mô tô dừng ngay trước cổng lớn... Có vẻ là hai cô gái...

_ Bạn gái Adan???

Joe nheo mắt....

_ Nhưng thằng bé chỉ thích được một đũa thôi???

Thắc mắc của Joe mau ng được giải đáp... Sau khi người ngồi phía trước cởi chiếc mũ bảo hiểm nặng ịch ra... Trong một s... Joe không thể tin được định mệnh lại thích trên đầu cậu tới như vậy... Toan chạy trốn... nhưng có vẻ phản ứng cần thiết của Joe đã hơi muộn màng...

_ Joeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee!!!!

Chữ e kéo dài cộng với chất giọng đặc trưng của Tiny thật không nhầm lẫn vô đâu được... Sau đó vài tích tắc... con bé đã yên vị trên người Joe... đẩy bật Joe ra đất... Tiếng ồn ào lôi kéo cả Adan và nó ra xem đã có chuyện gì xảy ra...

_ Con mèo của anh!!!

Adan nhảy phốc qua Joe và Tiny đang quần chặt như xoắn quẩy... lại gần bên Joanne đang ngượng ngùng e thẹn... Nó thì dán chặt mắt vô cái cảnh hay ho ở dưới... Dù đang vấp lộn với mụ già Tiny nhưng Joe vẫn còn mắt để thấy nó chuẩn bị bốc lửa...

_ TÔI... KHÔNG... THỀ... TIN... ĐƯỢC!!!!

Tiny nhấn mạnh từng chữ một trong câu nói hay ho của nó... quay sang nhìn Joe thăm thiết... rồi lại bắt đầu nói... nói và nói...

_ Chỉ có thể nói là định mệnh thôi... tôi đã tìm anh ấy khắp nơi... nhưng đều vô vọng... trên google... tôi tưởng mình đã bỏ cuộc,... nhưng thật không ngờ... anh và em thật có duyên phải hok????

Thiệt may cho Adan khi không phải nghe mĩ điều cô nàng nói... thằng bé đã mau ng lòi Joanne ra vườn sau để thưởng thức sự riêng tư của hai người... bây h chỉ còn nó ngồi tiếp người khách lăm mồm này... Joe thì đương nhiên đã trốn từ thời tám hoánh và Tiny cũng vui mừng để cậu đi... Chắc vì con bé nghĩ mình còn nhều thời gian để hành hạ anh chàng...

_ Thật không thể tình cờ hơn... ah... tôi đã kể cho cô nghe chuyện tôi và Joe quen nhau chưa nhí???

_Ồ!!! Có lẽ chưa....

_Thiệt ra là anh ấy theo đuổi tôi trước.... chắc vì tôi có sức quyến rũ đặc biệt với anh ấy... cô biết đấy... tôi vốn xinh đẹp và thông minh mà...

Nó bịt ngay cốc trà vào mồm để khỏi một lần nữa phải hoai những gì nó đã mất công lau dọn...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

_Chúng tôi đã có những giây phút thật sự hạnh phúc bên nhau... tôi đã tặng cho anh ấy một cái quần... thêu hoa hồng thiệt to vào ngày sinh nhật thứ 17... và anh ấy đã rất thích....

Nó nhớ có lần thấy cái quần như thế trong thùng rác... và nó đã nghĩ là của bà chủ hoặc của một cô nương nào đó đến nhà Mike chơi rồi bỏ quên... ai dè.... Nó cố bặm miệng cười trước vẻ mặt tự mãn và đắc thắng của Tiny....

_Có lẽ lúc đó... vì tôi phân tâm bởi một người đàn ông khác nên chúng tôi đã chia tay... nhưng thực sự... anh ấy vẫn là người tôi yêu... thực sự rất yêu....

Tiny tỏ ra đau khổ thực sự... nó cảm thấy hơi bối rối... nhưng hành động tiếp theo của cô nàng lại làm cho nó có cảm giác không cần mất công thương hại cô nàng làm chi hết....

_Cô sẽ giúp tôi đưa anh ấy về chứ....

Tiny toe toét nắm tay nó, gương mặt hớn hơ như một đứa bé vừa bắt được quả... mắt long lanh nhìn nó đầy hy vọng...

_Rất tiếc nhưng tôi không thể giúp cô được....

_Tại sao???

Về thất vọng trên gương mặt Tiny lộ rõ...

_Vì tôi cũng thích anh ấy....

Nó đứng dậy... cầm tách trà và đi thẳng vào bếp.... mặc cho thái độ của Tiny có là gì đi nữa.... nó thấy hơi ngạc nhiên khi nói ra được một điều hay ho như vậy... ít ra thì cô nàng cũng hok tuyệt vời như những gì nó tưởng ban đầu... ngoại hình luôn đánh lừa mọi cảm xúc mà....

Tiny và Joanne ra về sau đó nửa tiếng... Adan dĩ nhiên hok hề muốn cô nàng mèo xinh xắn của cậu phải out sớm như vậy... nhưng nó thì lại vô cùng vui mừng dù nó biết chắc hai người khách ấy còn viếng thăm căn nhà rất nhiều lần nữa... Và bây giờ nó biết cậu út của nhà họ Ngô lại bị thêm một gánh nặng vô hình đè nặng... và nó đã thực sự tới khi Joe về nhà vào chiều hôm đó và hét thẳng vào mặt thằng bé... thật hiếm khi thấy Joe nổi nóng....

_Em đã đưa răn về nhà biết không??? Lu thì cũng phải hỏi han gia thế chứ... chẳng lẽ anh lại phải đánh em... hay nhốt em vô hầm dưới nhà hoặc đại loại vậy... em khiến cuộc sống anh trở thành địa ngục... con mụ đó sẽ ám anh cho tới khi nào nó chết... em hiểu không...

Nó nhìn vẻ mặt cau bần của Joe và cười thầm... nó biết chắc Joe cũng chẳng khoái cô nàng hơn nó....

Nó hé mắt háp háy... luồng ánh sáng trắng phóng thẳng vào mắt nó mạnh mẽ khiến mắt nó cay xè!!! Ngoài cái đó ra thì mắt nó còn có gì đó ướt ướt...

_Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó hét lên... con Jozy đang liếm mặt nó một cách rất ưa là mãn nguyện... bằng một động tác nhanh ng và một khuôn mặt kinh tởm không thể dừng lại được... nó quăng con mèo vô góc tường... lau mặt với tốc độ nhanh nhất có thể... rồi lại ngược mắt lên tường... nhìn đăm đăm cái đồng hồ ngo ngác...

Mới có 5h hơn... thôi tệ thật... nó kéo cái chăn trùm kín mặt... định bụng nổi lại giấc ngủ tuyệt vời của mình...

Nhưng có vẻ như cái "định bụng" của nó không thể thành sự thật được... nó vừa đặt lưng xuống... thì một hồi chuông dài lại kéo cái thân hình mệt mỏi

của nó đứng dậy và lết ra ban công...

Nó vừa kéo rèm vừa cầu nhàu... nhưng nó im ngay lập tức khi thấy cái đầu bung xòe của Joe thò ra từ tầng dưới... cái đầu ấy cứ chăm chăm không động đậy... và hướng về phía cổng chính... Nó cũng hướng mắt ra phía ấy...

Cái dáng uốn ẹo bên cạnh cổng làm nó mừng rỡ tưởng được những điều khủng khiếp sắp xảy ra... nhìn xuống dưới... cái đầu bù xù của Joe đã biến mất...

_ Chuẩn là đúng thôi!!!

Nó nghiêng đầu... chạy vô phòng khoác cái áo cánh mỏng lên người... rồi lật đật theo từng bậc cầu thang... nó dám thề rằng thấy Joe đang lộn quần lên mặt khi nó đi ngang qua phòng Joe...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62

Mặt Tiny xiu nhanh thấy rõ khi con bé thấy nó mở cổng... bằng một cái nguyền dài... nó hất mặt... nhìn Ariel...

_ Joe đâu???

_ Chuẩn bị đi làm...

Nó thở dài chán nản...ngẩng mặt lên thì bóng Tiny đã mất hút...

_ Joe... sao anh đi vội thế...

Tiny lao vô phòng Joe... đúng lúc cu cậu đang gấp mắc mớ với cái áo somi...

_ Để em thất cà vạt cho anh ghen...

_ Không, không cần đâu...

Joe nhảy dựng lên... mắc gì mà nó được phép động chạm vô cậu...

_ Không được... không được...

Tiny liến thoắng... tay con bé cầm cái cà vạt thắt chặt... mà dường như nó còn muốn ng vô nhiều thứ khác ngoại trừ cái cà vạt...

_ Cô thất thế mà đòi...

Ariel mau ng xuất hiện và đẩy Tiny ra... nó không dám nhìn mặt Joe... mà cứ thế im lặng cài nốt cái cà vạt đang bung xòe... sau khi thất xong... nó đập vô người Joe... nói giọng tỉnh bơ...

_ Xong gò!!! Cậu chủ đi làm đi!!!

Nó không có thì giờ chú ý tới gương mặt ngờ ngàng của Joe... vì Tiny đã xoay người nó ra và phun phì phì...

_ Này!!! Cô làm vậy là sao hử???

_ Sao là sao???

_ Tôi đang thất cho anh ấy... sao cô lại đẩy tôi ra...

_ Cô đang chiếm dụng công việc ăn lương của tôi...

_ Công việc ăn lương của cô là thất cà vạt cho cậu chủ hả??? Cô còn muốn gì nữa chứ... rửa chan... hay làm một cái gì đó với cậu chủ của cô nữa...

_ Đương nhiên tôi sẽ làm hết thấy tất cả những gì cô vừa nói... và có thể làm hơn thế... còn cô nữa??? Mặc chi mà có mặt ở đây... thật xấu hổ???

Mặt Tiny dần tím lại... con bé hứ rõ to... rồi quay đi tìm Joe... nhưng thật không may... Joe đã mau ng chuồn ra khỏi nhà... điều này càng làm cho cục tức trong Tiny tăng lên... nó hét loạn nhà...

_ Cô làm cho anh ấy đi mất rồi!!! Tôi đã làm một bữa sáng thật ngon cho anh ấy... vậy mà...

Nó ghéech mặt huyết sáo... chả chút bận tâm đến lời kon bé....

Bản thân con đĩa cũng thấy vậy... nên nó không đứng buồn tôm bán càng với Ariel lâu nữa... mà xầm xán chạy vô giường Joe...

_ Này!!! Cô làm gì vậy hả???

_ Dọn giường cho anh ấy... mùi người của Joe thật quyến rũ... có lẽ tôi phải để lại ở đây một hương thơm nào đó của tôi... chwus quanh quần bên anh ấy toàn mùi mèo vừa bắn vừa hôi...

_ Hả??? Cô nói gì???

Bây h đến lượt nó nhảy cẫng lên...

_ Nói cô là con mèo vừa bắn vừa hôi...

_ Tôi nói cho cô hay... cô cút khỏi đây ngay giùm tôi...

_ Biết không thắng được nên lăm mồm... tôi không đi đấy...

_ Cô???

_ Sao hả?>?? Muốn tôi đi thì đi!!!

_ Thi gì???

_ Chăm sóc cho anh ấy thật tốt...

Tiny nhún vai... nó thì đồ lụng mặt vì ngượng và tức...

_ Oke!!!!

Nó đáp chắc chắn... và nhìn Tiny vênh vào...

_ Bắt đầu từ mai chứ...

_ Sao lại từ mai... ngay hôm nay....

Tiny khẽ cười!!@!!

”Tèn tèn tèn tèn tèn ten!!!! “

Tiếng nhạc vang rộn trong lòng nó... chinh lại khăn xinh trên đầu... nó ngó sang đối thủ bên cạnh bằng ánh mắt khinh miệt...

_ Bắt đầu chứ!!!

Tiny nháy mắt với nó...

_ Okie!!!

Nó thổi phù thù đồng tóc mai trên đầu... rồi hét thật to... cuộc đua của hai đứa chính thức bắt đầu!!!

_ Pẹt!!!

Mẫu kem ốc quế trên tay Adan roi thẳng cánh... nó và Joanne cùng nhìn cuộc đua trên trời... cũng do tội nó chính là BGK...

Hiện tại hai đối thủ đang lướt ầm ầm trên sàn gỗ bóng loáng, với vũ khí là cây chổi lau nhà hiệu mới nhất... nhiệm vụ của hai đứa là phải lau sạch phần mình được chia trong thời gian nhanh nhất và sạch nhất...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63

_ Em nghĩ ai thắng...

Adan quay ra phía Joanne ngóng đợi...

_ Chị em... cũng hok bik... nhưng osin nhà anh tốt chứ...

_ Đó không phải osin...

Adan đánh giọng... nhưng ngay lập tức nó thoát giọng mơ màng...

_ Mà là chị dâu tương lai...

Màn thi thứ nhất diễn ra mà không phân thắng bại... màn thi tiếp theo với màn đấu cạ nhà về sinh...

Nó hồng hộc đánh vật với cái bồn cầu... thỉnh thoảng cũng chăm chú lắng nghe tiếng động từ bên kia... đối thủ có vẻ đang rất nhiệt tình trong việc góp phần làm cái bồn cầu thêm trắng trẻo đáng yêu... Con bé còn khuyến mại thêm vài bài quảng cáo Duck Duck và cầu tiêu làm nó thêm ngán... thỉnh thoảng thêm vài tiếng ợ thật to... Nó nhìn lại phần việc của mình và nhăn nhó... bao nhiêu năm trời nó chỉ ngán mỗi trò này...

_ Cái này... Tiny thắng...

Adan ngán ngẩm tuyên bố sai khi nhìn cái bồn cầu bị cạo hết sơn của đối thủ...

Đối thủ nhảy cẫng lên trong vui mừng... nó thấy Tiny cao thêm 3 phân... nó thì thấp xuống 10 phân... nhục hết biết...

Bằng một trạng thái cảm phẫn... nó chạy ra chuẩn bị cho phần nấu ăn kế tiếp...

Phần này thì nó tự tin là đã làm tốt hơn đối thủ rất nhiều... Joanne dù bị bà chị trù dập tới tấp nhưng cũng không thể cưỡng lại hương thơm ngon tuyệt và quyến rũ của món mì Ý xào mướp đắng của nó... Con bé mau ng rời khỏi bàn Tôm hùm luộc nướng cháy khét của Tiny để chạy ra chỗ nó xin ăn mảnh... nó cười xòa!!! Vô đầu kon bé như kon cún con... rùi nhăn nhó với đối thủ... lúc đó chỉ thiếu đường xì khói ra miệng...

_ Không phải... rõ ràng là Joe sẽ thik ăn cái của tôi hơn...

Tiny cố cãi... nó thì khinh khinh... không tèm có ý kiến...

”Anh iu có điện nè!!! “

Tiếng Rainie ý ới đầu đây... nó giật mình... kon bé tới từ lúc nào vậy...

”Anh iu có điện nè!!! “

Bây h thì nó hiểu ta... cái giọng nhào nhột của kon bạn bắt nguồn từ cái điện thoại mà Mike lỡ quên...

Theo bản năng nó cầm điện thoại lên...

_ Mike!!! Mang đồ ăn sang cứu anh!@!! Anh... anh...

Nó giật bản mình... giọng Chun thì thảo như ở cõi nào xa lắm... rồi tiếng nói chợt im bặt... không còn nghe thấy gì được nữa... nó vội đặt điện thoại xuống mặt tái nhợt...

Sau vài s hoảng hốt... Nó lòi vội đồng đồ ăn vừa làm rồi chạy vụt ra cửa... đằng sau là tiếng ý ới của Adan...

_ Đi đâu vậy??? Anh Joe chưa về mà!!!

Nó cứ vậy mà chạy thục mạng... trong óc trống rỗng... nó chỉ nghĩ rằng Chun đang gặp chuyện gì đó rất nguy hiểm... cái cách Chun thều thào... rồi cả khi tiếng nói anh ta tắt lịm trong điện thoại... Nó cần phải làm gì đó... và nó cứ thế chạy một mạch về nhà...

Đến khi chạm chân tại cổng rồi... nó mới lơ mơ nhận ra nguy cơ ra sao nếu nó bước vào nhà... nhưng rồi nó lại mau chóng nhớ rằng... tất cả những ai có thể nhận ra nó đều đã ra khỏi nhà hết... nghĩ như vậy... nó bước tới cửa chính... và bấm chuông...

Nó không mất nhiều thời gian để chờ đợi... cánh cửa bật ra tức thì chỉ sau vài giây ngắn ngủi... Chun đang đứng trước mặt nó... thân hình gầy guộc...thê thảm... đầu tóc rối bù... quần áo như chưa giặt đã 2 năm nay... tuy nhiên ánh mắt lơ dờ lấy lại thần sắc ngay lập tức khi nhìn thấy nó...

_ Em... em...

Nó có thể nhận thấy sự ngỡ ngàng trong lời nói của Chun...

_ Mike để quên máy ở nhà... ah!!! em mang thức ăn tối cho anh này...

Nó giờ túi đồ ăn ra trước mắt Chun, nó bây h vẫn không nghĩ tại sao mình lại có mặt ở đây... phải nó hoàn toàn có thể nhờ Adan hoặc bất cứ ai đó trong nhà đi đưa đồ ăn cho Chun... tại sao nó phải đến?? Phải tại sao??? Nó vẫn thik Chun ư??? Hay là...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64

Trong lúc nó đang hoàn toàn bối rối... thì Chun giật mạnh tay nó... và kéo thẳng tuột nó đi vô khu vườn rậm rạp... túi đồ ăn trong tay nó rơi ngay trước cửa... và mất nó như tối đi khi bị Chun lôi đi... phải 15 phút sau... hay lâu hơn thế... Chun dừng lại... buông tay nó ra và thở dốc...

Nó nhìn Chun... và đột nhiên có câu trả lời... Một người anh trai... đúng thế... Chun là người anh trai của nó... nó như em gái của Chun... Nó đã không thik Chun ngay từ ngày đầu tiên... Tình cảm với Chun chỉ dừng lại ở đó... đó cũng là lý do nó lo lắng cho Chun... nhưng nếu Chun và Joe cùng lúc đều khiến nó lo lắng... thì nó biết mình sẽ phải tới bên ai????

Nó cười... và Chun bỗng ôm nó...

Nụ cười trên môi tắt lịm... nó không thể cự quậy nổi trong vòng tay của Chun... Trong những cố gắng cuối cùng... nó nghe được lời Chun nhẹ nhàng...

_ Em hết giận anh rồi... đúng không??? Thật may quá... anh không dám nghĩ em sẽ tha thứ... vài ngày qua anh nhận ra một điều... anh yêu em... thực sự...

Khối lượng của Chun đè nặng người nó... và những câu nói của Chun đè nặng tim nó... đây mới là rắc rối mà nó phải gánh chịu... rắc rối hơn bất kì điều gì nó gặp trước đây...

Tiếng lá cây loạt xoạt... Ella rời khỏi bụi cây gần đó... và chậm chạp bước qua đóng thức ăn rơi vào nhà... đi thẳng lên phòng... Ella hok hiểu tại sao mình lại buồn như vậy... những ngày qua được hành hạ Chun vừa khiến sis vui lại vừa buồn... vui khi thấy Chun gần mình như vậy... về mặt tức cười của Chun khi nổi giận nữa.. nhưng sis cũng buồn khi thấy Chun ngày càng tàn tạ... nhưng lòng tự trọng và bản lĩnh vốn có của sis từ trước đến nay không cho phép sis ngừng lại... nhưng h đây!!! Có phải tất cả những gì sis nghĩ là không thể nào xảy ra lại đang diễn ra... Chun thik Ariel... đó là điều hay ho nhứt... người sis thầm thik và cô em gái... Nhưng lỗi là tại sis chẳng... khi sis cứ tỉnh bơ trước Chun...và cố gắng đối xử với Chun như một đối thủ...

Kéo nhẹ ngăn tủ... Ella lấy một bức ảnh để trong chiếc hộp cất kĩ... Trong ảnh... sis và Chun đang hôn nhau... khá bất ngờ... sis đã xem tấm ảnh hàng ngàn lần...từ cảm giác ngỡ ngàng trở thành thik thú từ lúc nào không biết... Tấm ảnh được chụp vụng trộm chính là thứ khơi dậy trong sis tình cảm với chính kẻ thù suốt năm cấp 3 của mình... Ella nhắm mắt lại... những gì đã qua như một cuốn băng quay chậm... chạy từ từ trước mắt sis...

8 năm trước...

_ Đây!!! Đây...

Ella lơ mơ tỉnh ngủ... vừa sau một tiết lịch sử dài ngoằng và nghe là sự không cần thiết... lơ dờ lật con mắt lên... Ella ngó ngay thấy mặt Lela, cánh tay phải thân cận của mình... trông mặt con bé lúc này khá là hoảng hốt... Léo nheo với giọng ngái ngủ... Ella ngáp dài...

_ Sao, tao đang ngủ mà??? Chuyện gì đấy???

_ Chúng nó bảo... Annie đang hôn Chun ở phòng truyền thống...

Một dòng máu nóng chảy tràn lên não Ella khi nghe câu nói ấy... hết Sam, Alex... bây giờ thì đích thân thủ lĩnh nam sinh phải đi quyến rũ khỏi nữ sinh của nó... khoác vội cái áo màu lông chuột lên người... Ella cầm đầu khoảng 10 đứa con gái kéo rầm rầm xuống phòng truyền thống... thoáng thấy nó trên hành lang... mọi ánh mắt đều phải cúi xuống và tự động tránh đường... đầu sao nó cũng là chị hai của cái trường này... kẻ không kiêng dè nó chỉ có mỗi hấn, cũng phải... hấn cũng là anh hai của cái trường này... Theo truyền thống bao nhiêu năm nay... thủ lĩnh nam sinh và nữ sinh luôn là những người thân cận... vậy mà không hiểu sao nó và hấn không thể hòa hợp... ít ra là tới bây giờ...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65

Nó đập tung cánh cửa phòng truyền thống... mọi chuyện là sự thật, như Lela nói... Chun và Annie đang hôn nhau thắm thiết... không kiêng dè... không chút ngại ngùng... Nó phi thân qua vài cái bàn... rồi giật mạnh tay Annie ra khỏi Chun trước khi thằng bé tính làm điều đó...

_ Chị hai...

Annie lấp bắp... có thể thấy ngay là nó rất kinh hãi...

_ Ra ngoài!!!

Ella quát mắt... và Annie vội lĩnh ra ngoài... 10 đứa con gái tính giáp là cả... thật không may khi Chun chỉ có một mình...

_ Cả chúng bay nữa... và đóng cửa lại...

Lệnh đồng dục từ mồm Ella phát ra... lũ con gái bên ngoài lủi rủ đóng cửa ngay tức khắc... bây giờ chỉ còn nó và hấn trong trạng thái căng thẳng tột bậc...

_ Anh tính sao??? Bên nữ sinh chúng tôi chưa làm cái trò nào bị ối như vậy... quyến rũ... đích thân anh phải làm... anh muốn thắng tôi tới vậy...

_ Cô ra lệnh mà không hề nghĩ họ nghĩ sao về cái lệnh đó... không phải ai cũng không cần đàn ông như cô...

_ Anh nói cái gì???

Ella cất giọng the thé...

_ Tất nhiên... cô thì có bao giờ biết sự ngọt ngào trong tình yêu là gì??? Cảm người của cô có quan hệ lung tung với con trai, điều luật hay gì...

_ Anh...

Ella ghen giọng... giờ một nắm đấm lên... và trước khi nó làm cho sông núi Chun bẹp dí... hấn tránh được và làm chiến không ai ngờ tới...

Mặt Ella lập tức đỏ bừng... nó đang trao đổi nước bọt với hấn... môi nó bỗng có cảm giác nhầy nhầy... nó thấy ghê... và muốn rút người ra khỏi tình trạng này ngay lập tức... nhưng có gì đó đã ngăn không cho nó làm vậy... một cảm giác ấm áp bao phủ quanh nó... nó từ từ đặt bàn tay lên lưng Chun...

Phải rất lâu sau đó... Chun buông nó ra và nhìn nó với ánh mắt kinh ngạc... Rồi hấn lao vụt ra khỏi phòng, lăm bằm cái gì đó mà nó chắc là : " Cho cô biết thế nào là lễ độ "

Ngày ngày hôm sau... tấm ảnh nó và Chun kiss nhau được ban bố trên bảng thông báo... tốc độ thông tin truyền ra nhanh hơn hấn nó nghĩ... nó hok điều tra được là ai đã phát tán tin đó... nhưng chuyện anh hai và chị hai yêu nhau làm cả trường mừng hết biết... tình yêu giữa phái nam và nữ trong trường mọc ra nhanh hơn lúc nào hết... bọn nó như thể cố gắng sống vui chết, trước khi hai anh chị lại quay ra thù nhau như cũ vậy...

Ngay cả nó cũng thấy thẹn... nó tránh mặt Chun trong nhiều ngày sau đó và bắt đầu có suy nghĩ tiêu cực hơn... nhưng mọi chuyện như kết thúc khi nó lại thấy Chun kiss một con bé khác trên hành lang... Một trò đùa, một sự trả thù... nó nghĩ vậy và tiếp tục đưa mọi thứ trở lại và chiến tranh với phe nam sinh lại tiếp tục...

Tuy nhiên Chun thì khác... hấn đỏ mặt khi gặp nó... mọi nơi và mọi lúc... nổi cựa với tất cả mỗi khi có ai nhắc tới nụ hôn của hấn và nó... Nó... dĩ

nhìn thấy chuyện này thật đáng lợi dụng nên luôn lấy nụ hôn đó làm vũ khí khi muốn uy hiếp Chun... và nó cũng đạt thành công... phe của Chun đầu hàng cho tới khi tất cả ra khỏi trường... và 8 năm sau, bố nó thông báo Chun sẽ làm chồng nó...

Ngắm kĩ bức ảnh và thở dài... chồng đối không có nghĩa là cảm giác của sis với Chun sẽ thay đổi... sis không thể phủ nhận tất cả... Tiếng gõ cửa vang tới tập khi sis lấy lại bình tĩnh...

_ Chuyện gì vậy???

Ánh mắt lơ đãng của Ella hướng ra cánh cửa mở toang... Chun đang đứng cạnh đó...

_ Về lúc nào thế...

_ Mới thôi...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66

Ella tụt xuống giường... sis thấy vẻ mặt Chun ngỡ ngàng... không cố gắng để hiểu giữa Chun và Ariel rốt cuộc lại xảy ra chuyện gì... sis nắm tay Chun... kéo xuống nhà...

_ Gì thế???

Chun hốt hoảng... tưởng rằng Ella lại bắt anh làm cu li lau nhà...

_ Tôi mua gà rán... xuống ăn chứ???

Chapter 25

Một buổi tối khá bình yên với cả nhà họ Ngô, Tiny bị ốm nặng sau trận thi đấu và đến h chưa có dấu hiệu khởi... Joanne vì lo lắng cho bà chị nên cũng ở nhà miết... báo hại Adan suốt ngày phải sang nhà kon bé... để rồi nghe những lời nghi vấn bắt hủ đại loại như : Tôi trông cậu hok ra đáng đàn ông đích thực??? từ bố mẹ Joanne....

Bữa tối tuyệt vời như mong đợi... sau khi ngắm hai ông anh xực món mì trộn với nét mặt vô cùng khoan khoái + đã đời... Adan liếm mép quay sang con bé osin nhà mình đang trong quá trình làm nốt phần mì thứ 3 + thức ăn cho con mèo xinh xắn... Tiếng dếp loạt quẹt sau đó 3s thông báo thằng bé sắp được xực... Adan toe toét đón lấy đĩa thức ăn rồi nhấm nhấm lại khi mùi tanh của cá xộc vô mũi nó....

_ Gì đây??? Phần của Princess mà???

Nó giật nảy mình... nhìn đăm đăm Adan hồi lâu... rồi quay lại chỗ con mèo... nhưng thật không may... đĩa mì của Adan đã bị kon mèo liếm gần nửa... về mặt nó vô cùng khoan khoái khi bỗng nhiên được ăn ngon như vậy... Adan nhìn nó với thái độ bức tức... quăng đĩa com vô mặt con mèo... rồi chạy ra vét nốt phần mì của nó trong chảo....Nó thì cứ vậy... ngỡ ngỡ... rồi đi ra sân sau...

Mấy hôm nay với nó không có gì tuyệt vời hơn là suy nghĩ... suy nghĩ về tất cả... dĩ nhiên là nó thích Joe... mọi chuyện thật đơn giản... nhưng lại bắt đầu phức tạp khi Chun biểu là anh ta thích nó, nếu mà Chun chỉ trêu đùa nó thôi thì còn đỡ... bây h anh ta thích nó thật rồi... một con osin và hai anh em... nó thật sự lúng túng... không biết phải làm sao??? và không chỉ có vậy... dính vô chuyện này còn có cả Ella nữa... nó dám cá là bà chị yêu quái của nó có tình cảm với Chun... nếu không thì chẳng đời nào bà ấy chịu lấy một người do cha sắp đặt cả... Mặc dù bà ấy vẫn chưa để lộ ra....

Nó cứ thế ngồi ở bậc thềm... mặc cho lũ muỗi xô vô cầu xé... ruồi nhặng bay đầy khi đánh hơi được mùi thức ăn ngon lành phảng phất quanh người nó... mãi cho tới khi Joe đập vai nó....

Cái đập vai khá đau và nó la lên...

_ Làm gì mà đau thế???

Joe cười toe toét... giờ bàn tay đầy máu...

_ Đập muỗi!!!

Trông nụ cười của Joe hiện giờ thì dễ nhầm cậu với kẻ có máu giết muỗi...

Nó quay đi... không nói gì nữa.... Joe ngồi xuống cạnh nó... trong cậu có vẻ lúng túng...

_ Cô còn giận tôi không.... Tôi thề là tôi không liên quan đến kế hoạch của anh hai, ngoại trừ có mắng cô theo kịch bản 2 hay 3 lần gì đó... Tôi....

joe ngừng nói để tham khảo thái độ của nó... từ nãy h mặt nó vẫn trơ ra như vậy???

_ Tưởng hết giận rồi...

joe thì thầm... rồi cầm chặt mảnh giấy trong tay hơn nữa... toan đứng lên...

_ Tôi đâu có giận anh...

Nó thả ra một câu rồi tiếp tục im lặng...

Joe mừng vui thấy rõ....

_ Thật hả??? vậy thì...

Bằng một động tác nhanh ng, Joe nhét vô tay nó mảnh giấy....

_ Chủ nhật này trường tôi mở dạ hội... trong đó nói mình được mời một người khác cùng dự.... vậy cô có thể...

_ Tại sao???

_ Gì???

_ Tại sao tôi phải đi cùng anh... tôi nói là tôi thích anh rồi ah!!!

_ Không... chỉ là...

_ Tránh xa tôi ra... đừng có tình cảm với tôi nữa... đừng có làm tôi khó xử.... hãy để tôi yên...

Nó nói mà như sắp khóc.... nó đứng lên một cách nhanh ng... rồi biến mất sau bếp....

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67

Mike há hốc mồm... lưỡi tự động rơi ra khỏi miệng...

_ Gì thế????

_ Còn gì nữa... thích mà không dám bày tỏ...

Adan vừa mút mì vừa nói giọng cụt non...

_ Vậy là sao???

Mike ngo ngác....

_ Anh yêu nhiều nên lú rồi hả??? Đui cũng thấy kon mụ osin thích anh từ mà???

_ Hà??? Vậy sao???

_ Thế mắc chi kon bé phải đấu với Tiny làm gì???

_ Anh tưởng Joe bảo kon bé bày ra trò ấy???

_ Thôi đi...

_ Nhưng nếu thik thì bày tỏ luôn đi... tội gì...

_ Vấn đề là Chun cũng thik con bé...

_ Há??? Không phải ông ấy lợi dụng sao???

_ Trời ơi!!! Thì đúng lúc đầu là thế.... nhưng mà lửa gần rom lâu ngày cũng bén.... nếu hok thì đời nào ông ấy chịu ra khỏi nhà để đến nhà chị hai Ella...

_ Ờ!!!!

Mike gật gù... nhìn thẳng em với về thân phục....

Adan được dịp vênh mặt... liền bồi thêm vài câu chứng minh cho sự hiểu biết của nó...

_ Em nghĩ con bé chắc cũng nhận ra chuyện ấy rồi... nó đang rất đau khổ giữa Chun và Joe... sợ sẽ làm cả hai tổn thương... nên muốn tránh xa cả hai... có khi nó còn đang tính bỏ nhà này đây.....

_ Hỏi thế gian tình ái là....??? ăm... ăm...

_ Im cho em ăn...

Mike làm rằm trong đồng bánh mì vừa bị Adan tổng vô hòng!!!

Gió thổi nhẹ.... nhánh cây Chun vừa vật ở đầu ngõ cũng vì thế mà khẽ lay... Nhìn nhánh cây trần trối... Chun bắt đầu công việc của mình...

_ Vào...

_ Chuồn...

_ Vào...

_ Chuồn...

.....

Cứ vậy cho tới chiếc lá thứ 9...

_ Vào.....

Chun đứng lặng sau câu nói... vào ah!!! phải chuồn chứ... nghĩ vậy và anh chàng quay gót...

”Cạch!!!“

Tiếng cửa bật mở... và mồ hôi mẹ mồ hôi con túa ra trên mặt Chun....

_ Mới về ah???

Giọng Ella cất lên thật dịu dàng...

_ Dạ.... vâng ạ!!!

_ Sao lễ phép thế???

Sis túm gáy bộ vest lịch sự... kèm theo nụ cười hiền lành... lời Chun vô nhà...

_ Nước cam này!!! Uống đi.....

Ella hi hục vặn ca vát của Chun sau khi hất một cốc nước cam đầy bọt vô mồm chàng...

_ Sao chưa ra nhí... hay là vặn bên này...

Động tác mạnh bạo của Ella khiến Chun gần như nghẹt thở...

_ Ặc... ôi... ư... àm... ược..... ặc...

Ella không thèm đếm xỉa tới vẻ mặt người chết trôi của Chun... vẫn vịn tích cực...

_ Okie!!!

Không thể kìm được nụ cười hạnh diện... Ella ngẩng lên... gương mặt lập tức biến sắc...

_ Anh sao thế??? Cảm nặng hả??? Đây... đã bảo đừng thất ca vát chặt quá cơ... để tôi đưa anh lên giường nhé...

_ Không... ông...

_ Đồng ý hả???? Được liền...

Nói là làm... sis nắm lấy cổ áo Chun... lôi xềnh xệch lên gác...

_ Nhiệt độ này, thuốc cảm này, khăn này... thôi chết... khăn là trên trán...

Ella rút cái khăn bị kẹt giữa một đồng thuốc thang, kẹp nhiệt từ mồm Chun ra... phẩy phẩy vài cái... rồi tương thẳng vô trán Chun... cậu chàng bây h đang sắp hấp hối rồi... liền nhìn Ella với ánh mắt xin tha mạng...

_ Trời... on huệ gì???

Ella phẩy tay cười khanh khách...

_ Lòng tốt mà..... thôi... chắc đói lắm rồi hà??? Tôi nấu cho cái gì đó mà ăn nhé...

_ ư... ư...

Chun cố gắng vừa nuốt thuốc vừa la hét phản đối...

_ Yên tâm, tôi biết anh thích nhất món gì rồi...cà ri cải thảo trộn thuốc bắc...

Ella hí hửng chạy thật nhanh xuống nhà... bỏ lại Chun với nỗi lo lắng đè nặng...

3 ngày nay... từ lúc kon bé đái Chun món gà rán ngon lành... nó bắt đầu đóng vai người vợ tốt... người yêu chu đáo... ngày nào cũng về thật sớm... chờ Chun ở nhà... rồi hành hạ cậu bằng một loạt động tác vũ phu mà mục đích là cời giày, ca vát và áo khoác... Đến khi cậu tắm cũng không yên... cứ 2 phút nó lại lao vào để đưa bàn chải giày, khăn lau bàn... rồi còn thô thể hỏi thử xem Chun có muốn nó chà lưng cho cậu không... có thể nó bị pp nó ép làm vậy... nhưng một lý do khác... nghe có lý không kém... là nó đã tìm cách mới để hành Chun...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68

Tất cả sự hành hạ về thể xác thì kòn chấp nhận được... chứ hành hạ nội tạng... dạ dày... thì không thể chấp nhận... cái món cà ri cải thảo trộn thuốc bắc của nó đúng là món thật tuyệt vời cho ăn... với hình thù kì quái và hương thơm bất hủ... đau khổ hơn là nó cứ nặng nề kêu là cậu thích món đó và nó chỉ biết làm mỗi món đó... oh hok???

Chun rên thảm trong đau khổ..... đúng lúc đó thì điện thoại của cậu kêu liên hồi...

” Alo.... “

Chun nói khó nhọc sau khi phun hết cả đồng thứ lũng bùng trong mồm...

” Bỏ đây... con sống tốt chứ “

” Tốt ah!!! TỐT SẮP CHẾT ĐÂY!!! “

Chun hét lên trong điện thoại... cầu mong ông Ngô thủng màng cho sớm...

”Uh... bố biết là con hạnh phúc sắp chết mà... có về kon nên về nhà rồi...”

”Cái gì??? Uh đúng... về nhà... vậy kon về luôn nhé...”

Chun đã quên mất lý do cậu đến nhà Ella, vì trốn Ariel... bây giờ Ariel đã tỏ ra quên hết chuyện cũ... thì về là đúng thôi...

”Không được...”

”Sao nữa ah!!!”

”Con phải đợi Ella với chứ??? ”

”Hả??? Sao phải đợi...”

”Nó về cùng kon??? ”

”What??? ”

Chun gào lên...

”Mấy tháng qua nó đã phải vất vả chăm sóc kon... bây giờ ông Trần đang dọa đuổi nó ra khỏi nhà... ta phải cho nó tá túc chứ??? ”

”Không... ”

”Thích đi ăn mày hả... thôi ngoan đi... bố sẽ về nhà để hưởng chế độ chăm sóc đặc biệt của kon đâu... pp kon!!! ”

”Áy!!! Bố... bố không...”

Chun không còn cơ hội để phản pháo... ông Ngô đã đập máy... với một đồng thông tin hay ho vừa được tiếp nhận... Chun lờ mờ hiểu ra...

”Cạch!!! ”

Ella lại xuất hiện... với khay đồ ăn....

_ Cô... cô làm thế này để về nhà tôi đỡ bị trả thù hả??? ”

Mắt Chun long lên... xoáy chặt vào Ella....

_ Đúng đấy....

Sis cười toe!!!

”Loẹt!!!Xoẹt!!! ”

Hắt đi hắt lại đồng rác bẩn gần cầu thang.... chốc chốc nó lại ngó xuống tầng 1... Joe đang đọc báo khá say sưa... Nhìn Joe... nó thấy cảm giác tội lỗi dâng đầy mà không hiểu vì sao??? Con bé bây giờ mới tiếc của... đáng lẽ nó cứ đồng ý đi... khi nào thuận tiện thì sẽ nói với Chun đơn giản thế này : ”
Lâu nay em nhận ra em thích anh Joe... So sozy!!! ”

Nó ôm đầu... sao mà ngớ ngẩn không biết... Tiếng điện thoại reo gần xa làm nó bừng tỉnh...

”Alo!!! Tôi muốn gặp Joe ”

Cái giọng nheo nhéo... cô ta khỏi rồi ah!!! Sao không ôm thêm vài thập kỉ nữa... cứ nhắm lúc này mà...

”TÔI MÚN GẶP JOE!!! ”

Nó giật bản mình... kon bé có thần giao cách cảm nên biết mình đang bị nói xấu sao??? ”

”Không có nhà!!! ”

Nó cố gắng để giọng tự nhiên...

”Biết ngay có mục đích phá đám mà... Tôi không tin...”

”Không tin cũng chịu... anh ấy tới trường rồi!!! ”

”Đừng có hồng lừa bịp!!! Tôi vừa gọi tới khoa... họ bảo Joe hôm nay nghỉ...”

”Vậy thì... đi đâu đó... chung quy tôi đâu phải con bộ nào đó cứ bám theo Joe 24/24...”

Nó tuy mất vẻ tự nhiên... nhưng độ cao của chất giọng không thay đổi... hưng phấn của nó khi chọc tức được con mẹ Nhót vừa lên đỉnh điểm thì lại tụt xuống mức đỉnh điểm từ dưới lên khi có một giọng thứ 3 chen vô cuộc trò chuyện...

”Alo!!!! “

Giọng Joe hơi khàn... Nó chưa bao giờ ghét việc thông điện thoại giữa các tầng như lúc này...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69

”Joe!!! Gặp được anh thật vui quá... nếu anh không nhắc máy chắc có mẹ phù thủy hok cho em gặp anh...”

”À!!! Ừm!!! “

Giọng Joe hực hặc... chắc sắp kiểm soát được máy... nó hy vọng như vậy...

”Em nghe nói có buổi dạ hội ở trường... anh... đã đi với ai chưa???? “

Phép lịch sự tối thiểu là đặt tai nghe xuống... nhưng sau câu nói này thì nó cam chịu làm người bất lịch sự....

”Ah!!! Chưa..... “

Giọng Joe thành thực lạ lùng....

”Vậy... em đi với anh được không... “

Tiny rụt rè!!! Còn nó thì mún nhảy ngay lên máy bay tính đâm cho con bé nhất dao giữa cổ... Nó cứ thế cầm điện thoại nhảy tung tung bày tỏ sự phản đối... mặc cho người dưới nhà có nghe thấy gì hay không...

”À..... “

Joe áp ứng... nó nắm chặt điện thoại... mồ hôi ướt rịn tay...

”Được..... “

Hắn là Tiny vừa trúng mảnh lớn trong khi nó vừa mất đi 100 triệu... có thể nhận thấy niềm hạnh phúc dâng tràn trong từng thớ thịt của con bé thông qua hơi thở gấp của nó.....

”Thật chứ... anh sẽ đi với em... “

Cụm từ ”đi với em” được kéo dài 1 cách có chủ ý...

”uh!!! “

Giọng Joe mệt nhọc...

”Vậy em đợi anh!!!! “

Sau câu nói đó là hai tiếng cúp máy nặng nề... một vì vui sướng... còn cái kia thì nó hok bik vì lẽ gì... Nó vẫn đang lơ lửng trong cảm giác thất vọng... tại sao??? ”Trời!!! Mày không được hỏi lý do... chính mày đã từ chối người ta trước cơ mà...” Nó tự nhủ... tự an ủi rằng làm thế là đúng... và có ích... nhưng vẫn thấy mình ngu tẹt...

_ Thật ah!!! Chú tính đi với con mẹ nhót thật sao????

Mike cuống quýt hỏi...

_Đừng gọi Tiny là kon mẹ nhót....

_bênh thấy ớn...

Adan bơi một câu... rồi mân mê đóng dạ phục trên giường Joe....

— Anh thấy không ổn chút nào....

_ Nhưng em không thể không tham dự mà hok có đôi... em là thủ khoa... và không có lựa chọn...

Joe đứng dậy... và bước ra cửa sổ trong im lặng...

Mike nhìn Adan... cùng lúc bắt kịp ánh mắt thẳng bé đang nhìn về mình. ...

_ Không... có chứ!!!!

hai anh em nhìn nhau đầy ẩn ý rồi cười sáng sặc.... Joe quay lại với ánh mắt khó hiểu... rồi lại quay về với màu tối om trước mặt... rì rầm...

—Làm gì kòn!!!

Trực Thụ!!! Anh có đi dự dạ hội hóa trang hok???

”Bíp!!! “

Thứ 5 : Tường thuật trực tiếp lễ hội sinh. ...

”Bíp!!!“

__ Tuổi trẻ như một lễ hội...

”Bíp “

A!!

Nó hét dài để bày tỏ sự bức tức dồn ứ lại trong người...

— Không thể chịu được nữa....

Nó với lấy áo khoác... quàng lên người rồi phóng vọt ra ngoài....

_ này....

Mike vừa hé miệng quan tâm hộ Rainie thì kon bé biến mất tiu....

— Ngoài trời lạnh lắm. .

Mike lơ ngơ với câu nói hok ai hưởng ứng.

Làm gì bây h. . .

Mike quay ra ngay tức thì với Adan... lúc này vẫn đang tích cực vét nốt vài sợi mì cuối nồi...

Thì phone chữ sau.

Dùng hai tay vuốt mép y hết mí bà nhai trầu... Adan phi qua chiếc ghế bành êm ái... và yên vị bên cạnh cái điện thoại...

Anh hai ah!!! Osin nhà mình lỡ chân té từ tầng 3 xuống... về ngay nhá!!!

”Cup!!! “

Vây thôi ah!!!

Mike nhận nhó...

Nó đủ thông minh để bik đây là 1 trò lừa....

_ Sao lại hok về... về chứ...

Adan phản pháo với giọng tin tưởng... em cá cả sinh mạng đây!!!

_ Uh thì cứ coi chú đúng đi... nhưng mà này...

_ Sao nữa....

_ Anh nghĩ chú mày ghét Ariel lắm cơ mà./...

_ Ủ thì...

Adan nhún vai...

_ Nhờ nó mà em có được Joanne.... mà dù sao có 1 con osin còn hơn 1 con mẹ Nhót trong nhà đúng hok...

_ Ủ!!! Chú nói phải???

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70

Gió lật phật và một con bọ xấu số đâm sầm và mũi nó.... hệ quả tiếp theo là con bọ nát toét trong hai ngón tay của nó...

Mấy tiếng trước.... Joe khoác bộ quần áo hoàng tử... gương mặt rạng rỡ ngời ngời phóng kon xe đi đón Tiny.... Càng nhớ đến nó càng thấy người nóng bừng bừng mặc dù trời đã sang đông.... Nó ngửa mặt lên trời.... những ngôi sao sáng lấp lánh như lớn dần lên... tỏa sáng hết như những chùm đèn pha lê khổng lồ....

và trong ánh sáng rạng rỡ tuyệt đẹp ấy... nó thấy nó... trong bộ quần áo dạ tiệc lộng lẫy.... đang uyển chuyển theo từng bước chân vững chắc của Joe.... Joe kéo chặt nó vào người... và cười tươi hạnh phúc.... nhạc nền êm dịu... thời gian như ngưng đọng... tất cả chỉ dành cho hai đứa nó... nhìn ngắm hai đứa nó....

”Soạt!!! “

Nó vấp phải hòn đá.... không đau cũng không ngã... nhưng đủ làm nó hiểu mình đã xoay tại chỗ khoảng 5s hay nhiều hơn thế.... ánh sáng rực rỡ biến mất... những ngôi sao lại thu nhỏ.... ánh lung linh.... nó vẫn đứng giữa hai hàng cây và trwuowcs mặt là những vật tối sẫm màu...

_ Tưởng tượng vớ vẩn...

Than thầm với chính mình... nó siết chặt hơn chiếc áo quanh người... bước chậm hơn... thở cũng chậm hơn...

Nhưng tiếng thở gấp gấp thì lại vang lên to hơn.... mạnh mẽ.... **** ??? Nó tự nghĩ... Nếu có **** thì cũng đỡ hơn phải ở đây một mình...

Nó nhìn quanh quát kiểm con **** tốt bụng.... nhưng chả có kon **** nào cả... trước mắt nó là một dáng người đang tiến lại gần nó với tốc độ vừa phải....

Mất 2s sau... để nó nhận ra đó là ai??? Joe lại gần nó hơn chút nữa.... ôm ngực thở và không nói tiếng nào....

_ Anh ở đây... làm gì???

Nó hỏi và tim đập dồn....

_ Để gặp em... vậy.... chà... còn em???

Tiếng của Joe nhạt đi và hòa với tiếng thở.... Nó chỉ cười và đáp...

_ Để đợi anh!!!

Cách biệt thự không xa là một cái hồ khá to và rộng... theo như nó được biết thì cái hồ cũng nằm trong vùng sở hữu của nhà họ Ngô... Nhưng nó lại

khá sợ cái hồ... mặc dù theo dân bản địa quanh đây thì hồ này rất nhiều cá còn nó lại rất thích bắt cá... Nguyên nhân nó sợ cái hồ vì cũng có truyền thuyết khác nói là từng có một đôi yêu nhau tự tử ở hồ này... và đêm đến... hồn ma của họ vẫn thường lướt nhẹ trên những đợt sóng lăn tăn... để tận hưởng cái gọi là lãng mạn...

Thế nên nó không thể hiểu tại sao Joe lại chọn nơi kì cục này mà nói chuyện với nó... không khí lãng mạn + cảm kích + xúc động mãnh liệt vừa qua bay biến đâu hết, cái không khí âm u ghê rợn bao trùm cảnh vật... tiếng gió rít, tiếng nước xô đẩy và những lùm cây bụi tối đen làm nó phát hoảng... tay nó cứ bủn rủn lấy khuy tay của Joe mà run lấy bầy...

_ Em sao thế???

_ Có ma.... quanh đây có.... có ma...

_ ma nào???

Joe phì cười...

_ Người ta nói... anh hok bik thật hả???

_ nếu mà có ma thì chắc là Mike và Rainie đấy...

_ cái gì???

_ Hai người họ toàn rũ nhau ra đây lướt sóng ban đêm thôi ah...

_ Nhưng mà...

_ Tóm lại là hok có ma đâu... nhưng mà nếu có thật thì...

Nó chưa kịp bày tỏ sự kinh hãi... thì Joe túm chặt lấy nó và ép sát nó vào người...

Sau vài giây ú ớ... nó ngậm chặt miệng... núp chặt hơn vào tấm thân mảnh dẻ của Joe, một cảm giác ấm áp lan truyền toàn thân nó.... nó nhắm mắt... rồi lại mở ra... thấy khung cảnh trước mặt bỗng chốc thật đẹp.... thật lấp lánh... Nó muốn nói những câu thật ý nghĩa... nhưng hai môi nó như dính chặt với nhau... cuối cùng... sau vài giây suy nghĩ điên loạn... nó lập cập nói một câu không thể vô nghĩa hơn vào thời điểm này...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71

_ Chun nói thik em...

Nó có thể thấy Joe đang nín thở... *****g ngực của cậu ngưng chuyển động... tiếp dau đó là một cái thở dài nhẹ nhõm... nó tự hỏi đầu óc mình chứa gì??? Khoảng vài giây sau thì Joe chậm rãi...

_ Anh biết!!!

_ Há??? bao h???

_ Em chậm tiêu quá... từ hôm sinh nhật anh... anh đã biết là Chun thik em rồi... nhưng anh lại không thể điều khiển được tình cảm của mình... nhất là khi nhìn thấy em.... Đành chịu vậy!!! ai bảo anh thik em cơ!!!

Nó nhìn Joe xúc động... nếu việc... cần 1 thời điểm thik hợp thì đó chính là thời điểm này đây....

”Soạt!!! “

Khi môi nó sắp chạm vào môi Joe... thì hai bóng đen ở đâu xỏ ra từ sau lưng... một trong hai cái bóng đó cầm cái máy quay...

_ Đã bảo đừng có xô em mà...

_ Ai bắt chú can tâm nhìn của anh...

Nó và Joe đỡ ra vài giây... rồi ôm bụng cười sằng sặc trước dáng te tua thảm hại của Adan và Mike... hai đứa này xem ra cũng biết điều... chúng nó lúi cúi cười rình rích... rồi rút không dấu vết... để lại không gian cho đôi trẻ... Nó và Joe nhìn nhau tươi cười... rồi tiếp tục với công việc lằng mằng đang dở... câu chuyện với nó chưa bao giờ tuyệt vời như vậy... ở bên Joe... giữa khung cảnh lấp lánh phản chiếu ánh sao...

Ngày chưa bao giờ đẹp như thế trong mắt nó kể từ tối hôm đó... Nó chẳng quan tâm tới bất kể điều gì ngoại trừ việc nhà và tình yêu của nó....

_ Đừng... đừng phun vào anh...

Nó và Joe đang cùng rửa bát... sau những giây phút phun nước và bọt xà phòng tung tóe khắp nơi... hai đứa nó lại trao nhau thêm một nụ hôn nồng thắm...

_ Nếu mà Joanne có ở đây....

Adan dứt mắt ra khỏi bọn nó.... vốc tay vào đồng bóng trước mặt... giọng tiếc rẻ...

_ Em thế sẽ cho họ hiểu trên thế giới này hok chỉ mình họ đang yêu...

_ Thế con bé đâu rồi....

Mike mân mê đồng râu tua tủa quanh miệng... sản phẩm của 3 ngày chưa thấy mặt Rainie...

_ Kiểm tra thể dục...

Adan thở dài....

_ Thay vì ném bóng vô rổ nó lại lun ném vô đầu lão dạy thể dục.... ông thù nó là đúng... còn chị gần nhót của anh đâu???

_ Đang mãi đi xin việc....

_ Ồ... phải... năm nay mụ ấy ra trường mà...

_ Hí,.... hí!!!

Tiếng cười một lần nữa lại rộn lên... sau khi đẩy cho hai đứa hok biết phép lịch sự một cái lườm... Adan quay lại nhìn Mike...

_ Còn bao thời gian nữa....

_ 30 s thôi!!!

_ Đếm ngược nhá... đồ anh sau 1 phút nữa mặt con bé osin sẽ ra sao???

_ Không biết... nhưng chắc là hok cười được....

_ 10, 9, 8..... 3, 2, 1.....

”Tĩnh!!!! Toong!!! “

Tiếng chuông cửa rung hồi hả!!!

Chapter 26

Tiếng chuông cửa làm cái đĩa nó định phang yêu vô đầu Joe theo đà lăn xuống đất vỡ choang...

_ Mở cửa đi chị ơi!!!!

Adan hét toáng lên rồi quay sang Mike cười rình rích như phải bả... Joe nhìn nó ngơ ngác...

_ Người quen của em ah???

_ Hok!!!

Nó buông một câu trả lời ngơ ngác không kém... rồi lon ton chạy ra mở cửa... không quên liếc Adan và Mike một cái nhìn ngờ vực....

”Cạch!!! “

_ Anh đã về....

Nó chưa kịp mở mồm đáp không khí thì đã bị Chun ghi chặt vô người. Adan và Mike lôi đầu ra hai bó hoa tươi thắm. ... chờ sẵn bên cửa tự bao h. ...

_ Chào mừng anh hai. ...

Adan giăng nó ra khỏi vòng tay của Chun. ...

_ Bó hoa này đắt lắm. ... nhớ hoàn tiền cho em đây nhé.

_ Okie.

_ Ôi!!! Anh Chun. ...

Nước dâng đầy trong mắt Mike.

_ Sao thế???

Chun đờ người, thằng bé xúc động như vậy.

_ Anh gầy quá. ...

_ Uh!!!

Adan gật gù. ...

_ Nhưng vẫn phong độ lắm.

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72

Và cuối cùng ba thằng đàn ông ôm chầm lấy nhau. ... nức nở.

Bây h nó mới định thần lại. ... ngó Joe. ... nó thấy mặt chàng ta ngỡ ngàng không kém. ...

_ Tránh ra!!! Tránh ra nào!!!

Tiếng con gái léo nhéo làm nó hiểu Chun không về một mình. ...

_ Cả chị hai cũng về nữa ah!!!

Mike hét toáng. ...

_ Lúc gọi anh có nói đầu.

_ Chị hai gì???

Chun nghiêm mặt.

_ Osin mới nhà mình đây.

Bây h Adan với Mike mới được dịp khoe lưỡi. ... hai đứa trở mặt nhìn Ella tay xách nách mang chắc phải đến một tấn đồ của Chun. ... còn Chun thì nhìn kon bé khinh khinh. ... nhếch mép.

_ Anh nói lại thử.

_ Ah!!! Princess!!!!

Nổi vui mừng khi thấy con mèo làm chặn ngang tiếng rít trong mồm Ella. Ngay lúc Chun cúi xuống vuốt ve Princess thì veo. một cái vali bay xẹt

ngang đầu Chun hướng thẳng vào nhà bếp..... Joe ôm đầu và kéo cả nó thụp xuống....

”Choang!!! “

Hậu quả tàn tệ và tất yếu là nguyên cả dây tủ bếp chuyển từ vị trí tường xuống vị trí đất... Mike và Adan ngã đánh oạch xuống đất... nhìn Ella với vẻ kinh sợ.....Mặt nó và Joe cắt không còn một giọt máu... riêng Chun bị kon mèo cắn một phát vô tay... không nao núng... chàng ta đứng dậy... nắm lấy vai Ella thở thê...

_ Vợ yêu... nhẹ nhàng thôi... chết người là em vô tù đấy..... anh hok có tiền cuộc em ra đâu.....

Kể theo câu nói là một cái ngáp dài... Chun nhìn Joe tỉnh cảm...

_ Má vừa gửi tiền... em với mấy đứa..... cả osin này nữa..... dọn đồng này nhen.... 7h tối nay ba về..... anh mệt lắm... lên ngủ đây....

Chun vờn vai... để lại trong mắt 3 đứa em + thêm cả nó 4 dấu hoi to đùng...

_ Ghừ!!!

Ella nhìn Chun giận dữ... ghừ đưa với con mèo!!!

_ Thế đấy!!! Chỉ có vì mấy hum hok ăn và mí buổi hok tắm... mà hấn hành chị như một kon osin thực thụ... hấn nghĩ rằng chị hem dám óanh hấn trong cái biệt thự cấp 3 của hấn... O... mà tại sao mình hok óanh hấn nhỉ???

Ella tỏ vẻ ngờ ngợ một lát... rồi lại dài mồm...

_ Đấy!!! Chị kòn tỏ ra biết lỗi... đã mua đồ, nấu cho hấn ăn... chăm hấn khi hấn lỡ tay thất ca vát quá chặt..... còn vác đồ cho hấn suốt đường về chứ.... mà đồng hành lý ấy nặng cả tấn chứ nhẹ nhàng gì... O!!!!

Ella xoay một vòng ngo ngoác... đưa em thân yêu vừa hiện diện sau lưng sis bi h lại lưu lạc phương nào... nheo mắt nhìn thật kĩ... sis nhận ra nó đang lết sau sis ít nhất là 20 phút đi bộ..... Với tốc độ 20 dặm / h... sis chạy thật lại chỗ đưa em... lên tiếng ca thán cái điệu bộ lê lết mệt mỏi của nó...

_ Chị hok nghĩ em cần vừa ăn vừa liếm đồng bim bim đâu.....

Ella chống nạnh... nhìn chăm chăm túi trên miệng nó..... Nó liền nhả cái túi ra... đập hấn 10 cái túi nặng trình trịch trong hai tay, hai vai và cả cổ nữa... vô tay bà chị yêu quý...

_ Em đang xách túi ah!!!

Nó thở hồng hộc.... nhìn đồng túi văng khắp đường mà kinh hãi.....

_ Thì em phải xách chứ... đồ ăn tối nay mà...

_ Vâng!!! Đồ ăn tối chỉ có túi này thôi... đồng còn lại là của chị iu hết đấy.....

Ella cười ngượng nghịu... rồi cảm tất cả đồng thức ăn ngổn ngang lên... lặc lè bước...

_ Mà sao chị ăn nhieu ghê vậy???

_ Thứ ăn dự trữ đề phòng tên bựa ấy bỏ độc vô com của chị...

_ Em nấu hết mà!!!

_ Uh nhii??>>>

Ella đáp tỉnh bơ... Và quăng đồng đồ ăn cho vài con **** gần đó...

15 phút sau cả hai chị em đã về tới cổng nhà... Cái nắng gay gắt ban trưa có vẻ làm Ella mệt mỏi...mặt sis đang đỏ lựng... hơi thở gấp gấp...

_ Nước!!! Chị khát!!!!

Cánh cửa bật mạnh chỉ bằng một cú đá có uy lực kinh hồn... và nó trở mất ngạc nhiên...

Chương 73

Trước mắt nó là ba anh em nhà họ Ngô... thiếu Chun... tất cả đang mặc 3 cái tạp dề màu hồng... đội khăn hồng... và di chuyển có trật tự trong phòng khách... kẻ lau chùi... người quét dọn... mặt ai nấy lộ rõ vẻ đau thương...

Adan kì cái bàn sáng bóng với tất cả lòng căm ghét... rì rầm những câu mà nó cố gắng lắng mới nghe thủng...

_ Ông hok nói.... và ông chuồn...

_ Ấy ấy!!!

Nó giật mình khi nghe tiếng nói lạ... tiếng nói của một người đàn ông trung niên... chắc là....

_ Chuột con... con hok cần kì mạnh vậy đâu...

Ông Ngô nói âu yếm với Adan... làm thằng bé đỏ bừng mặt... Nó đoán Adan mừng thầm vì không có Joanne ở đây...

_ Ấy!!! heo con... đừng có đẩy đồ đạc mạnh vậy....

Mike quay ra nhìn ông Ngô với ánh mắt nó chưa thấy bao h... nhưng vẫn cảm cứa chất từng mảng lớn – di tích của cái tủ bếp vô một hộp các tông to... Nó liếc sang Ella... bà ta đang có vẻ hồi lỗi....

Nó lại nhìn ông Ngô... ông nhỏ thó và có một mảng hói trên đầu... nhưng điều lạ mà nó nhận thấy là ông Ngô rất quen... cho tới khi cái nốt ruồi to tổ chẳng gần mắt ông giật giật... nó mới nhớ ra một kỉ ức hok được hay ho cho lắm...

_ Ah!!!

Ông Ngô reo lên khi thấy hai đứa nó ở cửa... bằng một động tác nhanh nhẹn... ông bước tới bên Ella... nắm chặt tay sis và lắc thật lực...

_ Gặp lại cháu thật vui quá!!! Chà cháu lại càng xinh hơn...

_ Bác.... bác Ngô....

_ Xìoi oi!!! Bác bỏ nổi gì... bố... là bố đó...

Rồi như chợt nhớ ra điều gì... mặt ông ngây ra...

_ Ô mà gấu con đi đâu rồi... Thỏ con...

Ông hướng ra phía Joe đang quét đồng mìn rác luộm thuộm...

_ Anh cả con đâu...

_ Không biết!!!

Joe nói lạnh lùng... có lẽ cậu cũng hok thích thú mấy cái việc bị gọi là thỏ con trước mặt nó... Nhưng thực sự cái nik đáng yêu của Joe không thể nào làm nó chú ý được lúc này...

_ Cô gái này là...

Ella lắc mạnh tay... nó giật bản mình... nhìn lên ông NGô... rồi ngay lập tức quay ra chỗ khác...

_ Osin mới!!! Bố ah!!!

Adan uể oải~~~

_ Ah!!! Xinh xắn quá...

Nó gật nhẹ đầu... lí nhí cáo phép ông Ngô... rồi túm Ella chạy một mạch ra khỏi nhà....

_ Em ... sao vậy???

Ella tròn mắt nhìn nó... cả hai đang đứng ở ngoài sân vườn...

_ Ông... sao ông lại ở đây???

_ Há??? Sao hok....

_ Hok phải... nhưng ông là ông bố chồng hụt của em mà...

_ Há??? Em gặp ông rồi...

_ Uh!!! Hôm ấy ra mắt hai họ.... em vừa đứng dậy chuẩn thì ông tới... em nhớ cái nốt ruồi đó lắm mà....

_ Ah!!! Chị suýt quên Joe là chồng chưa cưới của em...

_ Há???

Ella kịp bịt chặt miệng nó trước khi tiếng hét thất thanh trong vòm họng nó thoát ra ngoài...

_ Uh đúng đấy!!! Khó thế!!!! Nói bé thôi...

_ Chị nói...

_ Ồ.... mà đừng hét nữa nhen!!! Joe là chồng chưa cưới của em... thằng chồng hụt của em đó....

Lời của Ella rành rọt và thẳng thắn đến mức nó suýt ngã lăn đờ ra đất!!!

Cái sự thật hay ho của Ella làm nó giật mình có tí xú... Sau quãng độ 3 phút trách móc bà chị tại sao hok nói sự thật cho nó bik ngay từ đầu... nó nhận thêm một sự thật hãi hùng nữa là cả Rainie cũng bik lun... lý do hok nói nó biết là để sự việc diễn biến cho vui... Nó cũng chẳng có cơ gì chỉ chiết thêm... vì nó cũng bik rồi... cái nó đáng phải quan tâm bây h... là ngó Joe từ con mắt khác....

Vừa chà lung tung với đồng bát đĩa... nó vừa ngó Joe.... cả nhà đang ăn tối và nó nghĩ mình nên rút ra khỏi sự huyền ảo của buổi tiệc... Chun không vừa ý lắm với thái độ của nó... còn Joe thì hok có ý kiến gì... Có vẻ Joe hiểu tại sao nó làm vậy....

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

Tuy rút khỏi cuộc vui nhưng nó vẫn để ý không sót câu nào trong cuộc nói chuyện thân tình, đồng thời còn tranh thủ nghĩ thêm vài điều...

Nó có nên nói cho Joe biết Joe là chồng sắp cưới của nó không??? Hiện giờ hai đứa đang yêu nhau và lẽ tất yếu đó là chuyện đáng vui mừng... Nhưng nói với Joe đồng nghĩa với việc nó phải quay về đúng thân phận của mình... và tình yêu của nó lại bị đặt dưới vòng tay của bố mẹ... Điều đó thật chẳng hay ho chút nào... nó muốn nó và Joe hãy vẫn như bây h... sống cùng nhau, vui đùa cùng nhau... yêu nhau mà không liên quan tới hôn ước của hai họ... một tình yêu chân thành...

Nó cứ miên man suy nghĩ... mãi cho tới lúc giọng ông Ngô oang oang với vẻ hốt hoảng...

_ Cái gì??? Ngủ riêng ah??? Tại sao???

Cứ theo lời ông nói thì việc trai chưa vợ gái chưa chồng ngủ riêng là một điều cấm kị vậy....

_ Bố không biết... hai đứa phải ngủ chung...

Nó quay ra ngay tức khắc... Mike và Adan đang rì rầm và cười có vẻ rất kích động... Joe thì dăm dăm nhìn nó Ella đang bụm miệng muốn phun hết những thứ vừa nuốt... còn Chun thì đã phun hết từ lâu... mắt anh chàng tròn tròn...

_ Bố nói chi kì vậy??? Kon và cô ta....bố đùa ah!!!

_ Mệnh lệnh...

ông Ngô nghiêm mặt....

_ Nếu chúng bay muốn ra đường và tự lo hết mọi việc.... cả việc ăn uống... và lau dọn... thì hãy ngoan ngoãn đi!!!

Chun thờ dài ngoai ngắn còn Ella thì cười khoái trá... nó nghĩ bà chị nó cảm thấy thik thú khi Chun khó chịu... bất kể nếu có chuyện gì xảy ra nếu hai người ngủ chung...

_ Con về phòng đây!!!

Chun đứng lên ngay tức khắc.... cùng lúc đấy... Ella cũng bỏ dao nữa...

_ Cháu cũng về ” phòng!!! “

Bước chân của Chun dừng ngay tức khắc... quay lại với vẻ mặt ác quỷ.... Chun hét lên...

_ Cô hok để tôi yên một s hả???

_ Hok!!!

Ella nói thân nhiên và chạy tút vô phòng Chun... khuyến mại kế tiếp là cái thè lưỡi trên ngroi... ..

_ Em cá 5 ngàn là Chun phải ngủ dưới đất!!!

Adan cười đắc thắng...

_ Chú chọn kèo trên rồi thì cá cược nổi gì...

Mike ngán ngẩm... ..

_ Bà chị dâu của chúng chiếm giường là chắc cú gòi...

Nó đồng tình với Mike và Adan!!!

Phòng Chun ngăn nắp và sạch sẽ... tất nhiên vì nó vừa dọn hồi chiều... tuy nhiên chưa bao h Chun thấy căm ghét ánh sáng căn phòng như lúc này... nó mờ mờ... ảo ảo... thật không minh bạch...

Tiếng gõ vi tính lách cách sau lưng Chun... nếu nói Chun và Ella giống nhau thì chắc là ở điểm thik ngồi trên giường nghịch laptop... Hai đứa đang ngồi dựa lưng vào nhau... cố gắng đẩy đối phương và chiếc laptop xuống đất... mồ hôi Chun ướt đầm và Ella cũng vậy... tuy nhiên mọi nỗ lực của cả hai đều hok có kết quả... vẫn dựa sát vào lưng nhau... đôi khi suýt lâm vào trạng thái nguy hiểm – đè lên người nhau...

_ Không được...

Chun hét lên...

_ Làm cái gì mà hok phải xô xô đẩy đẩy nữa đi... cô suýt ám hại tôi 3 lần rồi...

_ Uh thì làm!!!

Ella cất laptop đi... chỉnh lại quần áo, vuốt lại mái tóc ngắn cùn...

_ Chơi trò 5 từ...

_ Tôi hỏi trước nhá...

Chun thở thè...

_ Cháp anh luôn... bắt đầu đi...

_ Sao cô đáng ghét thế???

_ Sao anh đáng ghét thế???

_ xì tốp!!! Đấy mà là trả lời ah????

_ Anh hỏi vậy thì tôi trả lời kiểu gì được...

_ Okie!!! Hồi lại... Cô đừng thik ai chưa???

_ Đương nhiên là có rồi???

_ Cô thik tôi đúng hok???

_ Ai bảo anh nghĩ thế???

_ Tại vì tôi nghĩ thế???

Im lặng một chút;... Ella nhìn thẳng vô Chun. ...

_ Đúng. Tôi thik anh thật!!!!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75

_ Cái gì???

Chun tròn mắt.....

_ Anh thua gòi... Cái gì??? 2 chữ... xuống đất!!!!

Ella đập Chun xuống đất một cách không thương tiếc.... đau vì đang ngỡ ngàng thì bị đập... Chun tức tối...

_ Cô lừa tôi đúng hok???

_ Cứ nghĩ vậy đi...

Ella cười sung sướng... gấp dài... kéo chần và bắt đầu ngáy.....

_ biết mà...

Chun tức tối!!!!

Nó nhìn chòng chọc lên trần nhà... Thật khó ngủ trong hoàn cảnh cái đầu chất đống những việc cần phải suy nghĩ... Không hiểu tại sao đến h nó lại nghĩ đến thằng bé culi mút kem... Chuyện qua lâu rồi mà...

Tiếng loạt xoạt ngoài hành lang làm nó giật mình... ngồi bật dậy.... Nó chăm chú ngó ra phía cửa... tiếng loạt xoạt vẫn ngày càng to.... 5s sau... tiếng gọi cửa vang lên loạn xạ....

Nó nhìn đồng hồ... 11h30'... ai lại muốn hỏi han gì nó h này... Nó tự cho mình 5 phút nữa để suy nghĩ kín kẽ trước khi mở cửa... nhưng có vẻ người gọi cửa không muốn đợi thêm nữa....

_ Ngủ rồi à??? Anh đây!!!

_ Joe!!!

Nó reo khe khẽ... rồi chạy ra mở cửa.....

”Cạch!!! “

Trước mặt nó là Joe... tươi rói... tay ôm nhóc những socola, caramen, sữa chua.....

_ Anh làm gì đấy???

Nó thì thầm...

_ Cho vào đi... anh ôm hết xuể rồi... đồng này nặng quá... rơi xuống thì tiêu...

Nó nhìn đồng đồ ăn... quả là vĩ đại... sau khi lách người cho Joe bước vào... cậu chàng quẳng ngay lủ đồ ăn lên giường... ngồi thờ phù phù...

_ Rón rén từ tầng 1 lên đây... sừng vù chân... có vẻ như ai cũng ngủ cả...

Joe im bất khi nhìn nó... và chưa để nó mở miệng... anh chàng đứng dậy ôm nó vào lòng...

_ Anh làm gì đấy???

Nó rên thâm... thâm tâm nó không muốn Joe xử sự vậy khi Chun ở đây... dù chắc chắn Chun hok nhìn thấy...

_ Cả ngày hôm nay phải làm mặt lạnh với em... hok chịu được...

Joe ghen ngào... cái ý tưởng cậu chàng khóc lẫn lộn trong phòng vì nhớ nó khiến nó bật cười...

_ Bậy h ôm xong gòì... về phòng đi...

_ ừ!!!

Joe không nhẽo... gòì buông nó ra... ngồi xuống giường...

_ Tại sao hok??? Đi về đi...

Nó chỉ cái đồng hồ...

_ Muộn rồi đấy...

_ Anh mất công bê đồng này lên đây... bây h lại bắt mang xuống ah...

Nó nhìn đồng đồ ăn... rồi lại nhìn cái chân sừng tấy của anh chàng... cũng thấy xót xót...

_ Thôi rồi... ăn xong thì phải về rồi chưa...

Không gian ban đêm thật tĩnh lặng và mát mẻ... Nó ngửa mặt lên thưởng thức món socola béo ngậy... nhìn Joe với cái mồm nhóp nhóp nâu thik thú... hai đứa quặp hai bàn chân vào nhau... ở giữa chúng là đồ ăn...

_ lau đi!!! thỏ con!!!

Nó chùi miệng cho Joe... cười ha hả??? anh chàng bực ra mặt...

_ Cái ông bố ấy... đã bảo tụi anh đâu còn bé nữa... xứng đáng với mí tên ấy... chắc chỉ còn mỗi thằng Adan thui...

_ Hay mà@!!!... nhưng... hồi xưa Mike... chắc béo lắm hả???

_ Ôi giới... ông ấy béo gần như một quả bóng... hồi ngủ chung giường với ông suýt bị đè ra bã...

_ Vậy sao h ông chuẩn thế???

_ Nói ông phẫu thuật em có tin hok...

_ Phẫu thuật???

Nó há mồm... tính khi nào phải hỏi Rainie xem kon bé có thấy vết khâu vá gì trên người Mike hok...

_ Em nghĩ là có...

Nó nói... rồi cười rình rích... Joe cũng cười... cậu chàng lim dim mắt...

_ Ah!!! Có phải anh từng đính ước với nhà bên ấy hok??

_ Nhà bên nào...

_ Bên Ella ý...

Nó hỏi... trong lòng pháp phòng hồi hộp...

_ Uh!!!

Joe thở dài...

_ Anh biết cô ta hok???

_ Biết???

Nó giật mình... Nó và Joe có gặp nhau trước kia bao h đâu???

_ Anh gặp cô ta rồi ah???

_ Uh!!! Hồi bé tí xiu... chả hiểu cô ta còn nhớ hok???

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76

_ Tí xiu???

Nó ngạc nhiên... cố lục lại trí nhớ của mình....

_ Ngày đó bố và mẹ có việc ra nước ngoài... anh Chun thì đi cắm trại với bạn... anh Mike ở nhà ngoại... Adan vì quá bé nên mẹ mang đi... thế là bố đưa anh sang nhà bên ấy.... bảo cho anh ở vài hôm... mà hình như cũng hok phải nhà... chỉ là một cái biệt thự mùa hè...

_ Biệt thự??? Anh gặp cô ta ở đó....

Nó hỏi... tìm đập dồn dập...

_ Uh!!! Có vẻ như cô ta cũng đến đây nghỉ... anh cũng nhớ mang máng thôi... tóc dài... xoắn... xinh xắn... thik mặc váy và đánh đá...

_ Đánh đá???

_ Anh thấy vậy.... cô ta có vẻ tiểu thư.... nhìn thấy anh... coi anh là osin mà hok hỏi han gì cả... cô ta sai anh đi làm hết việc này việc khác.... mua kem... lấy đồ... đặt ti vi... những việc còn con... nhưng cũng chỉ chạm mặt có 1 tuần thôi... sau đó bố anh đón anh về... Sau này biết mình đính ước với cô ta... cũng hơi ngạc nhiên... nhưng hiểu kì muốn xem mặt mũi cô ta ra sao??? Ai dè cô ta chuẩn ngay hôm hai nhà ra mắt... chuẩn tận bảy h... có lẽ cô ta vẫn coi thường anh như xưa....

Tìm nó thất lại... nó quay lưng đi... tránh nhìn vào mắt Joe....

_ Mà em hỏi vậy làm gì.... ghen ah???

_ Không...

Nó nhẹ nhàng...

_ Em thấy cô ta không nghĩ vậy đâu... tại cô ta không biết đây là anh... Joe ah!!! nếu cô ấy biết người đó là anh... thì cô ta sẽ không bỏ trốn...

” Khò.... “

Tiếng ngáy kéo dài khiến nó im lặng... nhẹ xoay người ra... nó thấy Joe đã ngủ... ngủ rất ngon... ôm hết đồng kệo hất xuống giường... Nó đắp chăn cho Joe.... rồi nằm xuống... ngắm anh chàng... và bằng một cử chỉ vô thức... nó vuốt tóc Joe.... nói thì thầm... chỉ mong Joe hok tỉnh dậy...

_ Anh biết không... em chính là cô gái ấy....

Chapter 27

” Cạch!!! “

Nó thò đầu ra từ cánh cửa... mắt đảo khắp hành lang... bây h là 5h sáng... nếu ai mà thấy Joe đi ra từ phòng nó thì thật không hay...

_ Không có ai chứ???

Đầu Joe đề lên đầu nó... lảo liên...

_ Không...

Nó nói dứt khoát... và ”tình cờ” thụi cùi trỏ vô bụng Joe...

_ Ra mau lên...

Joe nhìn nó luyến tiếc... nhưng cũng lách mình qua khe cửa hẹp...

”Cạch!!! “

Tiếng cửa sập mạnh... tiếng bước chân loẹt quẹt xa dần... nó dựa người vô cửa... nó muốn đứng đó tới khi nào không thể nghe được tiếng dép nữa...

_ Đi đâu đấy!!!!

Giọng nói vang lên ập úng... và nó toát mồ hôi...

Vặn nhẹ nắm đấm cửa... nó ló đầu ra... Chun với bộ áo ngủ và đầu tóc xộc xệch... đang nhìn Joe với ánh mắt dò xét... đêm của Chun có vẻ không mấy thú vị...

_ Em... em...

Nó sập cửa lại... nín thở nghe hóng từ bên ngoài...

_ Em... đi uống nước....

_ Nghe giọng thấy sạo...

Nó lăm bằm...

_ Hok ngủ được ah...

Giọng Chun chán nản...

_ Anh cũng vậy ah???

_ Uh!!!.....

Giọng nói của Chun bị nghẽn bởi 1 cái ngáp dài...

_ Hơ... con mụ phù thủy bắt anh ngủ đất... đêm bị muỗi đốt quá trời... Thôi anh về phòng đây...

Chun vỗ vai Joe bồm bộp... rồi lại lê đôi dép về phòng... khi tiếng dép của Chun đi qua phòng nó... nó thấy im lặng một lát... rồi tiếng dép lại vang lên... xa dần...

_ Chắc chắn là có chuyện rồi... hai người hôm qua... nói mau...

Adan nắm cái cốc gần như sắp vỡ... căng mắt nhìn nó và Joe... hai đứa vừa liếc nhìn và cười với nhau đầy ẩn ý... Bữa ăn sáng chỉ có nó... Joe Adan và Mike... ông Ngô phải đi làm từ sáng sớm... Ella và Chun có một cuộc họp quan trọng nên cùng nhau ăn sáng ở ngoài...

_ Có gì đâu!!

Joe nhét thêm muỗng com nữa vô mồm... ập úng nhìn ra chỗ khác...

_ Thế này là hok được... họ đều có đôi... chúng ta cũng có...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77

Mike nhăn nhó... y như thể anh chàng bị ngược đãi...

_ Để anh gọi cho Rainie...

_ Đúng... em cũng gọi cho Joanne...

_ Này!!! Cả hai... hai người... chuyện đâu có như thế...

Nó phát hoảng trước tình cảnh 4 đôi 4 phòng... nhưng nó ngăn không kịp... Mike và Adan đã đều rút điện thoại ra...

.....

5 phút sau lời đề nghị, rồi thuyết phục... rồi câu dẫn... hai anh chàng đặt điện thoại xuống... ừ ừ... ừ ừ...

_ Sao rồi???

Joe ngược mắt lên....

_ Rainie nói từ đợt bỏ nhà trước... con bé bị quản chế... không được đi ra ngoài sau 7h tối...

Mike gục mặt xuống bàn đầu khỏ...

_ Còn Joanne bảo nó vẫn là trẻ vị thành niên... trời đất!!! chỉ tới nhà chơi và ra mắt bố thôi mà...

Adan kêu lên chán nản...

_ Nếu thik có người ngủ chung thì hai người ngủ với nhau đi...

Joe vừa đưa ra đề nghị hay ho thì liền bị hai anh em phản đối tung bùng...

_ Ngủ với anh ý á... Em suýt bị ngạt bởi chiêu quán cổ bằng thịt của anh rồi...

_ Này... đây là hồi anh còn béo... bây h thì...

_ Anh vẫn béo...

_ Nói lại xem...

_ Lần trước anh còi trần... em thấy đông mỡ thừa chưa tiêu hết...

_ Cái thằng...

Mike và Adan quay ra hục hặc lẫn nhau... thấy mọi người đều không có vẻ muốn ăn nữa... nó vội vàng thu dọn bát đĩa lại...

_ Này...

Joe kéo nhẹ tay nó...

_ Sao...

_ Hôm nay anh được nghỉ... đi chơi chứ???

Quán cà phê ngày thứ 2 không mấy đông... nhưng cũng tạo cho Chun một không khí hơi bức bối... có lẽ do họa tiết những nhện vô nghĩa trên từng góc quán... Vậy mà Ella nói đây là nơi rất tốt để uống và suy ngẫm... thật vậy... Cô nàng đang chăm chú vào tờ báo trong tay... thốt ra những câu khiến Chun sồn gai ốc...

_ Làm đám cưới ở đâu nhĩ??? Khách sạn hay ngoài trời... Còn quần áo nữa... ờ... cũng không thể thiếu loại thiệp mời... đi tuần trăng mật ở đâu nhĩ??? Sinh mấy kon nữa này...

_ Cô làm cái gì thế hả???

Chun quát tướng lên, không mấy chú ý đến những con mắt hướng nhìn anh kì cục...

_ Bậy h còn trò chuẩn bị đám cưới nữa... tôi nói cưới cô bao h... bao h hả???

Về mặt của Ella bậy h thật khó miêu tả... nửa như mĩa mai... nửa như thơ ngây vô tội... chậm rãi để tờ báo xuống... Ella xoay ngược nó lại để Chun có thể đọc...

_ Tiên tri cho tương lai....

Dưới tên tit lớn là một dãy các câu hỏi trắc nghiệm đại loại như... bạn thích tổ chức đám cưới ở đâu... sinh con gái hay con trai???? Chun ngó người... ngó mặt cậu chàng bậy h thật tội nghiệp....

_ Hiểu chưa lão già... tôi làm trắc nghiệm...

Ella quát thét vô mặt Chun làm cho gương mặt gấu con càng thêm đáng thương...

_ Biết rồi!!!

Chun rụt rè nói sau khi Ella giật phắt tờ báo về phía mình...

_ Đây... cô làm thế này cũng vì bị bố cô ép đúng hok... đừng cam chịu nữa... chúng ta hãy cùng vùng lên vì tương lai tươi sáng của hai ta...

Chun đứng thẳng dậy... đặt tay lên ngực... làm tư thế của người kỵ sĩ sẵn sàng ra trận... hướng mặt ra cửa kính...

_ Tôi chẳng bị ai ép cả... vì tôi muốn lấy anh... thế thôi...

Im lặng 2 phút... Sự việc Chun không tỏ ra chút xú xức động nào trước câu nói khủng hoảng của Ella làm cho sis giật mình... dòi mắt khỏi trang báo... Ella ngược lên... và thấy Chun đang trong trạng thái cứng đờ người... chăm chú nhìn vào một điểm sau tấm kính trong suốt... rồi đột nhiên... Chun rời khỏi bàn và chạy ra ngoài quán cà phê.... lúng túng và vô cùng thất vọng... Ella ngó ra chỗ mà Chun vừa nhìn trân trân... và sis có ngay câu trả lời... Đặt một tờ tiền thanh toán và khoác túi xách lên vai... sis tắt tả chạy theo Chun!!!

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78

Nó không biết... không ý thức được chuyện gì đã xảy ra kể từ khi nghe tiếng gọi thảng thốt của Chun... và loáng thoáng bóng Ella ngay sau đó... ngay sau khi nó vừa hôn Joe....

bên tai nó lừng bùng những gì đó như lời trách móc.... lời dò hỏi và nó đứng sượng trân ngay bên Joe... Nhìn chăm chăm xuống bàn chân đang toát mồ hôi ươn ướt... Thịnh thoảng nó cảm nhận được là Joe nắm chặt tay nó... Nó không dám nhìn lên và cũng không nhìn đi đâu khác được... Nó hiểu Chun hiện h đang rất... rất giận...

_ Em nói em và... em và...

_ Vâng... em yêu Ariel... chúng em đang yêu nhau...

Joe siết chặt tay nó hơn lúc nào hết....

_ Đừng nói nữa Joe...

Nó thì thầm như chỉ để mình mình nghe được... bên tai nó cũng là một tiếng nói nhỏ nhẹ...

_ Đừng làm tôi mất mặt... mọi người đang nhìn đấy...

Nó nhận ra giọng nói của Ella... cũng như cảm thấy Chun đang nhìn nó không chớp mắt.... Tất cả âm thanh bỗng im bất hải hùng... hay ít ra với nó là như thế.... Joe và Chun cùng thờ... Và không để bất cứ ai ngăn cản hay ngăn trở... Chun giằng tay nó ra khỏi Joe và kéo đi một mạch...

_ Anh đưa cô đi đâu???

joe án ngay trước mặt Chun và nó... giọng cương quyết...

_ Tránh ra nếu cậu muốn mọi chuyện kết thúc...

Đó là giọng nói giận dữ nhất của Chun mà nó từng được nghe...

Ella kéo nhẹ tay Joe...

_ Tránh ra là khôn ngoan đó...

Trong một tích tắc... Joe nhìn nó... nhìn Chun... rồi đứng tránh ra... Chun tiếp tục lời nó xềnh xệch... nó không dám ngoái đầu lại... Nó đã biết một ngày như vậy chắc chắn sẽ tới... một ngày tồi tệ...

Chun và nó lên xe... nó bước đi hoàn toàn theo phản xạ mà Chun thúc đẩy... phải khá lâu sau... Chiếc xe dừng lại... trên một mòm đất lớn... nơi có thể bao quát toàn bộ thành phố... Trời lúc này đang tối dần... những ánh đèn nổi bật trong nền sẫm tối ấy... sương đêm bắt đầu đọng... và không khí lạnh lẽo của một buổi đầu đông làm dịu bớt đi cơn giận dữ của Chun...

_ Bao lâu rồi??

Chun lên tiếng... nghe như anh chàng đã cố gắng nén cho giọng nói nhỏ nhẹ lại...

_ Em không biết...

_ Không biết!!! Em không biết em thích nó từ bao giờ sao??? Là nó lôi kéo em phải không... nói cho anh nghe... vì anh hay dọa nó hỏi nó còn bé nên nó trả thù anh bằng cách cướp em... anh đã thấy lạ khi nó hok hề để bụng ngay khi anh xé toang tờ giấy khen mà nó yêu quý... và nó làm...

_ Không phải...

Nó nắc lên... nói với nó bây giờ thật khó...

_ Em thích anh ấy!!! sự thật là vậy...

_ Tại sao??? Em đã thích anh...

_ Là đã... Chun ah!!!

_ Vì anh lừa dối em sao??? Em với nó trả thù anh bằng cách này... Anh thề với em... đúng là ban đầu anh có ý nghĩ đó... đuổi em ra khỏi nơi anh sống, trả mọi thứ về trật tự... Nhưng dần dần anh hiểu ra em chính là trật tự anh cần... và anh muốn... anh không muốn xa em... và anh...

_ Không phải vì lẽ đó...

Bây giờ nó nhìn thẳng vào mắt Chun... nếu có lúc nó phải nói ra tất cả... ắt hẳn phải là lúc này...

_ Em có cảm giác với Joe trước khi em biết mọi chuyện... khi em đứng ở cánh cửa của anh... là lúc em đang nghĩ nói với anh như thế nào về chuyện em thích Joe... Em đã nghĩ là không thể... nhưng em không thể kìm được... em xin lỗi... em... em...

_ Em thích nó????

Nó mím môi... lặng lẽ gật đầu...

_ Hai người yêu nhau???

Chun vẫn hỏi bằng giọng sèn sệt...

_ Em xin lỗi...

Nó lại nói câu nói chán ngắt đó... và nó không dám ngoáy Chun thêm một giây nào nữa...

_ Nói cho em biết... ANH SẼ KHÔNG BAO H CHẤP NHẬN CHUYỆN NÀY!!!

Chun hét to vào mặt nó... trước khi giận dữ bỏ lên xe và phóng đi trong tâm trạng uất ức khó tả... Nó dường như có thể hiểu được đôi chút gì đó cam giác của Chun... Cảm giác khi Chun chắc chắn rằng trong đầu nó không có ai khác ngoài mình... rồi lại tỉnh cờ nhận ra Chun không là gì trong nó....

Chương 79

Nó muốn khóc... nhưng khóc thật không xứng đáng... mặt nó cứ đỏ bừng và đôi mắt chỉ chực òa ra!!! Con gió mang một luồng bụi đến làm nó ko có cơ mà ngăn nước mắt... Tiếng lá loạt xoạt đâu đây... Nó không mấy may đề ý... quan trọng hơn với nó là Chun sẽ xử sự ra làm sao sau ngày hôm nay...

_ Đưa đây cho anh...

_ Đưa đây cho em...

_ Của anh...

_ Của em...

Sau khi hét lên và dồn hết sức mạnh vào cánh tay cầm đũa chắc chắn... Joe giật được cái đùi gà béo ngậy từ đôi đũa chắc chắn hok kém của Chun... Và ngay lập tức... anh chàng phi cái đùi vào bát nó... và cười điệu cười hok *****ng hăng...

_ Ăn đi... tốt cho... tất cả của em đây...

Nó nhìn Joe với ánh mắt kinh hãi... Adan và Mike rú lên như thể bọn nó đã biết cái gì đó thú vị... Ella hực hặc cười trong lồng ngực... Chun thì cảm câu hết biết...

Tức giận ngó cái mặt đầy tự hào và hãnh diện của Joe lúc ấy... Nó liếc nhẹ sang Chun... cảm thấy hơi tung tức vì chưa cho cả hai hai cú đấm đích đáng...

Mấy ngày qua... nỗi mặc cảm của nó với Chun dần tắt... đơn giản vì điều nó lo sợ cũng thành sự thật... Chun và Joe làm một trận chiến thực sự... Khi là giành nhau cho nó ăn... khi làm công việc hộ nó... khi thì tranh thủ kéo nó ra chỗ vắng vẻ thổ lộ tâm tình mỗi khi người kia không có nhà... Khi khác lại cố gắng gần gũi nó khi người kia ở ngay trước mặt...

Gạt qua sự tức tối vì cả hai coi nó như một thứ đồ vật... chính xác là một con gấu bông được cưng chiều... Nó hết sức cố gắng để tắt cả những trò trẻ con trên kia chấm dứt... bằng cách nói 1000 lần mỗi khi có thể với Chun, rằng nó hok thích Chun tí ti nào hết... Nó còn làm một số biểu hiện chống đối... nhưng Chun vẫn tro ra mà chiến đấu với Joe... Cuối cùng, trong sự thất vọng vô bờ bến... nó hiểu mối quan hệ nhằng nhịt của nó với hai anh em họ Ngô... đã bị ông bố thân yêu phát hiện...

Một mắt nó nhắm cái đùi gà chăm chú... mắt kia chớp được cơ hội là liếc ông Ngô một cái...

_ Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó giẫm trúng chân Adan khi tình cờ gặp ánh mắt soi mói của ông Ngô... Thăng bé đang nhìn nó bằng tất cả lòng căm hận...

Ông Ngô cười nhẹ... và nói với cái giọng ”ta đây biết tuốt“

_ Bố biết rồi...

Người lãnh hậu quả cú phun phì phì tất cả phần còn lại của cái đùi từ nó... là Ella... Mike thờ nhẹ vì may mắn ngồi cách Ella 5cm...

Dù khó chịu... Nhưng Chun vẫn phẩy nhẹ đồng hồ ăn trên người Ella bằng đầu móng tay... Và sis đáp trả lại Chun một ánh mắt biết ơn vô cùng...

_ Bố biết cái gì...

Chun nhăn mặt sau khi vừa vẩy đi một mẩu thịt từ ngón tay...

_ Biết kon đang thích... cô bé này...

Ông Ngô chỉ thẳng vào mặt nó... may là bây h nó không có gì trong mồm... nhưng nước bọt thì có... và bây h đến Mike là người lãnh đạn...

Joe cắm cúi với đĩa thức ăn như thể mình không tồn tại... trong khi Chun lúng búng...

_ Gì cơ??? Cô bé nào???

Anh chàng tỏ vẻ ngây thơ nai tơ khi đảo mắt quanh phòng kiểm cô bé vô hình...

_ cả Joe nữa....

Ông Ngô chậm rãi... có vẻ không chút chú ý đến việc tăng lờ của Chun.... Giọng ông nghiêm túc thực sự.... Điều này chứng tỏ khi ông gọi tên Joe thay vì ”thỏ con“...

_ Tinh tay ba....

Ông kết thúc... và tiếp tục với thức ăn...

_ Phải...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80

Joe quyết định đổi mặt... và quàng tay qua vai nó....

_ Chỉ con và Ariel... anh ấy hok có phần....

Joe liếc xáo sang phía Chun...

_ HOK CÓ PHẦN!!! Anh là bạn trai đầu tiên... của...

_ Đầu tiên???

Joe hỏi nó với vẻ nghi ngại...

_ Ờ thì hok đầu tiên... trước em...

_ Con...

Ông Ngô vừa cắn cúi với cái cánh gà... vừa chỉ tay vô mặt Joe...

_ Thì được.... nhưng kon...

Ông quay hướng ra phía Chun...

_ Thì không...

_ Cảm ơn bố...

Joe nói bằng giọng lịch sự... trong khi Chun thì nổi sùng...

_ Bố ... bắt công... vô...

_ Phải...

Ông Ngô xoa cái bụng căng tròn của mình... nhìn Chun thik chí...

_ Bố có chứ... bố có quyền với con trai bố.... và...

Ánh mắt ông kiên quyết hơn...

_ Cầm tức ba ngày với Ella... trong phòng con...

_ HẢ???

Mặt Chun ngơ ra... về ngay ngò giờ mới thành thực trên từng đường nét anh chàng...

_ Không!!!

Chun nhìn Ella kinh hãi...

_ Ô!!! Có chứ....

Ella hưởng ứng... và nhìn Chun với ánh mắt thích chí!!!

_ Tôi thắng gòi....

Ella nói to bằng giọng của kẻ chiến thắng tuy hơi cố kìm nén.... nhìn Chun với vẻ mặt ta đây... mặc cho Chun nhăn nhó, bức xúc.... Sis vươn tay ra... với lấy hộp bánh gấu nhón lấy cái gọi là phần thưởng cho người thắng.... Từ lúc hai đứa bị cầm tù tới h.... cả hai chưa có gì vô bụng ngoài mấy thứ đồ ăn vặt để mốc trong vali của Ella.... Theo ông Ngô... cầm tù chắc kèm lun với cụm từ :” nhịn ăn “

Loạt xoạt gom bài.... bọn nó chơi tiếp.... mãi cho tới lúc trên tay Chun chỉ còn 1 cây bài.... còn Ella đang giành quyền đánh và còn những hai cây....

Bằng một ánh mắt gian xảo không thể tả... Ella liếm mép... ngó sang Chun và bộ bài đang trên tay anh chàng với vẻ thật khó đoán biết... rồi đột ngột... cô nàng lao tới trước... toan giật bộ bài của Chun.... Nhanh không kém... Chun ngã người ra sau để tránh bàn tay đang vươn tới của Ella... Có vẻ như anh chàng cũng mong manh hiểu Ella tính làm gì....

Một va chạm nhẹ như bông xảy ra.... Chun tròn mắt.... thấy rõ cây bài át với hình trái tim to tướng trong tay... bàn tay bây h đang khum khum ôm một vật thể mềm nhũn và mỏng manh đè lên người anh chàng....

và tim Chun đập dồn... máu nóng từ đầu bông sôi sùng sục... cái vật ấy nhẹ thì có nhẹ... mà êm thì cũng êm... tiếng thở nhip nhàng vang dần to.... rồi Ella hơi nhồm đậy... mắt Ella và Chun chạm nhau trong giây lát....

_ Giời ạ!!!

Chun hét lên với giọng tức tối.... rồi đẩy Ella ra trước khi cô nàng kịp làm một động tác gọi là ” ve vãn “

_ Át cơ!!!

Ella ngồi dậy và không chút bối rối.... thản nhiên nhìn lá bài trên tay Chun....

_ Tôi không có con cơ....

Cô nàng toe toét giờ cả hai con bài mà Chun biết chắc vừa bị tráo lúc nãy....

_ Thì cô ăn đi....

Dúi cả đồng bánh vô lòng Ella... Chun thở dài chán nản... và lần mò ra cửa sổ, nghĩ về hai ngày bị nhốt một chỗ... và chẳng ai trong căn nhà có ý kiến gì về việc này.... Sự tức tối bùng lên trong bụng Chun và anh chàng bắt đầu lảm bảm....

_ Bố thật khó tính, thật vô lý, thật....

_ Bố anh chẳng sai chút nào trong chuyện này....

Ella cầm đồng bài trên tay.... xáo nó lên một cách vô thức....

_ Đương nhiên rồi... vì cô quá vui mừng khi tôi ở đây... trong bọc dục....

Chun quay về phía Ella nói với sự giận dữ....

_ Tôi không nói về cái đó... có vẻ như anh chưa tỉnh ra... thứ mà anh tưởng là tình yêu ấy.... đâu có phải... anh đâu có yêu nó....

Chun hiểu ” nó ” ở đây là ai... anh chàng gằn giọng....

_ Cô nói thế là sao??? Tôi yêu cô ấy....

_ Yêu... hay anh chỉ coi nó như một món đồ chơi cần giành giật từ cậu em yêu quý....

Ella nói với sự mỉa mai rõ ràng... rồi đứng dậy.... hăm ngay trước mặt Chun...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81

_ Vô lý... tôi nhận ra tôi yêu cô ấy ngay trước khi cô ấy nói với tôi. ...

_ Đối với anh, nó là một thói quen. ...

Ella cắt lời Chun. ...

_ Thói quen, thừa đức ông kính mến... cùng với sự dối dãi vô cùng lịch sự của tôi... quý ông đâm ra bất mãn... và nhớ tới cái thói quen đó hơn bất cứ cái gì...

_ Ra vậy...

Chun đưa ra vẻ mặt bùng tỉnh...

_ Đó thì ra là do tính cách hay ho của tôi. ...

Anh chàng liếc xéo sang phía Ella...

_ Và dĩ nhiên... có cả phần của quý cô....

_ Tôi chấp nhận...

Mặt Ella ửng đỏ....

_ Tôi đã đối xử với anh hok được tốt cho lắm...

_ Không được tốt.... tôi tệ....

Chun gất gông...

_ Cứ coi là đúng đi... nhưng anh phải hiểu... chót lại là anh hok yêu Ariel...

_ Sao cô cam đoan chắc vậy... và sao cô cứ thik xía vô chuyện người khác...

_ Tôi thấy thế.... anh thấy thói quen của anh bị cướp đoạt... người mà anh chắc mẩm đã si mê mình... bây h nói với anh là thik em trai của anh... mà anh lại chưa thất bại bao h... và với ý nghĩ” mình yêu cô ấy... ” anh bắt chấp tất cả mà giành giật... và anh đã quên tôi là ai??

_ Ah!!! phải... cô là hôn thê của tôi... và cô muốn trói buộc tôi suốt đời với cô... cô có yêu tôi đâu...

_ Nhưng tôi biết rõ anh thực sự thik ai...

Ella hoàn toàn mất tự chủ... sis gào lên...

_ Ai nào???

Chun nhẹ nhàng... sau cái sững người không đáng có trước Ella...

_ Ai???

_ Anh không thể chối cãi là vừa rồi anh muốn ôm tôi...

Ella nhẹ giọng lại... cái nhìn của sis xoáy sâu vào Chun...

_ Cô đừng tưởng tượng...

_ Tôi yêu anh...

Chun đứng sững như vừa bị sét đánh trúng... Anh chàng nhìn Ella thò lỗ... và Ella cũng đáp lại như thế... hai đôi mắt nhìn nhau như muốn trao nhau suy nghĩ... và cánh cửa bật mở...

_ Em... ơ... nghe thấy tiếng gào...

Nó ló mặt vào... tay cầm một đồng đồ ăn trong cái khay bạc... dừng trong tích tắc để hiểu điều gì đang diễn ra trong phòng

Chun bứt đôi mắt mình ra khỏi tia nhìn với Ella... đi tới cạnh Ariel... Sau khi giặt khay đồ ăn ra khỏi tay nó....Chun kéo nó đi... anh chàng lúc này đang có việc cần xác định...

Ella nhìn theo cánh cửa khép dần theo quán tính... thở dài... có vẻ như....cô nàng sắp phải về nhà đến nơi...

Và cứ thế... chân nó tiếp bước Chun... hok chút thắc mắc... bằng một suy nghĩ hay ho nào đó... nó nghĩ có lẽ đây là lần cuối cùng Chun kéo nó đi kiêu ngày...

hai đứa dừng lại ngay chỗ Ella nói cho nó bik Joe là chồng chưa cưới của nó... bằng tất cả sự bình tĩnh... nó há mồm...

_ Anh muốn nói với em cái gì???

_ Em không yêu anh thật hả???

Thái độ của Chun bây h thật khó cắt nghĩa... giống y một đứa trẻ hồi hộp đợi quà...

_ Ủ!!!

Nó ngạc nhiên khi thấy mình xác nhận hok chút bối rối...

_ Em có thể nói...

_ Gì cơ....

_ À!!! Thì... nói : EM RẤT YÊU JOE VÀ GHÉT ANH VÔ CÙNG được hok...

_ EM RẤT YÊU JOE VÀ GHÉT ANH VÔ CÙNG!!!

Nó nói thành thực y theo Chun và ngắm gương mặt Chun với sự khó hiểu... nhưng khi Chun thở dài và nhìn nó... Nó thấy mắt Chun ánh lên một thứ gì đó có thể gọi là bi thương... Nó tiếp tục chờ đợi một trận lôi đình hoặc dừng dưng... Nhưng Chun cúi gằm mặt xuống trong một thời gian ngắn... Chân anh chàng đang vẽ nên những kí tự gì đó trên nền đất ẩm... miêng lẩm nhẩm những câu nghe không rõ... Rồi Chun đột ngột ngẩng đầu lên... nắm lấy tay nó...

_ Anh cần phải đi một thời gian...

_ Há!!!

Nó tròn mắt... giọng Chun cương quyết đến bất ngờ...

_ Anh sẽ lên sắp xếp hành lý... ah... không... không được... Ariel... cho anh vay tiền...

_ Bao nhiêu???

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82

Nó tính há một câu nữa nhưng rồi đổi sang câu hỏi ý nghĩa hơn đôi chút...

_ Càng nhiều càng ít, hok... ý anh là càng tốt...

_ 1 triệu... đủ chứ....

Nó rút tiền trong túi rồi nhìn Chun với ánh mắt thăm dò...

_ Uh!!! Chắc đủ...

Cầm lấy số tiền... Chun quay ngay người lại và đi thẳng... nhưng chỉ ba bước anh chàng quay lại... đem theo một câu nói hay ho nữa...

_ Nhớ đừng cho bố anh phá nhà...

Đề lại nó một ánh mắt tin tưởng... Chun nhanh ****ng lên xe... rồi hai bóng đèn đỏ khuất dần sau cổng lớn...

Nó đứng một mình với đợt gió lạnh... lòng thắc mắc hok hui Chun bị làm sao...

Y như Chun đã tiên liệu trước khi đi... Ông Ngô... vừa biết tin thằng kon trai yêu dấu trốn nhà... đã nổi cơn tam bành... phải nhờ tới cái lưới dèo như kẹo kéo của nó và Ella... cùng với sức lực của ba đứa kon trai... mới kéo được ông Ngô bình tĩnh ngồi xuống...

Những ngày sau đó... điệp khúc của ông Ngô lặp đi lặp lại...

_ Đồ bất hiếu, đồ phản bội giống nòi... đồ hư đốn... đồ cứng đầu...

cái điệp khúc ấy làm nó và ba anh em cười ngặt nghẽo... chỉ riêng Ella có vẻ như hok thể cười được... Nó cugx không dám gặng hỏi gì bà chị... cho tới sau bữa ăn tối... Ella mới lại gần nó...

_ Trước khi đi... lão ấy có nói gì... hay bảo bao h về hok???

_ Không...

Nó trả lời thành thực... nhưng bộ mặt lo lắng của Ella hok chấp nhận câu trả lời 1 chữ của nó...

_ Uh!!! anh ấy chỉ bảo em đưa tiền... gọi phóng đi luôn...

Ella tiu nghỉu... lần mò lên gác... cái câu hỏi quan tâm của Ella làm nó hứng thú... nó cứ dốc toàn câu chuyện với Joe... và thật may hai đứa có cùng một suy nghĩ...

Sang hôm đó... 5 ngày kể từ khi Chun vac tiền ra đi... nó đang mải mê với cái máy hút bụi... Ella ngồi trên sofa... ngắm hình ảnh trên tivi chuyển đổi với ánh mắt thờ đảnh vô hồn...

_ Reng!!!

Ella bật dậy ngay tức thì... lon ton ra cửa... và xui thấy rõ khi nhận ra ai trước cửa...

_ Mike của em đâu???

Rainie hok chút chú ý tới vẻ sầu thảm trên mặt Ella... nó hỏi hồn nhiên vô tư... và ngay lập tức... cứ như hai đứa nó có thần giao cách cảm... Mike phi từ trên gác xuống... chạy lại là ôm chầm lấy nó...

_ Nhớ quá!!!

và hai đứa hôn nhau thắm thiết làm nó nhìn mà thấy thèm... quả thật... Mike hôn điệu nghệ hơn Joe của nó nhiều...

Rất nhanh sau đó... Khi Mike và Rainie đang yên ổn với sự riêng tư trên gác... Ella lại lật đật ra mở cửa lần nữa... Khách lần này là Joanne... Nó hơi ngạc nhiên... hôm nay dù không phải... nhưng theo nó là ngày lễ tình yêu...

Adan không muốn tình yêu của bọn nó bị dìm ngó... dù hok ai có hơi làm vậy... nên đã đưa Joanne đi chơi... Nó thờ dãi... Joe đang mải làm luận văn tốt nghiệp trên gác... và nó cũng đang làm việc... chúng nó hok thể...

” Reng!!! “

Tiếng chuông cửa lại vang... nó nhìn Ella... nhưng lần này chị nó có vẻ bắt đầu chán với việc mở cửa... nó đành lật đật chạy ra...

Một luồng hơi nước phóng thẳng vô mặt nó... làn hơi tan đi... và trước mặt nó là Chun... mặt đỏ như gấc... râu ria hơi tùm lùm... bà bộ quần áo bụi bặm hok giống với Chun chút nào...

Không chút để ý tới nó... Ánh mắt Chun phóng thẳng qua Ella... và bà chị nó từ từ đứng dậy....

Bằng những sải chân dài... Chun tới cạnh Ella... vẫn thờ dốt... vẫn đỏ mặt...

_ Cô nói cô yêu tôi thật hả???

_ Chứ anh đi đâu nãy h...

_ Tôi đang hỏi...

_ Tôi cũng đang hỏi mà...

_ Cái...

_ Thật... yêu thật...

Trong một giây... nó bật mồm mình bằng mấy ngón tay để khỏi hét lên... và y như nó đoán... Chun hôn Ella...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83

Cảm giác đó thật khó tả... giống như khi Joe hôn nó... hạnh phúc vô cùng... hạnh phúc khi mọi chuyện kết thúc êm đẹp và nhẹ nhàng... hạnh phúc khi không còn ai bị tổn thương và đau khổ... Nó nhìn Chun với Ella, và cười thật hạnh phúc

Kết thúc chỉ là sự khởi đầu

Chapter 28

Lại một lần nữa... nó và mọi người đều biết mọi chuyện đang tiến hành theo chiều hướng tốt đẹp... Ngoại trừ việc ông Ngô, đã quyết định là Chun và Ella phải tách nhau ra... để chuẩn bị cho hôn lễ diễn ra sau hai tháng nữa...

Đó cũng là lý do để Chun và Ella quấn nhau hơn trong suốt hai ngày cuối cùng tại nó được ở bên nhau... dường như chúng đã bỏ lỡ quá nhiều thời gian yêu đương cho cãi vã và tranh luận... Dù biết cuối cùng chúng nó cũng là của nhau... nhưng việc làm vợ chồng hok hay ho bằng việc làm tình nhân...

Ngày Ella rời khỏi nhà họ Ngô... cũng là lúc ông Ngô đưa Chun sang Mỹ... để ra mắt bà Trần – má nó, bây h vì quá bận công việc nên không thể về nước dự đám cưới của nó... dù rất khó chịu... Chun vẫn buộc lòng mình xa Ella... dĩ nhiên là kèm theo lời hứa viết cho sis 10 bức thư mỗi ngày bằng tay...

Không rơi vào cảm giác hồi hộp nhớ nhung như Chun... dù vậy... tâm trạng Joe hiện tại cũng đang rối bời không kém... Trăm sự cũng chỉ tại một câu nói của ông Ngô trước khi lên đường...

_ Bỏ hok có ý kiến về việc con thik ai??? Nhưng nếu là mẹ thì bố không chắc...

Lời cảnh báo của ông Ngô lập tức có tác dụng... ba ngày sau khi Ella rời nhà... Joe nhận được email của bà Ngô... một bức thư mạng đầy đủ tính chất ngắn gọn, rõ ràng và đáng sợ...

Trích:

Con yêu!!!

Má đang rất bận với công việc ở đây... tuy nhiên vẫn có thể vét số thời gian free tính đến từng giây để dự đám cưới anh con... 3 ngày nữa má sẽ về Đài Loan... Tuy nhiên, má nghe nói kon đang hẹn hò với một cô gái, nói đúng hơn là cô giúp việc nhà mình... kon cũng biết là má rất khó tính... và hãy liệu mà cư xử...

Yêu con...

Má của kon!!!

Xóa bức thư đi với nỗi lo lắng tăng dần... Joe biết bà Ngô sẽ không bao h chấp nhận một cuộc hôn nhân không môn đăng hộ đối... Trong khi cậu và Ariel... dù hok ai nói với ai... cũng đã ngầm hiểu là bọn nó mún dính với nhau suốt phần đời còn lại... Phải có cách nào đó để thuyết phục bà Ngô chứ... đúng... phải có cách...

Mấy hôm sau khi Ella đi... nó thấy hơi hụt hẫng... dẫu sao thì chị nó rời xa nó cũng không phải là chuyện đáng mừng... nhớ lại những giây phút rủ rì tâm tình, nói xấu về mấy thằng kon trai nhà này... nó lại càng thấy nhớ bà chị yêu quái của mình hơn... Nó nghĩ rằng Joe cũng giống nó... bởi khi Chun đi cùng ông Ngô... Joe hay cáu gắt hơn và thỉnh thoảng suy nghĩ những điều gì đó thật mong lung...

Nhìn vào mắt Joe hiện h... nó càng thấy rõ điều đó hơn... dù tụi nó đang đi chơi... nhưng Joe hok hề tỏ ra vui vẻ...

_ Đừng làm như vậy nữa...

Joe nói thẳng thắn khi nó cho ngón tay vô mồm và gặm...

_ Có sao đâu... anh chẳng ca cẩm gì về việc đó xưa nay...

_ Bây h thì anh ca đấy... và thôi ngay kiểu ăn cơm cho chân lên bàn, cái thói ăn uống như hồ báo... vừa ăn vừa tung bắp rang ra khắp nơi... ăn nói ý tứ vào một chút... đừng có nói trống không với anh... và...

Cả loạt lời dạy bảo được phun ra... không những thế... Joe bắt đầu có ý kiến về cách ăn mặc... tuy không lịch sự cho lắm nhưng rất thoải mái của nó... Cái cảm giác bị người khác sửa lưng thật khó chịu... nhất là khi đó là người nó yêu... Nó bắt đầu có cảm giác là Joe đang dần khó tính và khó chịu... như một ông cụ non...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84

Đương nhiên không thể xả nổi bức dọc này với ai trong số Adan và Mike... Rainie thì vừa bận yêu vừa bận việc... nên con bé từ chối mọi cuộc tiếp xúc với nó... Nó đã nghĩ tới tình huống tâm tình với con Jozy... Rồi nó chợt hiểu mình chưa điên đến mức ấy...

”Thì tình thoảng bọn kon trai nó cũng đao đao như thế!!! “

Ella cho nó lời khuyên thật chí lí... Nó bắt được câu reply của bà chị và bắt đầu gõ máy như điên... sao nó không chat với bà ấy sớm hơn... để mà bức dọc suốt hai ngày trời...

”Chun có bao h thế đâu... anh ấy “

”Này!!! Nói năng cho cẩn thận... tính quay sang Gấu xinh của chị hả... đừng hòng... với lại... Chun đã hết đao kể từ khi... có chị “

”Vâng... em biết “

”À!!! mà này!!! “

Dòng chat tiếp theo của Ella mau *****ng vượt khỏi đầu nó.... Tiếng điện thoại hồi thức dưới lầu hai buộc nó phải bỏ cái laptop ra một bên mà lon ton chạy xuống...

Nhắc máy... nó vẫn còn thở hồn hển...

”Ai vậy??? “

Một giọng phụ nữ khá đứng đắn vang lên đầu dây bên kia... nó hơi giật mình... rồi trả lời...

”Cháu là... “

”Ah!!! Tôi biết rồi... chào cháu... tôi là Hermy... mẹ của Joe.... “

Nó sững người... nó đang được tiếp chuyện bà Ngô... mẹ Joe...

”Tôi chỉ muốn nói là ngày mai tôi sẽ đáp chuyến bay lúc 5h chiều... có thể cảm phiền cháu “

”Vâng!!! Cháu sẽ bảo họ ra đón bác.... “

”Vâng cảm ơn cháu... “

Giọng bà Ngô hơi đông cứng trong câu nói cuối cùng... đặt điện thoại xuống... tìm nó đập dồn... hóa ra đây là lý do mà Joe sửa lưng nó...

_ Ariel!!!

Joe xộc vô phòng kon bé... cánh cửa phòng mở rộng.. và trong phòng chẳng có ai... sau vài h suy nghĩ... Joe nghĩ tốt hơn hết là nói thẳng cho nó biết chuyện gì đang xảy ra.... “

Sau vài giây thắc mắc xem con bé đi đâu... Joe ngó quanh căn phòng... và đập vô mắt cậu là màn hình laptop rực sáng...

_ Phoenix!!! Nick con trai ah...

Với sự tò mò xen lẫn nghi ngờ... Joe ngồi xuống trước màn hình... xem cái tên phoenix này là ai mà lại chat với người yêu cậu...

” Bao h em mới nói cho Joe biết : Joe là hôn phu của em... bố vẫn đang tìm em đây... ông cho người kiếm Ariel... con gái ông ở khắp mọi nơi... “

Có cái gì đó đang quay tít trong đầu Joe... cái này... thật kì lạ... Sao cậu lại là hôn phu của Ariel được... lần đọc những dòng ở trên... Cái mớ đồng đặc trong đầu Joe dần vỡ ra... lạnh buốt...

” Cạch!!! “

Joe ngẩng mặt lên... đứng ngay trước cửa là nó.... đôi mắt mở lớn hơi kinh hoàng...

_ Tại sao???

Joe lên tiếng sau vài phút sững sờ... Nhưng với nó vài phút đó chắc phải ăn mất cả tiếng đồng hồ...

_ Em...

Nó ngắc ngư... lời lẽ... suy nghĩ của nó không hiểu đã bay biến đi đâu hết...

_ Có phải cô cố tình vào nhà này để thử tôi...

_ Không...

_ Để coi thằng ngốc có yêu cô hok???

_ Không...

_ Rồi yêu anh trai thằng ngốc đó để coi nó phản ứng ra sao???

_ Anh...

_ Rồi xem nó đau khổ như thế nào khi mẹ nó biết nó yêu một con bé giúp việc...

_ Em đã định...

_ THÔI ĐI!!!

Cuối cùng thì Joe bùng nổ... đứng lên ngay lập tức... vói vè mặt đỏ bừng vì giận dữ... Joe án ngay trước mặt nó...

_ Tôi đã tin cô, đã yêu cô, đã đau khổ vì cô... vậy là ỏn hả??? Ồ đúng!!! Sao tôi lại thik cô được nhỉ??? Con bé đã coi tôi như một thằng giúp việc... và bây h là một gã ngốc...

_ Em không hề biết cho tới khi...

Nó khổ sở giải thik...

_ Tôi không muốn nghe nữa...

Quảng ánh mắt lạnh lùng vào nó... Joe đẩy nó qua một bên... tiến ra cửa...

_ Vì em muốn ở cạnh anh...

Chương 85

Joe khựng lại... nó biết điều đó... nếu hok cho Joe hiểu... nó chắc hẳn không còn cơ hội...

_ Chúng ta yêu nhau... phải không... vậy dù em có là ai cũng đều quan trọng... em chỉ muốn ở bên anh... không muốn chúng ta bị ràng buộc bởi cái hôn ước vớ vẩn ấy... mà là bằng tình yêu thật sự... điều đó sai sao???

Giọt nước mắt ấm nóng lăn qua má nó... khi nó quay lại nhìn đôi vai rộng của Joe...

_ Sao lại ko???

Joe quay lại nhìn nó... mắt anh chàng hơi đỏ...

_ Vì cô đã giấu tôi... cô không tin tưởng tôi... nếu cô nói ra tất cả... mọi thứ hẳn đã đơn giản hơn nhiều... tôi sẽ không phải lo lắng... không phải suy tính một khi mẹ tôi phản đối việc cô và tôi yêu nhau... Tôi cũng sẽ không phải quát cô như vậy... Cô không hề nghĩ đến tôi... cô không hiểu được... cô chỉ quan tâm tới bản thân cô thôi...

_ Em xin lỗi...

Có lẽ nó hiểu những điều Joe nói...nó biết chuyện gì sẽ xảy ra nếu cứ giấu Joe như vậy... nhưng nó vẫn giấu... có lẽ vì sự ích kỷ trong nó...

_ và...

Giọng Joe nghẹn lại...

_ Tôi không muốn thấy mặt cô nữa...

Giọt nước mắt lại rơi khi nó ngược nhìn lên hoảng hốt... Cánh cửa gỗ dần khép lại mà nó không thể làm gì được... Đó là sự quyết định của Joe với nó sao??? Chỉ vì nó không nói cho Joe biết... mọi chuyện sao trở nên như vậy??? Nó có nên năn nỉ Joe không??? Nó hiểu Joe... Joe sẽ không nghe bất cứ lời nào của nó trong lúc này...

Nó cảm thấy bất lực... nó ngồi xuống giường... Nước mắt vẫn ứa ra từ cặp mí sưng húp... vậy là kết thúc sao??? Nó phải làm gì???

5h sáng....

Mặt trời mới chỉ ló lên như một chấm đỏ nho nhỏ phía chân trời... Không khí lạnh và khô... Tiếng gió xào xạc quanh quần... Tại nó u u những âm thanh vô định từ con đường vắng vẻ... Khép nhẹ cánh cửa và thầm mong sao không ai nghe thấy... Nó nắm chặt quai vali... ngược nhìn lên ngôi biệt thự... sau một thời gian gần bó... Nó đã vô tình coi nơi này như nhà mình... Không hiểu sau khi tỉnh dậy... mọi người trong nhà sẽ có phản ứng ra sao trước việc nó bỏ đi... vui mừng hay xúc động... và Joe nữa... Joe sẽ nghĩ sao???

Hít thật sâu để ngăn giọt nước mắt lại chực trào ra... nó cúi đầu... mở cánh cổng kọt kệt... xách cái vali rồi dần mất hút trong màn sương mỏng...

Đầu đó trên ngôi biệt thự... một ánh mắt dõi theo bóng nó đang xa dần... đôi mắt nó cũng như đôi mắt nó... đỏ ửng và sưng mọng sau một đêm mất ngủ... Thờ một hơi dài và nặng nề... Joe bước lại gần cánh cửa phòng đã khóa kín... cầm lên bức thư được nhét qua khe cửa hẹp vào phòng...

Trích:

Em xin lỗi!!!

Em đã sai khi không nói tất cả với anh... em không mong anh tha thứ... Em không còn biết nói gì hơn những lời này... dù nó hoàn toàn vô nghĩa... nếu có thể... không phải lúc này... mà là một lúc nào đó... em có thể gặp lại anh... và chúng ta sẽ lại bắt đầu được hok???

Em yêu anh.

Một giọt nước rơi đè lên dấu chấm của bức thư...

1 năm sau....

_ Không biết đâu...

Adan hét toáng lên... cầm một vạt áo ướt sũng nhìn Ella với ánh mắt căm thù...

_ Chị không dạy nó cách đãi ỉa cho gọn gàng sạch sẽ được ah!!!

_ Không!!!

Chu mồm lên để trả lời ông em chồng với thái độ bất cần, ngay lập tức/... Ella quay ra với bé Ely... đang cười khành khạch vô bộ mặt ngu ngơ của ông cậu ruột...

_ Nó mới có hai tháng thôi mà...

Chun tươi cười... rồi trao cho Ella một ánh mắt nồng nàn...

_ Thay cho con đi em... trời bây h lạnh lắm...

_ Chu đáo quá!!! Anh yêu!!!

Rồi hai người lại hôn nhau thật ngọt ngào..

_ Trời... trời đất!!! Sao cứ hờ 2s là hai người lại làm cái chuyện đó vậy??? Không chút ý tứ gì cả...

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86

_ Vợ chồng mà thiếu cái ấy thì sẽ ra sao??? Há???

Mike vỗ vai Adan an ủi...

_ Có sống thêm vài năm nữa đi rồi tha hồ...

Adan ừ xừ,...

_ Thôi em về phòng đây... đến h hẹn chat với Joanne rồi...

Joanne sau khi tốt nghiệp đã sang Ý học một khóa về thiết kế thời trang... xa con bé cũng là lý do khiến Adan nhớ suốt ngày...

_ Ah!!! Joe này!!!

Mike lên tiếng gọi... bỏ mặc cảnh gia đình hạnh phúc của Chun và Ella...

_ Sao ạ!!!

Nhắc cặp kính đồ sộ khỏi mũi... dứt mắt ra khỏi màn hình vi tính đầy những giáo trình phức tạp... Joe nhìn Mike với ánh mắt mang tính soi mói cao...

_ Đi thử áo cưới với anh đi...

Tháng sau Mike và Rainie sẽ chính thức tổ chức... đương nhiên Mike chọn Joe làm phù rể...

_ Phù dâu có đi không???

Joe ngập ngừng...

Nhìn mặt thẳng em thộn ra trong một phút... Mike chậm rãi...

_ Không!!!

_ Vậy à???

Joe đáp chán nản...

Sau một năm... Joe tốt nghiệp và chính thức trở thành giảng viên... mọi thứ diễn ra vô cùng tốt đẹp... Chun và Ella vừa sinh con tháng trước... hiện tại

4 anh em vẫn ở chung... Chỉ riêng có Ariel...

Kon bé bật vô âm tín từ buổi sáng hôm ấy, không tin tức... không liên lạc... với bất kì ai quen biết nó... Ngay cả bà chị Ella cũng chịu tịt về số phận cô em gái... Đám cưới Ella và Chun nó không tham dự... Đến bây giờ... dù là đám cưới con bạn thân... khả năng nó tới chỉ ngập ngưỡng mức 0%...

Do bị thúc giục một cách tàn bạo... Joe buộc lòng nhắc mình khỏi chiếc ghế bành... cùng Mike đi đến nơi chuẩn bị lễ phục...

_ Sao anh???

Rainie vừa bước ra từ phòng thay đồ... gương mặt bừng lên nét rạng rỡ...

_ Oh my!!!

Mike thốt lên kinh ngạc... bước tới gần Rainie với vẻ chắc chắn của một tên say rượu...

_ Em là thiên sứ...

Rainie mỉm cười ngượng ngịu... hai đứa lại quấn lấy nhau trong vòng tay ôm chặt...

_ Xong rồi... về đi chứ!!!

Joe đáp chần nán... rồi mau ****ng đi ra ngoài...

Tiếng ồn ào xung quanh lập tức ủa vô phòng khi Joe mở cửa... người đi lại đông đúc... lại gần chiếc xe mui trần đỗ bên lề đường... Joe bước vào xe... ngả lưng ra ghế sau... với tay gạt nhẹ radio... Tiếng nhạc vang lên trong không gian chật chội của ô tô... CAN'T HELP FALLING IN LOVE!!! Ngó Mike và Rainie sau khung cửa bóng loáng... Joe không khỏi bồi hồi... nếu mọi chuyện vẫn diễn ra mà không có trở ngại... có lẽ... bây giờ cậu và người đó cũng đang hạnh phúc như thế... Cảm giác về nó sống dậy trong Joe... từ khi gặp nó lần đầu tiên... Có phải cậu đã quá khát khe... quá lạnh lùng trước những giọt nước mắt của nó... Có phải chính cậu đã phá hủy tất cả??? Một lúc nào đó... là bao giờ... đến bao giờ chúng nó mới có thể bắt đầu lần nữa...

_ Chà... lạnh quá...

Suy nghĩ của Joe tắt phụt khi Mike và Rainie ngồi vô xe... chiếc xe dần lăn bánh...

_ Ý quên... dừng lại đi anh...

Rainie rên nho nhỏ...

_ Sao vậy???

Mike hỏi sau khi thắng xe...

_ Em quên mất chiếc nhẫn trong lúc thay đồ rồi...

Mike tỏ vẻ bất lực thấy rõ khi nhìn vô mắt Rainie...

_ Tại sao em... trời ơi!!!

_ Để em đi lấy!!!

Rainie nhanh nhẩu... có vẻ nó muốn sửa chữa lỗi lầm...

_ Đi được cả quãng rồi... mà ta phải đến nơi tổ chức nữa chứ...

_ Để em lấy cho!!!

Joe than nhè nhẹ...

_ Cả hai cứ đi tới đó trước đi... em sẽ bắt xe taxi về nhà... việc của em cũng xong rồi...

_ Được chứ???

Không trả lời câu hỏi của Mike... Joe đẩy mạnh cửa xe bước xuống...

_ Vậy cảm ơn em nhé...

Bạn đang đọc truyện *My Osin* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87

kết thúc câu nói của Mike là tiếng rú của chiếc xe... Joe nhìn theo hai chấm đỏ nhỏ... rồi quay lại chỗ thờ lễ phục...

”Cộp... cộp!!! “

Tiếng giày nện vang... cảm giác lạnh lẽo trong Joe tăng dần...

”Cộp... cộp!!! “

Chưa bao h cậu thấy cô độc như lúc này... tất cả đều có người mà họ cần... và mong đợi... còn cậu...

”Cộp... cộp!!! “

Đến bao h thì cậu mới gặp lại được người đó... bao h mới tới lúc... không phải bây h sao???

”Cộp... cộp!!! “

_ Anh quên cái này hả???

Bước chân Joe ngừng lại... một luồng không khí ấm áp lùa qua khi cậu ngẩng lên...

_ Anh tha thứ cho em chứ...

Nó cười toe toét... tay cầm hộp nhẫn... nhìn Joe chăm chú...

_ Rainie... con có đồng ý lấy Mike làm chồng không???

Không khí lễ cưới toàn một màu trắng... màu tinh khiết... Nó... trong bộ váy trắng nhẹ nhàng... tay cầm bó hoa nhỏ... nháy mắt với Joe...

_ Có... thưa cha...

Joe đáp lại nó cũng bằng một cái nháy mắt... anh chàng hơi gợn ngón trở lên... chỉ thẳng vô miệng ông anh... tính làm một chuyện gì đó đột phá...

_ Mike... con có đồng ý lấy Rainie làm vợ không???

Nó há miệng cười không ra tiếng... và gợn nhẹ một ngón tay cái lên... mang ý tán đồng...

_ Thưa cha... có....

Nhưng Joe lắc đầu... rồi nắm bàn tay lại...

_ Ta tuyên bố... hai kon bây h là vợ chồng...

Mike và Rainie lập tức... xáp lại gần nhau... tiếng vỗ tay vang lên rộn rã xen lẫn tiếng khóc của trẻ kon... có vẻ như bé Ely lại dầm dãi...

Mike và Rainie buông nhau ra... rồi diu nhau đi trên tấm thảm đỏ đầy hoa... Nó và Joe tiến lại gần nhau...

_ Anh biết không???

_ Gì cơ???

Joe nhìn nó thăm dò...

_ Có một vết kem trên mép anh hôm đó trên đồi... và cô bé tiểu thư đã liếm nó....

mắt Joe mở lớn... đúng lúc đó... một bó hoa cưới rơi xuống tay nó...

_ Thật không???

Joe nắm tay nó... hỏi bằng một âm điệu ngờ vực...

_ Thế anh nghĩ sao???

Nó khẽ hỏi... và trong khi mọi người đang hét lên những lời chúc tụng... nó ôm lấy mặt Joe... và hôn Joe...

Khi nó gặp Joe lần đầu... Nó không bao h nghĩ sẽ yêu người này...

Khi nó biết phải lấy Joe... Nó không bao h nghĩ nó sẽ lấy người này...

Khi nó thấy Joe lần đầu trong ngôi biệt thự... Nó còn ghét Joe vô cùng...

Vậy mà giờ đây... Joe lại là người duy nhất nó yêu...

Điều đó thật kì diệu!!!

————— THE END —————

Bạn đang đọc truyện *Mỹ Osin* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.